

வேலு மயிலுந் துணை

மயிலக் களவியல் மாலை

காப்பு

காப்பு

திருவுறுங் கதிர்கா மத்துறை தேவி
 செப்புவார் தங்குறை தீர்ப்பாள்
 வருமொரு கங்கை யம்மனென் பெயராள்
 மலர்முகத் தருள்புரி வாளே
 குருவமர் பால சித்தரின் மரபு
 குறைவிலா தாட்சிசெய் கின்ற
 பெருநகர் மயிலக் களவியல் மாலை
 பீடுறப் பாடநா நலமே

நூல்

1. களவியல்

முதல் நாள் நிகழ்ச்சி

1. கைக்கிளை

(ஒருபக்க அன்புறவு)

காட்சி

(தலைவன் தலைவியைக் காணுதல்)

1. மணங்கொளு முருகன் மயிலஞ்சேர் பொழிலில்
 வான்வளை மின்னெனத் தோன்றி
 இணங்குமின் கம்பி தொட்டவன் போலே
 திடுக்கிடச் செய்துபின் தன்பால்
 குணங்கொளும் என்னைக் காந்தம்போல் ஈர்த்த
 குளிர்மதி முகத்தவள் இந்நாள்
 இணங்குறும் வாழ்நாள் என்றுமே நினைக்கச்
 செய்தனள் நின்றனள் மாதோ.

ஐயம்

(தலைவியை யார்என ஐயப்படுதல்)

2. மாமயில் தோகை குன்றியின் மணியும்
வளரொளிப் பவளமும் கொண்டு
மாமலர்ப் பெண்ணும் வியந்திடு மாறு
வகைபெறக் சூழலுடன் கண்ணும்
தாமரை முகத்து வாயதும் படைத்துத்
தந்ததோர் பாவையோ அன்றி
யாமகிழ் மயில மலைவளர் மகளோ
யாரென இவளைச்சொல் லுவனே.

தெளிவு

(தலைவியை மனிதமகளே எனத் தெளிவு பெறல்)

3. சொல்லுவன் மயில மடந்தையே யென்று
சுரிகுழல் வண்டுற வாலும்
நல்லபுன் னகையால் உதட்டசை வாலும்
நாணமே தோன்றவக் கண்கள்
வெல்லவே என்னைச் சுழன்றுபார்ப் பதனால்
மேலிலும் கீழிலும் மார்பம்
மெல்லவே ஏறி இறங்கலி னாலும்
எதிர்உள பாவையை யினியே.

தேறல்

(தலைவிக்குத் தன்பால் வேட்கையுண் டெனத் தெளிதல்)

4. இனியெனை யஞ்சி யோடவு மில்லை
எனையெதிர் நோக்கிநோக் காமல்
மனமகிழ் கொள்ளப் பார்த்துப்பின் நகுமே
மனதினிற் கொண்டதொன் றுண்டு
தினைவளர் வயலில் தோகையர் ஓப்பும்
செந்தமிழ்ப் பாடல்சேர் மயிலக்
கனமலை யதனில் காமுற நிற்கும்
கன்னியின் குறிப்பறிந் தேனே.

கைக்கிளை முற்றும்

2. இயற்கைப் புணர்ச்சி

(விதியினால் கூடும் கூட்டம்)

இரந்து பின் நின்றற்கு எண்ணல்

(இதமான சொற்சொல்லித் தலைவியின் பின் நின்றற்கு எண்ணல்)

5. தேனென நின்றாள் தன்குறிப் புரையாள்
தெரிதர நங்குறிப் புரைப்போம்
வானுயர் கோபு ரத்துயர் மந்தி
வருகடு வன்புணர் அந்த
கானுறு மயிலம் சூழ்பொழிற் சென்றக்
கன்னியைக் கண்டுநாம் மனமே
ஈனம தில்லா நினைவுடன் மகிழ்வாய்
என்னுடன் நீவரு வாயே.

இரந்து பின் நின்றல்

6. வாய்ப்புறு கச்ச மார்புடை யானை
வந்துநாம் பின்னிலை நின்றும்
பார்ப்பது விட்டுப் பராக்கது பார்க்கும்
பாவனை செய்திவண் நின்றாள்
பார்ப்பதி மகனும் பாவையர் வள்ளி
பகர்தெய்வ யானையோ டமரும்
பார்ப்புகழ் மயில மலைதனில் இந்நாள்
பாவம்யாம் செய்வதென் னேயோ.

முன்னிலையாக்கல்

(நேரே விளித்துப் பேசுதல்)

7. ஏயும்சொல் கற்க எழில்நடை கற்க
இனியநற் கிளியுடன் பிடியும்
போயின வேனும் புகைநிறக் குயிலும்
பொருந்துசெங் காலுடை யன்ன
மாயினும் வாரா வோவென நிற்கும்
மயிலமார் பொழில்வரு பொன்னே
நீயினி யின்னும் என்னைபார்த் திங்கே
இப்படி நின்றனை சொல்லே.

மெய்தொட்டுப் பயிறல்

(தற்செயலாகக் கைபடுவதுபோல் பழகல்)

8. சொல்வளர் தமிழால் புகழ்பெறும் எங்கள்
தூயமா மயிலத்துப் பொழிலில்
நல்வகை மலரால் நல்லவன் மேலே
நலம்பெறத் தூவீனீர் எனினும்
பல்வகைப் பாரம் ஆமவட் கென்பேன்
ஆதலின் நிறுத்துமின் தாவல்
சில்வகைக் கூந்தல் செறிதொடி நிற்கச்
சிறந்திடும் கடம்பணி மரமே.

பொய் பாராட்டல்

(பொய்யாகச் சிலகூறி அவனைப் பாராட்டல்)

9. கடம்பனின் மயிலப் பொழில்வரு பொன்னே
காணுநின் னழகினுக் குடைந்து
வடம்பயில் மார்புக் குமரிகள் பல்லோர்
வாய்த்தழ கிழந்தனர் மெய்யில்
இடம்பல கெட்டுக் கண்களும் அரையாய்
ஏய்த்தனர் கனங்குழை குறைந்தார்
இடம்படு ஞாலத் தெனினது பொய்யோ
என்னநான் சொல்வதும் சரியோ.

இடம்பெற்றுத் தழால்

(தக்க இடம்கண்டு அவனைத்தொடர்தல்)

10. சரிநிகர் புதர்கள் சூழ்ந்தன மறைக்கச்
சாற்றுநன் மணந்தரக் காற்று
விரிமலர் மரங்கள் தூவவே நிழலில்
இந்திர கோபமே விளக்காப்
பெரிதுற அமையும் வேங்கையின் கீழே
பேணுநன் மலர்மதுப் பருகி
அரிதுறும் இன்பம் இவளிடம் பெறலாம்
அணிமயி லத்துவாழ் மனமே.

வழிபாடு மறுத்தல்

(தலைவன் தன் பின்வருதலை மறுத்தல்)

11. வாழ்தரு பால சித்தரின் மரபு
வளந்தரு மயிலமா நகரில்
வாழ்மண வழகன் எண்ணம்வே றாக
ஆதலின் நாமினி நீங்கித்
தாழ்கினை வேங்கைத் தண்ணிழல் சேர்வம்
தக்கவென் மனத்துணை யேநீ
சூழ்தரல் அவரை நீங்குக வருக
தூயநா ணம்மிக நகவே.

இடையூறு கிளத்தல்

(தான்படும் துன்பம் தலைவன் கூறல்)

12. நகுமலர்க் குவளைக் கண்களும் விரல்கள்
நடுவழிக் காணுற மலர்க்கை
மிகுநலம் சேரப் புதைப்பினும் முகத்தை
விளங்கிழாய் நிற்குறிப் பறியத்
தகுமெனக் கெனினும் வெளிப்படை யாகச்
சரியெனக் குறிப்பிடா மையினால்
அகமனம் நோவேன் ஆதலின் மயிலத்
தாயிழாய் அருளுக நன்றே.

நீடு நினைந்திரங்கல்

13. நன்றெனப் பின்னின் றிரங்கினேம் எனினும்
நன்றென இரங்கிடாள் பாவை
நன்றெனக் காலம் நீட்டவே செய்தாள்
நாமினிச் செய்வதென் னேயோ
குன்றெனும் மயிலத் தமர்ந்திடும் சித்தர்
குருமர பென்றுமே வாழ
அன்றருள் முருகன் அடிமலர் போற்றிக்
காத்திருந் தமைதிகொள் மனமே.

மறுத்து எதிர் கோடல்

(தலைவி தலைவனின் எண்ணத்துக்கு உடன்படாமையை விட்டு ஏற்றுக் கொள்ளுதல்)

14. மனமென வோடிப் படர்தரு கொடியும்
மரத்தினைத் தாவுதல் போலே
மனிதருட் சிறந்த மன்னவன் பால்என்
மனமதைச் செல்லுதல் தடையேன்
தினைவரு சோற்றைத் தேடினர்க் களிக்கும்
சேயிழை யார்கள் வாழ் மயிலத்
தனிநகர் இருந்து விளங்கிடும் பொழிலில்
தங்கியாம் செய்வதும் உளதோ.

வறிது நகை தோற்றல்

(தலைவி சிறிதே புன்முறுவல் தோன்றச் செய்தல்)

15. உளமலர்க் கண்கள் சிறக்கணித் தவனை
உவப்புடன் பார்க்கவும் மலரை
வளமண நாசி யொருபால் நுகர
வளைக்கரம் பிடிக்கவும் மார்பம்
அளவது பருத்தே எறியும் இறங்கி
ஆவலைத் தூண்டவும் சிறிதே
உளநகை தோன்ற நின்றனள் ஓர்சார்
ஒருதிரு மயிலநாள் மலரே.

முறுவற் குறிப்பு உணர்தல்

(புன்னகைகண்டு தலைவியின் இசைவு அறிதல்)

16. நாளாமின் னிசையால் தமிழினைப் பரப்பி
ஞானசம் பந்தன்செய் பாடல்
தாளுறு மடியார் பாடிடக் கேட்டுத்
தக்கவா றருள்சிவ ஞானி
ஆளுறு மயில் ஆயிழை முயங்க
ஆகுபச் சைக்கொடி யாக
நீளுற லில்லா நகையது காட்டி
நின்றனள் வாழ் மா மனமே.

முயங்குதல் உறுத்தல்

(தலைவியைப் கூடுதற்கு முயலுதல்)

17. மனமகிழ் மயிலத் தமர்சிவ ஞானி
மலரடி மாதவத் தார்க்கே
தினம்வணங் கற்குக் கிட்டுதல் போலே
சேயிழை நம்மனம் ஆரக்
கனவெனல் இல்லா தணைந்தனம் களிக்கக்
காமுறு வேங்கையின் நீழல்
நனைமலர் தூவ நின்றனள் வாழி
நாஞ்செய்த தவமென்ன தவமோ.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

(தலைவியைக் கூடியதால் தலைவன் தன்னுள் மகிழ்தல்)

18. தவமதாற் பெற்ற இட்டலிங் கத்தில்
சங்கமர் தாமயிக் கியத்தால்
நவமதாம் இன்பம் நுகர்ந்துபின் நுகரும்
ஞாபகம் இன்றியொன் றுதல்போல்
உவமையே யில்லா ஒண்டொடி யுற்று
முயங்கியே கிடந்தனம் பூமேல்
தவலிலா மயிலத் திவள்தரும் இன்பம்
தண்டமிழ் இன்பம்ஆ குவதே.

புகழ்தல்

(ஒன்றை விளித்துத்தான் பெற்ற இன்பத்தைப் புகழ்தல்)

19. இன்பமாந் தமிழே யியம்பிடக்கேளாய்
சேயிழை யாளிடம் யான்கொள்
இன்பமே யின்பம் இதற்கிணை யாக
இன்தமிழ் ஆய்வுமா ணவனும்
துன்பமே கொண்டு கண்டவாய் வதற்குத்
துலங்கிடும் முனைவனென் பட்டம்
அன்பினாற் கொடுக்கப் பெற்றபே ரின்பம்
ஆகுமோ மயிலம்வாழ் பொருளே.
இயற்கைப் புணர்ச்சி முற்றும்.

3. வன்புற

(தலைவிமிடம் பிரியேன் என வற்புறுத்துவது)

அணிந்துழி நாணியது உணர்ந்து தெளிவித்தல்

(தலைவன் தலைவியை அலங்கரிக்க அதற்கு நாணியது கண்டு கூறுதல்)

20. பொருள்தரும் சொல்லில் மாறுதல் இல்லாப்
புண்ணியர் வாழ்மயி லத்தில்
அருள்தர வந்த ஆயிழை நோவேல்
ஆயம்போல் அணிந்தனன் நினை
தெருள்தர நீமுன் வந்தபோ தேதின்
தேனியர் அணிநலம் கண்டேன்
இருள்தரல் இல்லா தெழில்புனை கலையும்
ஏற்றமாய் உணர்ந்தனன் காணே.

பெரு நயப்பு உணர்த்தல்

(தலைன் தன்பெரு விருப்பத்தைக் கூறல்)

21. காணுறும் கண்ணின் அவாவுறும் இதழின்
கலந்துறும் அமுதமும் வல்லைப்
பேணுதல் விட்டுப் பந்தினைக் கொள்ளும்
பெருந்தனப் பொலிவுமே யன்றி
வேணுவை வெல்லும் தோளுமே பிறவும்
தோகைபால் பொலிந்திடக் கண்டேன்
வேணுவின் இசைசேர் மயிலம்வாழ் மான்காள்
வேறெதும் கண்டிலேன் மன்னோ.

தெய்வத்திறம் பேசல்

(தெய்வமே இருவரையும் சேர்த்ததாகக் கூறுதல்)

22. மன்னுவேல் முருகன் மாணரு ளதுவே
மாமயி லத்தினில் நம்மைப்
பின்னுதல் செய்த தெனினினி யாரே
பிரித்திட வல்லுநர் மாதே
சொன்னயப் பொருளை வேல்முரு கனையவ்
வேயங்குழற் கண்ணனை யென்றும்
பின்னமாய்ப் பிரிப்பார் உலகினில் உளரோ
பேசுக இனியபாச் சுவையே.

பிரியேன் என்றல்

23. பாவரு மொழிசேர் பாவையே நின்னைப்
பண்பின்றிப் பிரியவே மாட்டேன்
யாவரும் விரும்பும் மயிலம்வாழ் அன்பர்
ஞானபா லயனருள் பெற்றார்
ஒவுத லின்றி உடனிருந் தேத்தி
உயர்நிலை யெய்தல்போல் யானும்
சேவலின் கொடியோன் ஆணையே பிரியின்
சேயிழை யான்தரி யேனே.

பிரிந்து வருவேன் என்றல்

24. தரிக்கிலேன் பிரியின் என்னவே பிரிவும்
தானுண்டு போன்மென வாடேல்
கரிக்கணை தோல்கொண் டாடையாய்ப் போர்த்த
கண்ணுதல் தந்தவேல் முருகன்
உரிக்கணைர் வெண்ணெய் உண்டவன் மக்கள்
உயர்மணம் கொள்மயி லத்தில்
சிறக்கவே தமிழ்மா னவற்சொலும் பொருளைச்
செவிகொளப் போய்வரு வேனே.

இடம் அணித்து என்றல்

(எம்மூர் நும்மூர்க்கு அண்மையில் உள்ளது என்றல்)

25. வேலவன் வேண்டும் வரமளிப் பானென்
றெண்ணியே வாழ்பவர் மயிலத்
தேலுறு மழகின் பாவையே எம்மூர்
தெரிநெச வானர்தம் தறியின்
நூலிடை யோடும் குழலொலி நும்மூர்
நூலிடை யார்செயல் போலே
மேலுறு தினையின் கதிர்கொளும் கிளியை
மேவிடா தோட்டிடு மாலோ.

வன்புறை முற்றும்.

4. தெளிவு

(தலைவி அது கேட்டுத் தெளிவடைதல்)

26. மாலது பொருளிற் கொண்டவிக் கால
அரசிய லாளர் வாக்குறுதி
மேலது கீழாய் லஞ்சமாய் மாறி
மேன்மையை யிழப்பது போலே
நூலவர் போற்ற நுண்ணிதிற் கற்ற
நுவலரும் ஆண்டகை யிவர்தம்
பாலமை சொல்லும் பிறழுவே மாட்டார்
பணிமனம் வருந்துறேல் தெளியே.

தெளிவு முற்றும்

5. பிரிவுழி மகிழ்ச்சி

(தலைவி பிரிந்து போம்போது நடையழகு கண்டு மகிழ்தல்)

27. தெளிவுறு மனமே நமதுயிர் நன்றாய்ச்
சீருடை யணிந்துசெல் வதுபோல்
தெளிநடை யோடு தெருநடப் பதுபோல்
தேவியும் நடந்துசெல் கின்றாள்
துளிமதுச் சொரியும் மலர்த்தொடைக் கொன்றை
துளிர்த்திடும் மயிலம்சேர் ஆயத்
துளியடை நோக்கில் செல்லுமச் செலவும்
தோன்றுதேர்ச் செலவென லாமே.

பிரிவுழி மகிழ்ச்சி முற்றும்.

6. பிரிவுழிக் கலங்கல்

ஆயவெள்ளம் வழிபடக் கண்டிது மாயமோ என்றல்
(தோழியர் கூட்டம் தலைவிக்குச் செய்யும் மீரியாதை கண்டு
னியத்தல்)

28. ஆமெனக் கிதுவோர் மாயமே அவள்தன்.
ஆயத்தார் வழிபடச் சென்றாள்
வாமமே கலையார் ஆணிப்பொன் னகையார்
ஆங்கில வடவநாட் டுடையார்
சீமையின் மணத்தார் செய்யவாய்க் கிளியார்
செப்பு வ தென்னவர்ப் பணியை
ஆமவள் அரச மகளென்ற கையம்
ஆகுமோ மயிலம்வாழ் பவளே,

வாயிற் பெற்றுய்தல்

(பாங்கியைத் தூதாகப் பெற்றதாக அமைதியடைதல்)

29. வாழவளிப் பவளாய்க் கருதுமா யத்தார்
வந்தடி பணிந்தனர் அவருள்
சூழ்கலைச் செல்வி தாமரை முகத்தார்
துலங்குமென் தலைவியை ஒப்பார்
ஆய்கலை யறிவார் அவளையே நமக்கு
வாயிலாக் கொள்வது நன்றாம்
சூழ்கலை வாணர் வாழ்மயி லத்துத்
தோகைமா மணம்பெறு தலுக்கே.

பண்பு (அழகு) பாராட்டல்

30. பெறுதவத் தனையாள் அழகினை யானே
பிதற்றுவ தன்றிபட் டாங்கே
முறைபெறக் கூற இயலுவ தன்று
முருகெனும் சொற்குறு பொருள்கள்
உறுவடி வானாள் என்பதே போதும்
உண்மையே உயர்மயி லத்தின்
அறுமுக வொருவன் அருளத னானே
ஆயிழை வளம்பெற வாழி.

பயந்தோர்ப் பழிச்சல்

(தலைவியைப் பெற்றோரைப் புகழ்தல்)

31. வாழியென் உயிராம் பாவையைப் பயந்தோர்
மலவிருள் போக்குவான் வந்தே
ஆழியாம் கடல்மேல் அணிநகர் பொம்ம
பாளயத் தமர்ந்தருள் குருவாம்
பாழிசேர் பால சித்தரின் அருளைப்
பகர்ந்திடப் பெற்றவர் போல
சூழிமால் யானை மயிலம்வாழ்ந் தென்றும்
தோன்றுறு புகழுடன் மிகவே.

கண்படைபெறாது கங்குல் நோதல்

(இரவில் தூக்கமின்றித் தலைவன் வருந்துதல்)

32. புகழ்மிகும் என்றன் சேயிழை நினைவால்
பொறுக்கலா திரவினில் தூக்கம்
மிகமிகக் குறைந்தேன் உதவிசெய் தற்கு
மிகுபொருள் ஒருவர்பால் கொண்டோர்
அகமனம் உறங்கா ததுவென அந்தோ
ஆண்டவ னேயதை யறிவான்
மிகுபொருள் வெஃகா வணிகர்வாழ் மயில
விளங்கிழை யறிவனோ வம்மா.

பிரிவழிக் கலங்கல் முற்றும்

இத்துணையும் முதல்நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சி

7. இடந்தலைப் பாடு

(முதல்நாள் கூடிய இடத்தைச் சார்ந்து கூடுதல்)
தந்த தெய்வம் தருமெனச் சேறல்

33. மாணவன் தனைச்சா மானிய தீக்கை
வாய்ந்திடச் செய்தது போல்பின்
மாணவி சேடத் தீக்கையும் செய்யும்
அருட்குரு வென்னவே மயில
வாணனெம் முருகன் முந்தைய நாள்போல்
வளர்கொடி யனையவன் தன்னை
மாணுற இன்றும் சேர்ந்தருள் புரிவான்
மாலுறல் விடுமன மேநீ.

முந்துறக் காண்டல்

34. நீலமா மயிலின் மேல்வரு வேலன்
நின்றருள் மயிலத்தின் பொழிலே
ஏலவே முன்னாள் போலவே வந்திங்(கு)
இருந்தனள் ஏந்திழை என்னே
கோலமார் துறவி குருசிவ ஞானி
கூரருள் பெற்றவர் போலே
சாலவே மகிழ்ந்து முயங்குறு தற்காம்
தவமதே செய்தனம் நன்றே.

முயங்குதல்

35. நன்றுயிர் வரவும் குறுகிய வுகரம்
 நன்றென உயர்க்கிடம் தந்து
 தன்னுரு விட்டே அதனுருப் பெறல்போல்
 தணிவில்கா மத்துடன் என்னைத்
 தன்னுடல் தாங்கித் தன்வய மிழந்தாள்
 தந்ததோர் இன்பமாம் அதற்கு
 வின்னுதல் மகளிர் மயிலமே ஈடா
 விளம்பினும் நிறைவுறு மேயோ.

புகழ்தல்

36. நிறையுயிர் முயல எழும்உயிர் மெய்யே
 இருவிரும் ஒருவிராய் இருந்து
 குறைவறுங் கலப்பாய் இருப்பினும் என்னே
 கூறிடின் இன்பமங் கிலையே
 மறைமிகப் பரவும் மயிலமார் நகரின்
 மாதொடு யான்முயங் குவதால்
 குறைதவிர் இன்பம் பெற்றனம் காணே
 குருவருள் பெற்றவர் போலே.

ஆயத்துய்த்தல்

37. பெற்றசெல் வத்தின் பயன்பெற அடியார்ப்
 பெருமல ரடிவணங் கிடவே
 நற்றவ விருந்த ளித்திடும் அடியார்
 நன்கெதிர் பார்த்திருப் பதுபோல்
 உற்றநின் சுற்றத் தோழியர் பார்ப்பர்
 உயர்மயி லப்பொழி லாங்கண்
 கற்றநற் கல்வி போலவே அவர்கள்
 களிப்புறச் செல்லுக மானே.

இடத்தலைப் பாடு முற்றும்

இரண்டாம்நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

மூன்றாம்நாள் நிகழ்ச்சி

8. பாங்கற் கூட்டம்

(பாங்கன் துணையாகக் கூடுதல்)

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்

38. மாணவற் காசான் அரசனுக் கமைச்சன்
மாதெனைக் கலந்தவட் கந்த
பூணணி தோழி போலவே நமக்கும்
புண்ணியன் பாகனும் உள்ளான்
மாணிழை தன்னை மயிலமார் பொழிலில்
வளம்பெற உதவுவான் கண்டாய்
பேணிய உள்ளக் கவலையை விட்டுப்
பெரிதுவந் தெழுகநெஞ் சினியே.

பாங்கன் தலைவனை உற்றது (நடந்தது) வினாதல்

39. நெஞ்சம திங்கே யிளைத்திட வந்தாய்
நேர்ந்ததென் உரைத்திடு தோழா
அஞ்சுத லில்லா ஆண்மையன் என்றே
அனைவரும் அறிவரே நின்னை
விஞ்சுறு புகழ்சேர் மயிலமீ துன்னை
வெல்பவர் ஒருவரும் இலரே
கெஞ்சுவன் கூறாய் கவலைதான் என்னே
கேடிலாப் புகழ்புரி வோயே.

இதுவும் அது

40. போயொரு தலையாப் புகழ்மயி லத்தின்
புண்ணியக் குருவருள் பெற்றால்
தூயவர் விரும்பும் செந்தமிழ் கற்றால்
தோன்றுமே உடலிளைப் பெனினும்
நேயம தான ஞானமே நிறைந்து
நேர்ந்திடும் முகத்தொளி மிகுமே
ஆயவா நெல்லாம் இல்லையே இளைப்பின்
காரணம் அண்ணல்கூ றுகவே.

தலைவன் உற்றது உரைத்தல்

41. கூறுவன் கேளாய் என்னறி வதனைக்
 குறைத்திடக் குவலயத் திலர்கான்
 மாறுவ தில்லா என்விதி யதுதான்
 மாவிலங் கதுபிடித் தற்கு
 வேறொரு பார்வை விலங்கினை விடல்போல்
 விளங்கிழை யொருத்தியை விட்டு
 மாறுதல் செய்த ததுமயி லத்தில்
 வந்ததோர் விளைவது வாமே.

பாங்கன் கழறல்

(கழறல் - இடித்துரைத்தல்)

42. வாமமே கலையார் மைனிழி பட்டு
 வாடிய தென்னுளம் என்றாய்
 காமமே பேர்க்கும் குருவரு ளிருந்தும்
 கவிந்தமி ழறிவுமி ருந்தும்
 காமரம் பாடும் சீர்மயி லத்தே
 கருத்தினை யொருத்திபார் வையினால்
 போமெனச் சொன்னால் புகழ்குறை யாதோ
 பொருந்துமோ நின்சொலும் அண்ணால்.

கழற்றெதிர் மறுத்தல்

(பாங்கன் இடித்துரைத்ததை மறுத்து உரைத்தல்)

43. அண்ணலாம் குருவைக் கண்டிடா தவர்கள்
 அவர்குறை கூறுதல் போலே
 கண்ணதாம் தமிழைக் கற்றிடா தவர்கள்
 கண்டவா றதையிகழ் வதுபோல்
 பண்ணுலா மயிலப் பொழிஸ்தனில் வந்த
 பாவையைக் கண்டிடா மையினால்
 அண்ணலே நீயும் அறைந்தனை கழறி
 ஐயகோ யான்செய்வ தெதுவோ.

பாங்கன் தலைவனைப் பழித்தல்

44. ஐயகோ என்றே யவதியில் முழ்கும்
 அண்ணலே அடியனென் சொல்வேன்
 பையவே மயிலப் பைந்தமிழ் கற்போர்
 பாவையர் பெறுமதிப் பெண்ணின்
 நையவே சிறிது மனமுடை பவராம்
 நல்லமா ணவரென நீயும்
 ஐயவே ஒருத்திக் குளங்குலை வதுவே
 அழகழ் காகுமிச் செயலே.

தலைவன் வேட்கை தாங்கற்கு அருமை கூறல்

45. செயலறி யாமல் தனித்திடும் என்னைச்
 செந்தண லால்வரு புண்ணில்
 அயர்வுற வேல்கொண் டெறிதலோ டொக்கும்
 பாகனே நீபழி மாற்றம்
 வியர்வறி யாமல் உழைப்பவர் வாழும்
 ஓங்குமா மயிலத்தில் வந்த
 மயர்தரு மங்கை மாதவள் நினைவால்
 மயங்கினேன் தரிக்கிலேன் உயிரே.

பாங்கன் தன்மனத்து அழுங்கல்

46. உயிர்தரி யாத நிலையினை என்றால்
 உதவுதல் என்பதெவ் வாறோ
 செயிர்தவிர் நட்பின் இலக்கண மாகச்
 செய்வதோர் உதவியும் அறியேன்
 தயரத ராமன் தந்தருள் மகளிர்த்
 தாரமாக் கொண்டவன் மயிலம்
 பயனுற வாழும் பண்பனை நினைந்து
 பாவிவேன் வாடுவேன் மனமே.

பாங்கள் தலைவனோடு அழுங்கல்

47. மனதினும் விரைவாம் காரினை யோடி
மறித்திடு வாருல குண்டோ

நினதுறு துயரும் நேரிழை யொருத்தி
நினைவுற வருமதன் வேகம்

எனதுரை யதனால் நிறுத்திட இயலா
தென்செய லாவதென் தோன்றால்

கனமழை மேகம் தடுத்துநி றுத்தும்
கற்றவர் மயிலம்வாழ் கோவே.

எவ்விடத்து எவ்வியற்று என்றல்

(நீ கூடிய இடம்யாது? அவள் இயல்பு, அடையாளம் என்ன என்று
பாங்கள் கேட்டல்)

48. கோவல்வாழ் பரம குருவுடன் குருவாய்க்
குலவிய ஞானபா ல்யனார்

மேவல்சார் மயில நகரது வாமோ
வேறவட் கிடமெது கூறாய்

ஓவியம் அன்னாள் உடலுயிர்க் குணமும்
ஓதுக வுடன்விரை வாக

மேவியே கண்டு வந்துனக் குரைப்பேன்
வேலவன் அருட்செய லாலே.

இவ்விடத்து இவ்வியற்று என்றல்

49. அருளுடன் அன்பில் முந்திய தெதுவென்(று)
அறைந்திட அரியவா மாபோல்

பொருள்தரு செல்வி புனையிழை யவருள்
பொருந்துபேர் அழகினர் ஆர் என்(று)

அருமையாய் அறிதற் கமைந்தவ ளேயென்
றனைவருத் திட்டவன் மயிலப்

பெருமைசேர் பதியின் பொழிலிடம் அவளின்
பீடுற ஆடிட மாமே.

பாங்கன் தலைவனைத் தேற்றல்

50. மாமேதை யென்னப் பெறுபவர் நகராம்
மயிலத்துப் பொழிலிடம் சார்ந்து
மாமேதை யுன்னை வருத்திய மாதை
மன்னவ கண்டியான் வருவேன்
மாமேவு காதற் பறவைகட் கண்டு
மனம்பர வசமது கொண்டு
மாமேவு மலரின் அழகுநு கர்ந்து
மன்னு க யான்வருந் துணையே.

குறிவயிற் சேறல்

(தலைவியைக் கூடிய அடையாளமான இடம் செல்லுதல்)

51. துணையெனு மாசான் சொன்னவை கற்றும்
தோன்று பல் வினாக்களைத் தேர்வில்
துணிவுடன் எதிர்பார்த் தேகுமா ணவர்க்குச்
சொல்லிவைத் தாலென வரவே
இணையிலா மகிழ்ச்சி கொள்பவர் போலே
இன்மயி லப்பொழிற் காணக்
கணைவிழி மாதும் நிற்பனோ பார்ப்போம்
கார்மயில் வாகனன் அருளே.

தலைவியைக் காணல்

52. அரியநா ளிதழில் தனதுதேர் வெண்ணைக்
கண்டவன் போலினி மகிழ்ச்
சரியவாங் குழலார் புகழறம் வளர்க்கும்
சொல்மயி லம்மெனு நலத்தாள்
தெரிவைநாம் காண நின்றனள் அண்ணல்
தெரிவித்த குறிகளும் உடையாள்
உரிமையோ டாடும் இடமதா அன்பன்
கூறிய தும்மிது வாமே.

இகழ்ந்ததற்கு இரங்கல்

(தலைவனைத்தான் இகழ்ந்ததற்குப் பாங்கள் வருந்துதல்)

53. மேவலர் போரில் புறங்கொடா தவற்கண் (டு)
ஏவிது புண்ணென விகழும்

மேவலர் போல இகழ்ந்தனன் ஐயோ
ஏந்தலும் ஏந்திழை யாளின்

ஓவிய மன்ன வருவது கண்டும்

உரமுடன் வந்ததே பெரிதாம்

ஆவிடைக் கடவுள் மைந்தன்வாழ் மயில

மாந்தர்செய் புண்ணிய மாமே.

தலைவனை வியத்தல்

54. புண்ணொடு வென்ற வீரனைப் போலே
புனையிழை பார்வைவிச் சடக்கி

எண்ணொடு வந்த புண்ணியன் அவனே

இணையிலா வீரமே வீரம்

எண்ண ருங்களத்தில் பந்துவிச் சதனை

வீழ்த்திய கிரிக்கெட்டு வீரன்

என்னவே யன்றோ எம்மயி லத்துச்

சேயவன் அருளவற் குண்டே.

தலைவியை வியத்தல்

55. ஏவரும் புகழும் பொழில்மயி லத்தில்
வளர்கொடி தாவிட நின்றாள்

ஓவரும் அமைதி கல்விசார் அறிவு

உயர்மனை யறக்குணம் யாவும்

மேவரும் அவளே வேந்தனை மகிழ்த்தி

விரும்பறன் வினைத்திடத் தக்காள்

தேவர்தம் மகளிர் வள்ளியும் யானைத்

தேவியும் அருள்தரு வாரே.

தலைவனுக்குத் தலைவி நிலை கூறல்

56. வாரிலா மார்பின் அக்கமா தேவி
வருவனென் றல்லமாப் பிரபு
நேரிலாக் கலியா ணப்புரம் நின்றார்
நேரிழை நினைவர வேற்க
வேரிலார் பழத்துப் பலாவரு மயில
வரிபொழில் நின்றனள் செல்க
சீரிலார் அடக்கும் சிறந்தநல் வீர
செந்தமிழ்ப் புலமைசால் தேவே.

தலைவன் சேறல்

57. தேவர்வந் திறைஞ்சும் மயிலமார் பொழிலில்
தேவியென் மனம்கவர் பொன்னாள்
தேவியாம் வள்ளி வேலனை யெண்ணித்
தீந்தினைப் பரணிநுந் தாங்கு
மேவியெற் காணும் அருளுடன் முன்னம்
இருப்பளாம் போயினிக் காண்போம்
யாவரும் போற்றும் ஞானவேல் முருக
னார்துணை யென்றுமுண் டினியே.

தலைவியைக் காணல்

58. இனியவேங் கையின் கிளைகள்மேற் படர்ந்தே
விதானத்தை முல்லையும் அமைக்க
கனிகளே யுதிர்ந்து மலர்களே பரவக்
கவின்மிகு பாறையின் மீதே
கனியவாம் கிளிகள் பாடவே நின்றாள்
கருணையின் என்னுயி ரனையாள்
இனியதாம் விருந்தைக் கார்த்திகை நாளில்
ஏற்பவர்க் கிடுமயி லத்தே.

கலவியின் மகிழ்தல்

59. தேனதில் பாலில் தீவிய பழத்தில்
தெரிதர நீர்கலந் ததுபோல்
தேனவள் உயிரும் என்னுயி ரதுவும்
சீருறக் கலந்தன எனினும்
ஏனெவர் முன்னர்க் கலந்தனம் என்ப
தின்றியே மறந்தனம் என்றால்
யானினிச் சொல்வ தொன்றுமே யில்லை
அநுபவந் தானது சொலுமே.

புகழ்தல்

60. சொலவலம் உங்கட் கிருக்குமே யானால்
சொல்லுங்கள் வேலுடன் மீனே
நலமலர் மாதின் கண்களைப் போலே
நாடுறும் வினையெலாம் ஒருங்கே
நிலவுதல் இன்றித் தனித்தனித் தொழிலே
நேர்ந்தனிர் ஒப்பிரோ அவற்றைப்
பலகலை கற்றார் வாழ்ந்திடு மயிலப்
பார்ப்பதி மகனருள் பெறுமே.

பாங்கியொடு வருகென்றல்

61. பெறுபவர்க் கேற்பப் பக்குவம் அருளும்
பெருநிலை யெஞ்சிவ ஞானி
உறுமடி யவர்க்கு வேண்டுவ வுதவும்
முருகனும் வாழ்மயி லத்தின்
நறுமலர்ப் பொழிலில் நீவர வேண்டும்
நல்லவன் நின்னுயிர்ச் சகியோ(டு)
உறுதொடி நல்லாய் நாளையே யென்னை
உவந்தினி தருளிட வாவே.

ஆயத்திற் கூட்டல்

62. வாவென வழைக்கும் முன்னரே நீ சென் (று)

அடைந்தருள் பாங்கியர் குழுவில்

ஒவென நடையைப் பார்த்தும் கிழ்வேன்

ஒண்ணுதால் என்னுயி ரன்பே

தாவறு செல்வம் வாழ்ந்திடு மயிலத்

தன்பர்கள் போற்றிட அந்த

மாவடு வகிர்ந்த கண்ணினார் நாளும்

வருவிருந் தெதிர்கொளல் போலே.

பாங்கற் கூட்டம் முற்றும்

முன்றாம் நாள் செய்தி தொடர்ச்சி

9. பாங்கி மதியுடம்பாடு

(பாங்கி தலைவிக்குக் கூட்டம் நிகழ்ந்ததைக் குறிப்பால் கண்டு
ஆம் என உணர்தல்)

முன்னுறவுணர்தல்

(தன்முன்னோ தலைவிவரக் கூட்டம் உள்ளதை உணர்தல்)

நாற்றத்தான் உணர்தல்

(தலைவியிடம் புதிய வாசனை கண்டு உணர்தல்)

63. எதிர்வரு வார்க்கே உபசரித் தூட்டும்

ஏந்திழை யார்பயில் மயிலத் (து)

உதிர்தரு மலரின் ஒண்சந் தனத்தின்

உளபிற வாசனை யறிவேன்

எதிர்வரும் போது சேயிழை பாலே

என்னமோ நறுமணம் ஒன்றும்

அதிர்தர வருமே அதன்குணம் அறியேன்

ஆம்அது வொன்றுடைத் தாலோ.

தோற்றத்தால் உணர்தல்

(அவளின் புதுப்பொலிவு கண்டு உணர்தல்)

64. தாலுவாற் பேசக் கண்ணினாற் காணத்
தகுகரம் கொண்டணைக் கத்தான்
ஏலுமா றமைந்த சேயிழை யுடம்பில்
என்னதான் நேர்ந்ததோ அறியேன்
போலுமால் தோற்றம் முன்னிலும் வேறாய்ப்
போனதே பொலிவுமவ் வாறே
வேலுமா மயிலும் கொண்டவன் மயிலம்
வேறுபட் டாலென வருமே.

ஒழுக்கத்தால் அறிதல்

(அவளின் நடைமுறையால் உணர்தல்)

65. வருபெருங் குரவர் கூறிய வாரே
வழிபடும் தெய்வத்தன் இந்நான்
ஒருவரும் காணா வகையினில் தெய்வ
உருவழி பாடுமாற் றம்மே
தெரிதர வுள்ளான் மயிலம்வாழ் கற்பின்
தெரிவையர் போல்நடந் தாளே
அறிதரோ விவள்தன் ஒழுக்கத்தின் உண்மை
அறிந்திடற் கேயெனக் கம்மா.

உண்டியால் உணர்தல்

(அவளின் உணவு வேறுபாட்டால் உணர்தல்)

66. அம்மவோ வுண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்
கழுகென உரைத்தது கொண்டாள்
சும்மவே கிடைக்கும் தீனிகள் தின்னும்
சுகமதும் விட்டனள் தேவி
இம்மையே வேண்டி எவரும்வந் தேத்தும்
இனியவேற் படையவந் பரவும்
சும்மையே மிக்க மயிலமா நகரின்
தோகைதன் செயலெது வேயோ,

செய்வினை முதலியவற்றால் உணர்தல்

(அவள் செய்யும் தொழில்களால் உணர்தல்)

67. செயல்பல மறைத்தாள் பயில்வதோர் இடமே

சேயிழை பாங்கியர்ப் பிரிந்து

அயல்மகள் போலே அப்புறம் போனாள்

ஆதலின் இவள்மனத் தொன்று

மயர்வற ஆய்தற் குள்ளதே யாகும்

மாமயி லத்தவன் அருளால்

துயரறக் காண்பன் அவளிட மேசென் (று)

உறுவழி யிரண்டினால் இன்றே.

நாண நாட்டம்

(புனைந்துரை கூற நானுவது கண்டு உணர்தல்)

சுனை வியந்துரைத்தல்

(நீராடும் சுனையை வியந்துரைப்பதால் உணர்தல்)

68. இன்றுகார்த் திகைநாள் ஆதலின் பாசம்

இலாச்சுனை யதுதனில் மூழ்கும்

நன்றுசேர் மக்கட் பாசம் கற்றி

நங்கைநின் உளமதிற் பாசம்

நன்றுற வமைத்த நயத்தது வென்றால்

நாங்களும் மூழ்கிக்காண் குறுவேம்

ஒன்றுரை மொழியார் உவந்திடும் மயிலத்

துள்ளதச் சுனைகூ றுகவே.

சுனைநயப்புரைத்தல்

(சுனையின் பெருமை கூறுவது போல் கூறிஉணர்தல்)

69. கூறுடை மாதன் குளிர்மதிச் சடையன்
 குலவிடும் குகன்மயி லத்தில்
 வீறுடைச் சுனைதான் ஆடுவார் தம்பால்
 வெல்லமும் உப்புமே கொண்டு
 பாறுணும் புலவின் நாற்றமே தருமே
 பாவைக்குச் செண்டெனும் நாற்றம்
 பேறுறத் தந்த தெனின்அதன் நயத்தைப்
 பேதையேன் புகழுவ தெதுவோ,

தகை அணங்குறுத்தல்

(அவளின் அழகு தெய்வ அழகு என்று கூறிஉணர்தல்)

70. எதுவென நின்னை யுரைத்திடு வேமோ
 செவ்விதழ் நிறம்விழி யவையும்
 மதுவுறும் பற்கள் நிறமிதழ் களுமா
 மாற்றியே கொண்டிவண் வந்தாய்
 மதுவளர் பொழில்கூழ் மயிலமா நகரில்
 வாழ்ந்திடு வோரென வில்லை
 எதுவுன தூரோ அதுநினைந் தேசெல்
 எந்தெய்வ நீயலை யவளே.

நடுங்க நாட்டம்

(நடுங்கும்படிச் சொல்லி அவள் நடுக்கம்கண்டு தலைவனோடு கூடிய கூட்டம் உண்டு என்று உணர்தல்: அதுதவறு எனப்பாங்கி விடுதல்)

71. அவள்மனம் நாண நடுங்கவும்
 நல்லதன் றென்றனர் முன்னோர்
 அவள்மனம் நாண ஆய்ந்ததே போதும்
 அவளுளம் நடுங்கிலென் உளமும்
 அவமுற நடுங்கும் ஆருயிர்த் தோழிக்(கு)
 அதுமுறை யன்றென விடுப்பேன்
 நலமுறு புலமை நல்லவர் மயில
 நலமது மாகுமற் றதுவே.

மூன்றாம்நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

நான்காம் நாள் நிகழ்ச்சி

குறையுற உணர்தல்

(பாங்கியிடம் தலைவன் தன்குறை கூறவே கூட்டம்
உண்டென வுணர்தல்)

பெட்டவாயில் பெற்று இரவு வலியுறுத்தல்

(தான் முன்னமே விரும்பிய வாயிலாகிய பாங்கியைச் சார்ந்து
தன்குறை சொல்லி இரக்க உறுதி கொள்ளல்)

72. அதுவவள் அவனென்றுலகினைப் படைத்த
ஆண்டவன் அருள்பெற வேண்டின்
துதிபெறும் குருவைத் துணைகொளல் போலத்
தோகைபால் உயிரனை யாளாம்
மதிவளர் பாங்கி தனைத்துணையாக
ஆம்கொளல் வேண்டுவன் நன்றே
பதிதனிற் சிறந்த மாநகர் மயிலப்
பதியருள் மிகநமக் குளதே.

ஊர் வினாதல்

73. நமக்குறு நடையால் வலிமிக வுடையேம்
நல்லவர் உலகினில் தங்கிச்
சுமைக்குறு துயரை இறக்கினார் போலே
தோன்றிய வலிகெட நினைப்பேம்
அமைக்குறுந் தோளிர் அண்மையி லுள்ள
அணிநகர் நுமக்கெது வேயோ
இமைக்குறு மளவில் இயம்புக மயில
நேரியர் தருமணங் கனீரே.

பெயர் வினாதல்

74. அணங்கனார் தங்கள் கணவனார் பெயரை
அறைந்திடார் என்பதே உண்மை
மணங்களார் ஊரின் பெயரதும் கூறும்
வழக்கமும் இல்லையோ நும்மூர்
இணங்குவார் மார்பத் தேந்திழை யீரே
இயம்புவீர் நும்பெய ரேனும்
குணங்களால் உயர்ந்த குரவர்வைத் தழைக்கக்
கூறிய தைமயி லத்தே.

கெட்டுதி வினாதல்

(தன் அம்பால் கேட்டைந்த பொருள் வந்ததா என வினாதல்)

75. மயிலம்சேர் காவல் கைத்தடிக் காரன்
வருவதைக் கண்டும் றையும்
செயிருளோன் போலச் சேர்ந்தவில் அம்பென்
செங்கையிற் கண்டமா னதுதான்
அயலிலே மறைந்து மருண்டுவந் ததைதும்
அருகுறக் கண்டிரோ சொன்மின்
செயலிலார் வத்துச் சேவலந் கண்ட
தினைப்புன வள்ளிபோல் வீரே,

ஒழிந்தது வினாதல்

(கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறாமல் இருக்கக் காரணம் கேட்டல்)

76. வீணர்தம் வினாவை அரகிய லாளர்
விழுங்குதல் போலவே நீவிர்
ஆணன்யான் கேட்கும் கேள்விக ளெல்லாம்
அப்படி விழுங்குகின் றீரே
காணநும் மலர்வாய் திறந்திடின கிள்ளை
கதிர்கொள வந்திடும் என்றோ
பேணுமா லயனார் போற்றிடும் கந்தன்
பெருமயி லப்பர ணவரே.

பாங்கி, யார்இவர்? எண்ணம்யாது? எனத் தேர்தல்

77. பரணமைந் தோப்பும் நம்மையே நோக்கிப்
பலபல வினாத்தொடுக் கின்றார்
கரணம் தறியார் மந்திரம் போலே
காணுவ திவர்மொழி யன்றோ
அரணமா மக்கட் காண்பா லயரின்
மரபினர் சிறந்திடும் நல்ல
பொருணமக் களிக்கும் மயிலவர் மனத்துப்
புதைபொருள் யாதறி கிலமே.

எண்ணம் தெளிதல்

(அவன் தலைவியைக் கருதி வந்தவன் எனத் தெளிதல்)

78. அறிவினில் வஞ்சம் அடங்கிய பாக்கித்
தானிய வீரரை நந்தம்

அறிவினின் மேலோர் கிரிக்கட்டு வீரர்
மறித்துவெல் லித்திய நாட்டின்

வறிதென லில்லா மயிலமா நகரின்
வளம்பெறும் ஏந்திழை பாலே

குறிதரும் எண்ணத் ததுவிவர் மொழியே
கூறுதற் கென்னினி யுளதே.

குறையுறவுணர்தல் முற்றும்

நான்காம் நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

ஐந்தாம் நாள் நிகழ்ச்சி

இருவரும் உள்வழி அவன்வர வுணர்தல்

(தலைவியும் பாங்கியும் இருக்கும்போது தலைவன் வந்து பேசக்
கூட்டம் உள்ளதை உணர்தல்)

தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல்

79. இனியவன் நந்தம் ஏந்திழை பாங்கி
இருவரும் இவணிசூக் கின்றார்

இனிநம தெண்ணம் கூறுதற் காகும்
ஏந்திய கையுறை யோடு

கனிதரு மொழியார் அருகினிற் சென்று
கனிவுறக் கூறலே நன்று

இனியெழு மனமே ஏவரும் புகழ்
விளங்கிடு மயிலம்போல் வாழி.

தலைவன் முன்போல் வினாதல்

80. வாழிய நீவிர் இந்திய வீரர்
 வளர்கிரிக் கெட்டில்தோற் றோடும்
 கோழையர் பாக்கித் தானியர் போல்என்
 கோலினுக் கஞ்சியோ டியமான்
 காழுடை மூங்கில் தோளிணீர் இப்பால்
 கண்டதுண் டாயினீர் சொன்மின்
 வீழுடை யாலம் விருந்தினர்த் தங்க
 விரிநிழல் தருமயி லகமே.

எதிர் மொழி கொடுத்தல்

81. விரிநிழல் தருமிப் பொழிலரு காக
 வேல்பதி மானெதும் கானேம்
 சரிநிகர் சமான மாகவே ஆணும்
 சடைவரு பெண்ணுமா ணாக்கர்
 உரியசெந் தமிழைப் பயிலுமா றமைந்த
 உயர்தமிழ்க் கலுரிகொண் டோங்கும்
 பெரியநன் மயில வரைவரும் ஏந்தால்
 பெருமை சேர் புகழ்வினைப் பவரே.

தலைவனை நகுதல்

(நகுதல்-கிண்டல் செய்தல்)

82. புகழ்வினைப் போராம் இராமனின் அம்பால்
 போயின துயிர்அந்த மானும்
 இகழ்வினை யறிய இளைஞராம் இவரின்
 சீர்முனைக் கோலினை ஏற்று
 மிகவிரை வாகப் போயவம் மானே
 மேலெனக் கூறலா மன்றோ
 இகபர நலஞ்சேர் மயிலம்வாழ் பொன்னே
 என்னுயிர்த் தோழிகேட் டருளே.

பாங்கி அவரவர் கருத்துணர்தல்

83. கேளென வந்து வினவுவார் பொய்ம்மான்
கிளரொளிக் கண்களின் கடையும்
கேளெனும் நல்லாள் கண்களின் கடையும்
கீழுற யொன்றையொன் றுண்டு
மீளுத லில்லை யாதலின் இவர்க்குள்
இருத்திடும் உறவுநன் றாமே
வாளுடை விழியார் மனையறம் போல
வளர்தரற் குரியதாம் அதுவே.

பாங்கிமதியுடம்பாடு முற்றும்

10. பாங்கியிற் கூட்டம்

(பாங்கியால் தலைவியைக் கூடல்)

தலைவன் உட்கோள் சாற்றல்
(தலைவன் தன் எண்ணத்தைக் கூறுதல்)

84. வளர்தரற் குரிய பொருளது போற்றி
வள்ளலாய் வாழவும் மேலும்
தளரிடை பொலிய நகிற்பொறை தாங்கத்
தகுமொட்டி யாணம்பூ ணவுமே
கிளர்தரு மொழியால் இனியபா மாலை
இயம்பியே வென்றுபொன் கொணர்வேன்
தளர்நடைக் குழவித் தாயர்வாழ் மயிலத்
தையலீர் எனையருள் வீரே.

பாங்கி குலமுறை கிளத்தல்

(இருவரின் குலமுறைகளும் மாறுபட்டன என்று கூறுதல்)

85. வீரம துடையீர் விரும்புறு நாணம்
வேட்டியால் காத்திடு நெசவுச்
சீருடை தருமக் குலத்தினிர் நீயிர்
செய்தனில் உழைப்பவர் எம்மோர்
பாருளர் பார்க்கின் பொருத்தமின் றென்பர்
பகர்வதும் என்னிதன் மேலே
காருறும் பொழிலார் மயிலம்வாழ் கின்றார்
களித்திட வுதவுநல் லீரே.

தலைவன் தலைவியை யுயர்த்தல்

86. ஈரஞ்சேர் பூமித் தாயினைப் போற்றி
 ஈடிலா மனையறம் செயற்காம்
 வாரஞ்சே ரருளும் வண்மையும் பொறையும்
 அளப்பில கொண்டுவி ளங்கும்
 பாரஞ்சேர் மார்பார் பைந்தமிழ்ச் சொல்லார்
 பகர்மயி லத்தமர் பொன்னார்
 கூரஞ்சேர் விழியார் குணத்து பெருமை
 கூறவும் சொல்லெனக் கிலையே .

பாங்கி அறியாள் போன்று வினாதல்

(பாங்கி உன் எண்ணம் யாரிடத்தில் உள்ளது என அறியாதவள்
 போல் வினாதல்)

87. சொல்பல மொழியும் சொல்பல குணமும்
 சொல்பல தோற்றமும் உள்ளார்
 சொல்பல அறத்துத் தோகையர் பலருள்
 தோன்றலின் உளங்கவர்ந் தான்யார்
 சொல்பல பேசா தொன்றுசொல் லுறுதித்
 தூயவர் வாழ்மயி லத்தில்
 சொல்பல மான தோளுடை யண்ணால்
 தோற்றத்தால் தொழுதகை யவரே .

தலைவி தன்மை தலைவன் கூறல்

88. தொழுதகை தோற்றம் தூயசெம் மொழியே
 தூயகைத் தறியினால் நெய்த
 விழுதமை யாடை விளங்கணி சிலவே
 விரிமலர்க் கண்களில் இரக்கம்
 எழுதரு வோவி யம்மென வுள்ள
 ஏந்திழை யொருவரே என்னை
 மொழிதரு மயில மாநகர் தன்னில்
 உளவிலேன் மனம்கவர்ந் தாரே .

பாங்கி தலைவி யருமை சாற்றல்

89. தார்பல வாக மலர்தரு கொன்றைத்
 தருமயி லத்தமர் பொன்னும்
 ஊர்வரு பொழிலில் இருந்தனள் என்று
 ஓதரு நும்மனத் தெண்ணீர்
 பேர்தரு கல்வி முதுகலைப் பட்டம்
 முன்னுறப் பெற்றவள் காணீர்
 யாதொரு குறையும் இலாதவள் நல்லாள்
 யாந்தொழும் தெய்வமன் னாளே.

தலைவன் தலைவியின் இன்றியமையாமை கூறல்

90. நாளெலாம் பார்த்து நனிமகிழ் கொள்வேன்
 நல்லவள் இன்றியான் வாழேன்
 கோளெலாம் ஒன்றாய்க் குலைந்திட நினையின்
 கொள்கையிற் பிழைத்திடல் இல்லா
 வாளுலாம் வீரர் வாழ்ந்திடு மயில
 வளரிளங் கொடியனாய் என்றன்
 நாளுலாம் உயிரும் கல்வியும் நின்றன்
 நகைமுகம் நோக்கிநின் றனவே.

நிள்குறை நீயே சென்றுரை யென்றல்

91. நின்ற நுங்குறையை நேரிழை தனக்கு
 நிகழ்மனம் இரங்கிட நீரே
 சென்றுசேர்ப் பிப்பீர் சென்றுயான் கூறத்
 தேமொழி யத்துணை யெளியள்
 அன்றுகாண் பீரே அக்கமா தேவி
 அல்லளே நின்மறுத் துரைக்கத்
 தின்றுவாழ் வாரைச் சீயென வொதுக்கும்
 சீர்மயி லத்தமர் வேந்தே.

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்

92. வேந்துவிட் டுன்னை வேண்டினேன் இந்த
விளங்கிழை தனைத்தரு கென்று
வாய்ந்ததோர் செவிடன் காதினிற் சங்காய்
வறிதுசென் றிட்டதே பாங்கீ
வாய்ந்ததோர் குட்டிச் சுவரினில் முட்டி
வலியழிந் தவரென ஆனேன்
காய்ந்தவேல் முருகன் மயிலம்வாழ் கந்தன்
காத்திடு மேவெனை மாதே.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்

(தலைவிக்கு ஒன்றும் அறியாதன்மை யுண்டு என்று கூறல்)

93. மாதிவள் தனக்கு மன்னவர் நுந்தம்
மனக்குறை யறியுமத் தன்மை
யாதினும் இளையள் ஆதலின் இல்லை
யானென்ன வேறுமக் குரைப்பேன்
குதினை வென்ற மார்பக மாதர்
சுத்தசன் மார்க்கத்தை நாடும்
காதல ரோடு நலம்புரி மயிலக்
கந்தவேள் துணைபுரி வானே.

தலைவன் தலைவி அறிவுடைமை சாற்றல்

94. புரிவளை மாதே புகழ்மயி லத்துப்
பொன்னியும் என்னையே பார்த்தே
எரிதழல் நெய்யை யூற்றுதல் போலே
ஏங்கவே காமத்தை மிகுத்தாள்
தெரிதரல் இல்லா திவ்வகை சொன்னாய்
தெரித்தனை இதற்குமேல் சொல்லத்
தெரிந்திலன் இனிநீ செய்வதென் கூறாய்
செந்தமிழ்ச் சொல்லறி வோயே.

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறைமையிற் கூறல்

(முன்கூடியவாறே நீ இன்றும் கூடுவதுதானே? என்னை ஏன்
நாடுகிறாய் என்று கூறுதல்)

95. செந்தமிழ்ச் சொல்லை யறிந்துளேன் எனினும்
செப்பிய மொழிப்படி அவளே
முந்துநாள் நினக்குக் காமமே மிகுத்து
முயங்கிய நிலையறிந் தேனே
அந்தநாள் போலே இந்தநாள் நீவிர்
வளம்பெறக் கலந்திடு வீரே
இந்தமாதென்ன தடுத்திடு வேனோ
எழில்மயி லத்துவாழ் மன்னே.

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்

- 96 மன்னுயி ராக்கம் மனநலம் என்றார்
வள்ளுவப் பெருந்தகை குறளில்
என்னுயி ராக்கம் மனநலம் இன்றி
இழிவுறும் எண்ணினிச் செய்வேன்
தன்னுயிர் வெட்டிக் கொடுத்ததற் குமணன்
தங்கிய இத்தரை மீதில்
மன்னுசீர் மயில மயிற்புணர் வின்றி
வாழ்வதெவ் வாற்றி கிலனே.

பாங்கி யுலகியல் உணர்த்தல்

(திருமணமான பின்னர்க் கூடுவதே உலகியல் ; நீயும் அவ்வாறே
கூடுக என்றல்)

97. அறிவுடை யுலகத் தவரெனின் என்றும்
மண்வணி கொண்டபின் கலப்பர்
அறிவுடை நீரும் ஆயிழை தன்னை
அங்ஙன மேகலந் தருள்க
செறிமலர் மூர்த்துத் தேனினைக் கொள்வோர்
செய்வது செய்துகொள் மயிலத்(து)
அறிவுடை மாண வர்பலர் பயிலும்
ஆலயம் போல்வளர் குகவே.

தலைவன் மறுத்தல்

98. வேலவன் அமரும் மயிலமா நகரில்
 விண்ணேன் உயிர்நிலைத் திருத்தால்
 மாலவன் தந்த வள்ளிபோல் வாளை
 மங்கையே உலகியல் முறையால்
 நூலவர் போற்றும் அருட்புல வோர்கள்
 நுவல்பொருள் கேட்டிருந் தேயான்
 மேலவர் போல மணந்தபின் கலப்பேன்
 மேன்மையாய்க் காத்திருப் பேனே.

பாங்கி அஞ்சி அச்சுறுத்தல்

99. காத்திருப் பேமென் றெந்தையர் மயிலம்
 கடுகவே வந்தழைப் பார்கள்
 சாத்தமு தென்னச் செந்தமிழ் பயிலும்
 சற்குண மாணவர் தம்மூர்ப்
 போத்தர லாகும் வழியிது வாகும்
 போதுமே கழிந்தது மாலை
 போத்தரும் அச்சம் கொள்ளுதும் ஐயா
 புண்ணிய மாமக லுகவே.

தலைவன் கையுறை புகழ்தல்

(தலைவன் தான் கொண்டுவந்த கையுறையைப் புகழ்தல்)

100. அகலுறுங் கங்கை யம்பதிக் காசி
 வளமிகு பட்டிது வாகும்
 அகலுத லின்றி யான்தரக் கொண்டே
 ஆயிறை யீர்அணிந் திடுக
 புகலெவர் தமக்கும் ஆகுதன் எனராம்
 புண்ணிய மயிலத்தில் இந்நாள்
 புகலுதற் கில்லை கிடைக்குமோ அன்றோ
 போற்றுநர் போற்றுவார் இதையே.

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்

(பாங்கி கையுறை ஏற்க மறுத்தல்)

101. காசியிற் பிறந்த பட்டினைக் கொணர்ந்து
பாவைமீர் உடுத்துமின் என்று
பேசிய இன்சொல் பேதையேம் கொள்ளேம்
பெரும்புகழ்ப் பாலயர் ஞான
தேசிகர் வாழ்ந்த செந்தமிழ்க் காஞ்சித்
திகழ்தரும் பட்டெம துடையே
பேசிய நுந்தம் கையுறை கொள்ளேன்
பெருமயி லத்துறை வோரே.

ஆற்றா நெஞ்சினோ டவன் புலத்தல்

102. துறையமை தமிழ்ப்பாட் டின்சுவை யோரும்
சுவையறி யாதவர் போலே
உறைநிறக் காசிப் பட்டுடை யேநின்
உயர்வறி யாமையால் மறுத்தார்
குறைமதி நுதலாள் கூட்டமில் லாமல்
குலைந்திடும் என்மனம் போல
மறைபயில் மயிலத் திருந்துநீ வீணே
வாடியே வெளுக்கநின் னிறமே.

பாங்கி ஆற்றுவித் தகற்றல்

103. மேல்வரும் இரவில் ஏந்திழை கனவில்
விளங்குறாச் சொற்பிதற் நுதலால்
நூல்வரு புலவ நொடியினில் எழுப்பி
நுவலுக பிதற்றுகா ரணமென்
றால்விழி மருள யாவுதும் மால்
தாகவே உணர்ந்துகொண் டுள்ளேன்
சேல்வளர் குளத்து மயிலமார் அன்ப
சிறந்தகை யுறைபெறு கிலனே.
இத்துணையும் ஐந்தாம் நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

குறை பெறாத் தலைவன் வரைபாய நினைத்தல்
(பாங்கி தன் வேண்டுகோளை ஏலாமையால் தற்கொலை முயற்சியை நினைத்தல்)

104. கையுறை மறுக்கப் பெற்றவர் பின்னர்க்
கடுகியே மலையினின் வீழ்தல்
மெய்யினில் அந்நாள் வழக்கமென் றுரைப்பர்
ஆம்இனி நாம்செய லென்னே
பொய்யென வில்லா தாயிழை பாங்கி
புரிந்திட மயிலமா வரையின்
உய்யென வீழ்தல் உரைப்பது நன்றே
உயர்தினைப் புனங்கா வலர்க்கே.

தலைவன் உலகியல் கூறல்
(கருதியது கிட்டாதாயின் உயிர் இழப்பது உலகியல் எனத் தலைவன் கூறல்)

105. காவனர் மயிலத் தாயிழை பாங்கீ
கையுறை மறுக்கப்பட்டோரும்
மேவலர் உயிராய் மடலது ஓர் தல்
மேல்வரை பாய்தலக் காலம்
கூவலர் ஊரும் கொள்ளவிக் காலம்
குறிக் கொண்டு வேறுள செய்யும்
ஆவல ராதல் உலகிய லாகும்
அறிந்திடு மனம்கொள் நீயே.

தலைவன் உலகியலைத் தன்மேற் கூறுதல்
(அதைத் தான் செய்யப் போவதாகக் கூறல்)

106. நீந்துதற் கரிய கடல்புக மாட்டேன்
நேருயர் கலங்கரை விளக்கம்
சேர்ந்துவீழ் கில்லேன் சேயவன் மயிலச்
சீருறும் கோபுரம் ஏறி
நேர்ந்தகா தலியின் புதைப்படம் கொண்டு
நெடிதுய ரத்தின்வீழ்ந் திடுவேன்
கூர்ந்தமா மதியாய் பாங்கியாம் தோழி
கூறுதற் கிதனின்மே லுளதோ.

புகைப்படம் பெறுதற் கருமை சாற்றல்

(தலைவியின் படம்கொண்டு இறக்கப் போவதாகத் தலைவன் கூறலின் படம் பெறுவது அருமை என்றல்)

107. கூறுதற் காக இதனின்மே லுண்டு
கூறுவன் கேள்நெடுந் தகையே
ஊறுபா டில்லாப் படமிலை நும்பால்
உந்நிணி யெடுத்திட நினையின்
மாறுபா டில்லா மங்கையர் பலரும்
மாதவட் சூழ்ந்திருப் போமே
நாறுமா மலர்சேர் நற்குழல் வள்ளி
நாயகன் எனவரு வோரே,

எளிமை சாற்றல்

(படம் பெறுவது எளிது எனத் தலைவன் கூறல்)

108. ஓவுத லின்றி யோவியம் எழுதும்
உயர்தொழி லதுவுமென் கலையாம்
மாவடு வன்ன கண்ணியை யெழுதி
மகிழ்புகைப் படமதை யெடுப்பேன்
தேவர்கள் பரவத் தினம்வரு மயிலம்
சேர்தரு மலையினில் ஏறி
ஆவலின் கோபு ரத்தையும் ஏறி
ஆ! என வீழ்தல்எற் கெளிதே.

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல்

(பாங்கி இரக்கமுடைமைகூறி அதனால் நீ தற்கொலை செய்து கொள்ள மாட்டாய் எனல்)

109. எளிவரும் எனவே யின்முக மகளிர்
இசைவின்றி யவருரு வெழுதி
ஒளிதிழற் படமாக் கொள்ளுதல் மேலோர்
குணமெனக் கூறப் படாதன்றோ
தெளிதமிழ்ப் புலவோர் சீர்ச்சிவ ஞான
தேசிகர்ச் சார்ந்துபா மாலை
களிவரப் பாடி யருள்பெறு மயிலக்
காவல அறிஞர்நா யகனே,

கொண்டு நிலை கூறுதல்

(தலைவன் தற்கொலைக்கு முயலாமல் உயிரைத் தாங்கிக்
கொண்டு நிற்கும்படியான மொழிகளைப் பாங்கி கூறல்)

110. நாயக நுத்தம் எண்மதை யவள்பால்
நன்றெடுத் துரைக்கவே மறுத்தால்
போயொரு படத்தை அவளெனக்கொண்டு
பொருந்துமா றுயர்வரை யேறிக்
காயம தளவும் கோபுர எண்ணம்
கைவரத் தொடங்குக அன்ப
போயினி யிதன்மேற் புரியவைப் பேனோ
புண்ணியப் பலனுடை யோயே,

பாங்கி செவ்வியருமை செப்பல்

(தலைவன் குறையைத் தலைவியிடம் கூறச் சந்தர்ப்பம்
கிடைப்பது அருமை என்றல்)

111. உடைபல கோலப் பாங்கியர் சூழ்வார்
உள்ளிடந் தாயர்விட் டகலார்
நடைபயில் கின்ற நேரம்பார்த் தென்னால்
நல்லதாம் நின்குறை கூற
இடைபெற இயலா தென்செய மலையின்
இடைவளர் மூங்கிலின் மேலே
நடைபயில் மேகம் நற்பயிர் வாழ
நாட்பெயும் மயிலவெற் போனே.

தலைவன் செல்வி யெளிமை சாற்றல்

112. நேரிழை யார்கள் சூழலோ தாயர்
நெருக்கமோ எதுவிருந் தாலும்
கூரிய அறிவின் கோதைபால் சென்று
குறிப்பினால் என்வர வுணர்த்தின்
வாரிய கூந்தல் சட்டென வந்து
வாய்முத்த நின்றரு வானே
சீரிய என்சொல் தெளிமதி தோழி
செந்தமிழ் மயிலம்வாழ் மாதே.

பாங்கி கையுறை யேற்றல்

113. மாதவர் சொன்னார் 'சொல்லவும் வல்லான்
அச்சமும் சோர்வுமே யிலாதாற்
பேதுற வேறல் அரி' தென வேதான்
பேரருள் வெற்பனே நுமையும்
யாதினும் வெல்லல் இயலுவ தரிதென் (று)
அறிந்தனன் கையுறை கொள்வேன்
மாதவர் போற்றும் மயிலமா நகரார்
மனமென மகிழ்வுறு வீரே.

தலைவன் ஆற்றுதல்

114. மகிழ்கொளு மனமே மாதவன் பாங்கி
மலர்ந்துமே கையுறை கொண்டாள்
நெகிழ்வுறு மன்பர் சிவப்பிர காசர்
நெஞ்சுவிடு தூதது கொண்டு
செறிமடல் தாழைப் பொம்மு ரத்துத்
தேசிகள் திருவுளம் பற்றிப்
பொறிகளை யடக்கி யாண்டது போலே
பொலிவுறும் நிலையினிற் பெரிதே.

பாங்கி தலைவியிடம் தலைவன் குறையுணர்த்துதல்

115. பெரிதெனு மன்பால் பேதையே னிடமே
பிதற்றுத லுடனொரு வெற்பன்
அரிதிது பெறுதற் கெனவொரு பட்டி
னால்வரு மாடைகொ டுத்தார்
அரிதெனப் பெற்றேன் அவர் மகிழ்வதனை
அம்மயான் சொல்லவொண் ணாதே
உரியபல் புகழ்சேர் மயிலமார் பொன்னே
தோழியே பெண்குல விளக்கே.

தலைவி அறியாள் போன்று குறியாள் கூறல்

(தலைவி ஒன்றுமே தெரியாதவள் போல் பாங்கியின் சொல்லைக் கவனிக்காதவள் போல் வேறொன்று கூறல்)

116. குலவிளக் கெனவே கூறுமா ணவியர்
குலவுதம் மிடமிருந் தோதும்
நலமுறு தமிழைக் கேட்டபைங் கினிகள்
நாமன மகிழுமா றங்கே
பலமுறை பாடக் கேட்டிலை யோநீ
நானிதை நனிசுவைக் கின்றேன்
கலகலப் பாகக் குழந்தைகள் ஆடும்
கவின்மயி லத்தவன் அருளே.

பாங்கி தலைவனைக் கண்டமை கூறல்

117. அருளுள முடையாய் அன்பினுக் கெளியாய்
அழகிய மயிலவ ளத்தாய்
மருளுறு மனத்தில் ஊரதும் பேரும்
மலர்விழீ நம்மிடம் கேட்ட
மருளுநன் மாலை மார்பனும் இன்று
மாமலர்ச் சோலைவாய் மயிலத்து
உருளுருக் காரின் கையிறை யோடு
உலவுதல் கண்டனன் யானே.

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்

(தலைவி கூட்டம் நடந்ததை மறைத்தல்)

118. யானதற் கென்செய் கேனென அறியேன்
யாவனோ ஒருவன்கை யுறையோடு
ஆனநற் பொழிலில் அலைகிறான் என்றால்
அவனைநீ பார்த்துவந் துள்ளம்
போனவா றுரைத்தல் பொருந்துவ தன்றால்
போகட்டும் இளியதை விடுக
மானநன் குணர்ந்த மாணவர் பயிலும்
மாண்தமிழ் மயிலப்பே தையளே.

பாங்கி என்னை மறைத்தல்என் எனத்தழால்

(தழால்-தழுவித் கொண்டு கூறுதல்)

119. பேதையேன் புகலும் பொருளுரை கொள்ளாய்

பேதையென் றெனையிகழ் கின்றாய்

பேதையர் தங்கள் குழுவிகட் கொன்றைப்

பின்புறம் மறைத்துக்காட் டல்போல்

கோதையாய்க் கொன்றை மலர்ந்திடு மயிலக்

குறைவிலா வளமது போல்வாய்

பேதைநீ வெற்பற் கருதினை யதனை

பெரிதுற மறைத்தலும் ஏனோ,

பாங்கி கையுறை புகழ்தல்

120. ஏனைய நகரம் கொள்ளே காலம்

எழில்மிகு காசியும் பிறவும்

ஆனவை தருமப் பட்டதனினும் மேலாம்

அருட்சிவ ஞானிவாழ் காஞ்சி

யானது தந்த பட்டுடை யணிந்தால்

பாவையே திருவெனப் பொலிவாய்

யானது புரிந்தேன் மயிலமார் வளத்தாய்

யானினிச் சொல்வதென் னேனோ.

பாங்கி தலைவன் துயர்நிலை கிளத்தல்

121. சொல்லுதற் கரிய பூம்பொழி லிடமே

தூமலர் வண்டுதேன் உறிஞ்சல்

பல்வகைக் காதற் பறவைகள் சேர்தல்

பாங்கினில் மந்தியும் கடுவன்

நல்வகை யாடல் கண்டுகண் டென்னை

நங்கையே கடைக்கணால் பார்த்துச்

சொல்வகை யின்றி நொந்தனர் வெற்பன்

சொல்லவர் மனநிலை யரிதே.

மறுத்தற் கருமை சொல்லல்

(தலைவன் குறையைத் தலைவி மறுக்க இயலாமை கூறல்)

122. அரியசெந் தமிழால் அறுமுகற் பாடும்
 அடியர்வாழ் மயிலமா வெற்பில்
 உரியவென் காதல் அவர்வழிக் கொண்ட(து)
 உளத்திலே வைத்தும் றைத்தேன்
 அரிதவர் அவ்வா றொளித்திடல் அதனால்
 அடியவள் பாற்கொண்ட காதல்
 தெரிதர நிற்பால் வந்துபோ கின்றார்
 தெரினவுயே மறுப்பனோ இனியே.

தலைவி கையுறை யேற்றல்

123. இனியெது கூற வல்லவள் யானே
 இனியிந்த மயிலமா நகரின்
 நனிவரு சொல்லால் நங்கையர் மனம்போல்
 நாடொறும் தூற்றுக அலரே
 இனிதவர் மகிழின் அதுவே போதும்
 என்னுளந் துணிந்தனன் பாங்கீ
 பனிமிகு பட்டாம் கையுறை யதனைப்
 பாவையே போற்றிடு வேளே.

தலைவி கையுறை யேற்றமை கூறல்

124. ஏற்றிடு மாறே'வூட்டிடும் அன்பை
 ஏற்குமேல் இறைவனும் பின்னர்
 ஏற்றிடு மாறு பத்தனுக் கருளல்
 வீரசை வத்தது கொள்கை
 ஆற்றல்சால் நுந்தம் பட்டுடை யதனைப்
 பாவையும் மகிழ்ந்தனள் ஏற்று
 போற்றுமா றுமக்கிள் பத்தையே யளிப்பாள்
 புகழ்மயி லத்துறை வேளே .

(தலைவன் தலைவியைக் கூடுதற்குக் குறித்து ஓர் இடம் கூறுதல்)

125. வேளையே காட்டும் கடிகா ரத்தின்
விளங்கிடும் சிறுமுனைப் பெருமுள்
நாளையோர் மணிக்கே ஒருமுறை தொட்டு
நழுவிடல் போலவே ஆயம்
நாளையே போக்க விநாடிமுள் எனயான்
நங்கையைப் பலமுறை தொட்டு
நாளுமே யாரும் மயிலமார் பொழிலும்
நன்மயி லத்தது தெரியே,

குறியிடம் கொண்டு சேல்

126. தெரிதர யார்க்கும் இல்லதோர் இடமாய்த்
தெரியிழாய் யானுநீ யும்மே
அரிதினில் ஆடும் பொழிலது சென்று
ஆடிப்பின் ஆண்டவற் காகும்
நறுமலர் கொய்து வருவம்வா மயிலே
நல்லவர் என்றுமே வாழ்ந்து
கரிமுகன் தம்பி கந்தனைக் கண்டு
கருணையே பெறுமயி லகத்தே.

பாங்கி தலைவியைக் குறியிடத் துய்த்தல்

127. மயிலத்தின் அணங்கும் அணங்குகட் கணங்காம்
மாணிழை கேள்இரும் பொழில்வாய்
பயிலத்தாள் தங்கும் இடம்இவண் நீயும்
பக்குவ மலைவளர் வாழை
அயிலத்தான் கொணர்வேன் அதுவரை நிற்றி
மாமரக் கிளைகளில் கிள்ளை
பயிலத்தான் யார்க்கும் பைந்தமிழ்ப் பாடல்
பாடிடு மாமயி லகத்தே.

தலைவி தலைவனை எதிர்ப்படுத்தல்

128. தேவர்கள் பரவும் கூடலில் தையல்
 தேர்தொழிற் கலைஞனை ஞான
 தேவனாம் பால யன்செயும் அருள்போல்
 தெரியிழாய் மெல்லவே நடந்து
 யாவரும் வாரா இதுபொழு திங்ஙன்
 யான்மன மகிழவே முயங்க
 நீவரல் செய்தல் நல்வினைப் பயனே
 நிகழ்மயி லத்துறை பூவே.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

129. பூவென வந்து வண்டென யானும்
 பொருந்திநல் லின்பம தார
 ஓவிய மன்ன ஒண்டொடி செய்த(து)
 உயரருட் பேறது பெரிதே
 மாவியல் விளக்கும் விளங்குநெய் விளக்கும்
 மங்கையர் கார்த்திகை யேற்றும்
 தேவியர் வள்ளி யானையை மணந்த
 தேவனின் மலயிமால் வரையே.

புகழ்தல்

130. வரையறை யில்லா இன்பம திந்த
 வானமதி முகத்தவள் பாலே
 கரையள-வில்லா வகையினில் ஆழ்ந்து
 கண்டுகேட் டுண்டுகிர்த் துற்றேன்
 தரைவரு பொருளும் கடல்வரு பொருளும்
 தக்கவா றளித்திடும் வணிகர்
 உரைபெற விற்கும் விளங்குறு மயில
 உறுமலர் வண்டுகாள் இனிதே.

தலைவியைத் தலைவன் விடுத்தல்

131. வண்டுவளர் கொன்றை யணிந்தவன் மகனாம்
 அறுமுகன் எழுந்தருள் மயிலம்
 கண்டுகை தொழுவார் கடுவினை யகலக்
 கருணையே புரிசிவ ஞானி
 பண்டையின் புரிந்த பலனடைந் தார்போல்
 பண்புடன் எனையடைந் தின்பம்
 பண்புறச் செய்தாய் தேடுமே பாங்கி
 களிப்புறச் சென்றடை மயிலே.

பாங்கி தலைவியைச் சார்ந்து கையுறை காட்டல்

(கூட்டம் நிகழும் போது தொலைவில் இருந்த பாங்கிக் கூட்ட முடிவில் வரும்போது சில பொருள்கொண்டு வந்ததைக் காட்டல்)

132. அடைந்தவர்க் கருளும் அம்பல வாணன்
 அருளிய ஆறுமுகன் அருள்சேர்
 இடங்களுள் ஒன்றாம் மயிலமா வெற்பில்
 விளங்கிடும் தோப்பினிற் கிடைத்த
 திடங்கொளும் வாழைப் பழமது கொண்டே
 சேயிழாய் வந்தனன் ஏற்க
 நடங்கொளு மயிலும் நானுறுந் தோகை
 நங்கையே என்னரும் அமுதே.

பாங்கி தலைவியை ஆயத்திற் கூட்டல்

133. அமுதனை யாளே யாருயிர்த் தோழி
 ஆயமும் நம்மையே தேடும்
 அமைபொழில் நீங்கி யவருடன் சேர்வோம்
 அதுவினிச் செயவேண் டுவதாம்
 இமையவர் வந்தே எழிலணி கண்டே
 ஏற்றமாய்ப் போற்றிடக் குருக்கள்
 உமையவள் மைந்தற் புனைவள மிக்க
 ஊர்வளம் போல்வதோர் மயிலே.

ஓம்படை சாற்றல்

(தலைவனிடம் தலைவியைப் பாதுகாக்க எனச் சொல்லுதல்)

134. ஓரொரு காலத் தம்மவை மகனை
உயர்குரு பாலசித் தர்க்குச்
சீருற வேண்டிக் கையடை யாகச்
சிறப்புற ஓம்படுத் தாற்போல்
வாரிருங் கூந்தல் எம்முயிர் தன்னை
வள்ளலே நுமக்கடைக் கலமா
நேருறும் அன்பால் தந்தனன் இவனை
நித்தலும் போற்றிக்காத் தருளே.

உலகியல் மேம்பட விருந்து விலக்கல்

(உலகியலுக்கேற்ப யாம் தரும் விருந்தை ஏற்க எனக் கூறித் தலைவனைத் தன் ஊர்ப்போதலைத் தடுத்தல்)

135. அருளுளங் கொண்டேர் அடைந்தவர் தமக்கே
அன்புடன் விருந்தளித் திடுதல்
மருளிலா மனத்து மயிலமார் நகரார்
மாண்பது வாகுமப் படியே
இருளுறும் இரவில் எம்மனைத் தங்கி
ஏகுதல் வேண்டுவன் அடியேன்
தெருளுறும் புலமைச் செம்மலே இதற்குச்
செவிகொடுத் தேற்றரு ளாகவே.

தலைவன் விருந்து விரும்பல்

136. அருளுளங் கொண்ட பாலய தேவர்
அறிஞர்க்குப் பொன்னுமே சீடர்க்கு
அருளதும் கொடுத்து விருந்துசெய் திடல்போல்
காவியங் கண்ணுடை மாதே
பொருளது மிக்க நும்மனை விருந்தும்
புண்ணியம் செய்தவெற் கேற்கும்
இருள்மன மில்லா மனிதர்வாழ் மயிலத்
தேந்திழாய் தேன்மொழி மாதே.

பாங்கியிற் கூட்டம் முற்றும்.

11. ஒருசார் பகற்குறி

(பகற்குறியிடத்து நிகழும் ஒருசில நிகழ்ச்சி
இதில் கூட்டம் இல்லை)

**தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி மாலைப் பொழுது கண்டு
இரங்கல்**

137. மொழிதரு கிரிக்கெட் டாட்டத்தில் தோற்ற
முகம்மது நாடெனும் பாக்கில்
விழிபிதுங் கிப்போம் வீரர்போல் மயிலம்
வெயில்விரி ஞாயிறு மறைய
முழுகதிர் கொள்ளும் மதிவரு முன்னே
முந்திரிக் கொட்டைபோல் யானும்
அழிதர மாலை வந்ததே வெற்பன்
வருந்துறப் பிரிதல்பார்த் தையகோ.

பாங்கி புலம்பல்

138. ஐயகோ பகலும் இரவும்போல் நேரம்
அதிகமில் லாவிந்த மாலை
செய்வகை யறியா வகையினைச் செய்து
சேயிழை மிகவருத் துவதே
உய்வகை யில்லா தொடுங்கிய பொன்னும்
ஓவெளுத் திடுவனே பாவம்
மெய்வரும் அடியார் விளங்கிடு மயில
வேலவன் அருள்புரி குகவே.

தலைவன் நீடத் தலைவி யிரங்கல்

139. குகனருள் பெறவே மனையற மகளிர்
குளித்திடும் போதவர் கண்கள்
தகவுடன் காணக் கிடைத்திடா மீன்கள்
சடேரெனத் துள்ளிமேல் எழுதல்
மிகவரு குளத்து மயிலமா நகரின்
விரும்பியெற் பிரிந்திடும் வெற்பன்
மிகவருந் திடவே இன்னும்வந் திலரே
என்செய்வேன் ஏங்குகின் றனனே.

பாங்கி தலைவியைக் கழறல்

140. ஏங்குதல் ஒழிக ஏந்திழை யேநீ
எவ்வுல கத்துமே காதல்
தாங்குநன் மக்கள் புணர்ந்தபின் பிரிதல்
தடையின்றி நிகழ்வதே யாகும்
ஆங்ஙன மாக நீவருந் துவதோ
அடாதுகாண் ஆருயிர் மாதே
தீங்கிலா மக்கள் வாழ்ந்திடு மயிலச்
சேயிழை யார்மதி மயிலே.

தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதல்:

(தலைவி பாங்கியை நோக்கிக் கூறாமல் வேறொன்றை முன்னிலைப் படுத்திப் புறம்பாக ஒரு கருத்தைக் கூறுதல்)

141. மதிப்பிறை சேர்ந்த முடியினன் கையில்
மழுவினன் தந்தநன்முருகன்
பதிப்பெயர்த் தாகும் மயிலமா நகரின்
பகர்தரும் எச்சொலும் காதில்
மதிப்பது வின்றி வாங்கிடா தேனோ
தானோவென் றிருப்பவர் தமக்கு
விதிப்படிச் சொல்லும் குறைபல இந்நாள்
ஏறுமோ ஏறிடா தனவே.

தலைவி பாங்கியொடு பகர்தல்

142. தனதுதோள் நான்கின் ஒன்றுகைம் மிக்க
தந்தியின் முகத்தவன் தம்பி
தனதுகை யீரா றுடையவன் மயிலத்(து)
அணியிழை யென்னுயிர்த் தோழி
மனமதில் ஊற்றம் இலாதவர் வினைகள்
மாறிமா றிச்செயல் போலே
கனமகிழ் வுறுத்திப் பிரிந்தனர் நம்மை
கனின்மயி லத்துறை பவரே.

பாங்கி அச்சுறுத்தல்

143. உறைதரு பனிசேர் இமையவன் மகனார்
 உறைதரு மயிலமா நகரில்
 நறைமலர் மாலை நற்றமி முன்னாய்
 நாமினி வருந்திடின தினையைக்
 குறைவரு மாறு கொய்திடும் கிளிகள்
 குரயரும் காவல்ஐ யுறுவர்
 உறையரு வாளர் அடிக்கடி வருவர்
 உரைக்கநாம் செய்வதே துளதோ.

நீங்கற் கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல்

144. உளபல இரவும் உண்மையும் பொய்யும்
 ஒழுக்கமும் இழுக்கமும் மேலும்
 உளநல வினைத்தீ வினையுமாப் படைத்த
 உலகத்தில் இன்பமாய்க் கலந்தே
 அளவில துன்பம் எய்தவே நம்மை
 அறிஞனே பிரிவதும் செய்யக்
 களபம துடைய மார்பினாய் நமக்குக்
 கவலைகள் மிகவரல் இயல்பே.

தலைவிக்குத் தலைவன் வருவதைப் பாங்கி சாற்றல்

145. இயல்பினிற் பிடியின் நடையினாய் நமக்குக்
 கேட்பதோர் குறிப்பொலி செய்து
 மயில்மிக அகவும் மயிலமா நகரின்
 ஆழமும் மேடும்பார்த் தகன்று
 வெயில்வர லில்லா இப்பொழில் நோக்கி
 வேந்தனும் காரினைத் தாமே
 பயில்வகை யதனால் ஊர்ந்தனர் வந்தார்
 பாவையே விடுகநின் துயரே.

சிறைப்புற மாகச் செறிப்பு அறிவுறுத்தல்

(தலைவன் வெளிப்புறமாகப் பேச்சுக்கேட்கும் தூரத்தில் இருக்க அவன் கேட்குமாறு தலைவியைப் பெற்றோர் வீட்டிற்குக் கொண்டுசென்று வெளியே போகாதவாறு தடுப்பர் என்று கூறுதல்)

146. துயரது கூர நேர்ந்ததற் காகத்
தோகையே வருந்துவன் கேள்நீ
மயர்வறத் தினையும் விரிந்தது மயில
மாநகர்த் தந்தையும் நாளை
பயிர்கொய வல்லார் பலருடன் வருவர்
பரவையே செய்வதென் இனிநாம்
நயவரு நல்லார் நஞ்சிவ ஞான
நாயகன் தாள்நினை குவமே

முன்னிலைப்புற மொழியால் செறிப்பறிவுறுத்தல்

(தலைவனிடம் நேரே சொல்லாமல் வேறொரு பொருளை முன்னிலைப் படுத்தித் தலைவி வீட்டில் இருத்தப்படும் செய்தி கூறுதல்)

147. நினைவுடன் நாங்கள். நாளைச்செல் கின்றோம்
நேயமிக் குடையவெங் கேள்வர்
தினையுணும் கிளிகாள் உணவுமக் கவரே
தீனிகள் பலமிகத் தருவார்
மனமதில் எம்மைப் பழிநினை யாமல்
மன்னவன் தருமது கொள்க
கனகதிர் கண்ட புனமிது நாங்கள்
கருதிக்கொண் டேயிருக் குவமே.

முன்னின்று செறிப்பு அறிவுறுத்தல்

148. இருப்பமிங் கென்ன நாளைநீர் வந்தால்
வெற்பரோ யாமிரோம் புனத்தின்
கருப்பம துற்ற தினைமுதிர் வாலே
காவலும் ஒழிந்தனம் இன்றே
விருப்பம தில்லா எம்மனை யகத்தே
இனிமுடங் கிக்கிடப் பேமே
நெருப்பென இச்சொல் மொழிந்திடற் கெம்மை
நெடுமனத் துடன்பொறுப் பாயே.

பாங்கி ஓம் படை சாற்றல்

149. பாய்பொறி யிருகால் வண்டியில் வந்து
பகருதற் கரியபே ரின்பம்
வாய்கொளக் கூறத் தந்தவெம் தலைவ
வனிதையை யோம்படை யாக
நோய்தவிர்த் தென்றும் புரந்தருள் என்று
பொன்னடி போற்றுவன் மயில
வேய்தரு தோளிக் காறுதல் கூற
வேறொரு வருமிலை யினியே.

தலைவன் தஞ்சம் பெறாது நெஞ்சொடு புலம்பல்

(தலைவியை எளிமையாக அடையப் பெறாமையால்
மனத்தொடு வருந்தல்)

150. ஏவரும் புகழும் வேல்முரு கன்தன்
இன்கடம் பமர்மயி லத்தில்
ஆவலாய் அணியும் அணிகளைக் குழவி
அணிந்திடா வகைமறைப் பாக
மேவரும் எட்டா இடந்தனில் வைத்த
மேதையர் ருரவர்தம் செயல்போல்
காவலாய் இருந்த கன்னியைப் பெற்றோர்
கடுகவே எனைமறைத் தனரே.

ஒருசார் பகற்குறி முற்றும்

12. பகற்குறியிடையீடு

(பகற் குறிக் கூட்டத்துக்குத் தடைபடுதல்)

பாங்கி தலைவனைக் குறிவரல் விலக்கல்

151. மறைத்தலில் தொழிலர் மாத்தினை கொய்வார்
மன்னுமேற் பார்வைகொள் நோக்கில்
சிறைத்தனைக் கொண்ட எலிகாப் பர்மேல்
ஏந்திழை தந்தையும் சுழல்வர்
மறைத்தினி யிந்த பொழிலிடம் கூடும்
மனத்தினை விட்டுவிட் டேகல்
கருத்தினிற் சிறந்த தாகுமே மயிலக்
கொற்றவ நற்றவத் தவரே.

தலைவியைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கல்

152. நற்றவத் தவர்கள் பெற்றெடுத் தோங்கும்

நற்குண அமுதமே யினிநீ
வெற்றிவேல் முருகன் மயிலமா நகரின்
விரிபொழில் ஏகுதல் தவிர்க
நற்றவக் காலைப் புனச்செல வுரைத்து
நண்ணுதல் பொழிலது தாய்க்குச்
சொற்றவர் இல்லை எனினும்எப் படியோ
ஒருவகை யுணர்ந்ததும் உளதே.

தலைவன் தலைவி ஆடிடம் நோக்கி வருந்தல்

153. உணர்வுடை நல்ல மாணவர் பயின்ற

உயர்ந்தகல் லூரியை விட்டே
அணிமிகு தங்கள் மாநகர்ப் போக
வருந்துதல் போலவே பொழிலே
அணிநறுந் தாரர் அன்புடன் அணைத்து
மகிழ்ந்திட நிழலும்நற் கனியும்
தணிதரு காற்றும் தத்தைகள் பாட்டும்
தந்தநின் றனைப்பிரி குவளே,

பாங்கி தலைவியை ஆடிடம் விடுத்துக் கொண்டு அகறல்

154. பிரிகிறோம் என்று பேதைமை கொண்டு

பிதற்றிடா துயர்மன வெற்பன்
வரும்வரை நின்று வாரிருங் கூந்தல்
மதிமுக மாதனைக் கொண்டே
அரும்பெறல் நகராம் மயிலமே நோக்கி
அடக்கமாய்ச் செல்வதைக் கூறாய்
வருங்கனிக் கொவ்வை வாய்உறு கிளியே
மரகத நிறம்வரு சுகமே.

ஆறாம் நாள் திகழ்ச்சி முற்றும்

ஏழாம் நாள் நிகழ்ச்சி

பின் நாள் தலைவன் குறிப்பிடம் வந்து இரங்கல்

155. சுகமுற முன்னாள் கேட்டபா டத்தின்
சுவையெனப் பின்வரு நாளும்
அகமுறக் கேட்க ஆவலாய் வந்தால்
ஆசிரி யர்விடு முறையார்
புகலது கேட்ட மாணவர் போலே
ஐயகோ முன்னுகர் சுகமே
மிகவினிக் கிட்டா வகைவர வொழிந்தாள்
வளர்மழி லப்பொழிற் றிருவே.

வறுங்குளம் நாடி மறுகல்

(தலைவியில்லாத வெற்றிடம் கண்டு தலைவன் வருந்தல்)

156. திருமிகும் ஆட்சிப் பொறுப்பது மேலார்
திடீரெனக் கலைக்கப்பட்ட டமைச்சர்
வருமுகம் வாடிக் காணல்போல் மிகவும்
வாடியே காணுவ தந்தோ
ஒருமுக மாக வுண்மனத் திரையில்
ஓமென எழுதியொ லிப்பார்
வருமயி லத்தில் மாதவள் பிரிய
வறண்டமாம் பொதிலதும் இதுவே.

தலைவியின் ஊர் நோக்கி வருந்தல்

157. பொழிலிதில் பகலில் பொற்றொடி முயக்கம்
பொருந்திய நாளது போலே
எழில்மிகும் அவளை யின்றுற முடியா
தெனின் அதற் கிரங்குமென் நெஞ்சே
குழிவிழும் கன்னக் கன்னிசெல் மயிலம்
குறித்துநோக் குதலுடன் அழிதல்
விழிதரக் கண்ணீர் ஏதுவாம் விடுக
வருவழி கருதச்செல் குவமே.

பகற்குறியிடையீடு முற்றும்

13. இரவுக் குறி

தலைவன் இருக்குறி வேண்டல்

158. கருதுறும் உணவு சைவநல் உணவே
கண்டடி பணிவதும் சிவமே
கருதுறும் இரண்டும் உடையவர் நீவிர்
ஆதலின் நும்மனை யிரவில்
பெரிதுறத் தங்கின் பெருந்துணை செய்தால்
பெருந்தன்மை யதுபுலப் படுத்தும்
கருதுதல் இன்றிக் கடைப்புலால் கொள்ளாக்
கற்றவர் சேர்மயி லையிலே.

பாங்கி வழியருமை கூறல்

159. சேர்ந்ததும் இன்றிவ் விரவில்எவ் வாறு
செந்தமிழ் வெற்பனே சாற்றும்
ஊர்ந்தகார் மிக்க ஒளியுடன் ஓடும்
ஒலிநி யுளையும் மிகுமே
சேர்ந்தவர் தம்மை வழக்கியே வீழ்த்தும்
சிறுசிறு கல்மிக வுண்டே
வார்ந்தபூங் கூந்தல் மகளிர்சேர் மயில்
வழியெளி தன்றுகாண் அரசே,

தலைவன் வழி யெளிமை கூறல்

160. வழியெளி தென்பேன் மயிலம்சேர் தற்கு
வரும்பல கார்ஒளி யேற்பேன்
விழிபிதுங் கிட்டே கூவிளி நரியும்
வெறுங்குர லெனமிக அறிவேன்
அழிவுறக் குறவர் இடையிடை வைத்த
கனவெடி குண்டையும் நடப்பேன்
ஒழிவுறல் இன்றி ஓம்பயில் ஞான
யோகியர் போல்இருக் குவனே,

பாங்கி தலைவனின் நாட்டு அணி இயல் வினாதல்

(தலைவன் நாட்டில் மகளிர் அணியும் அணியும் அவர் இயல்பும் பாங்கி வினாதல்)

161. இருக்குநம் நாட்டின் நேரிழை யார்கள்
இயம்புறு மொழியும்வி ருந்து
புரக்குநற் குணமும் பூனுமா வணியும்
புகலுக தாரணி மார்பு
தரக்குறை வில்லா மொழியினாற் பாக்கள்
தந்திடும் அறிஞர்ஆ சான்கள்
உரக்குறை வில்லா வேளிர்கள் வாழும்
உயர்மயி லத்துநாட் டகத்தே.

தலைவன் தலைவியின் நாட்டணியியல் வினாதல்

162. அகத்துறு கருத்தும் புறத்துறு செயலும்
அழகுறப் பொருந்திவாழ் கின்ற
மிகத்துணி வுடையோர் மேலைநாட் டவரும்
மேவியே பார்த்தும கிழ்ந்து
சுகத்தினில் உயர்த்தும் பண்புமேம் பட்டோர்
சலிப்பின் றி யுழைப்பவர் வாழும்
உகப்புறு நின்னாட் டேந்திழை யாரின்
உயரணி யோடியல் உரையே.

தன்னாட் டணியியல் பாங்கி புரைத்தல்

163. உரைவளம் கண்ட ஒண்புல வோர்கள்
உறைதரு மாமயி லத்தில்
நரைதிகழ் மூப்பு வந்தவர் புகழும்
நற்குண நங்கையர் பலரே
அரையணி யணியர் ஆயத்த ரோடு
மலர்விழி யாடும் பொழிலாம்
உரைகள் வியலின் உரைதனிற் கீரன்
உரைத்தவா றமைதமிழ் எனவே.

பாங்கி தலைவியிடம் தலைவனின் குறை கூறல்

164. தமிழக முதல்வர்க் கண்டுபே சற்கச்
சட்டமன் றத்துறப் பிறரை
அமைவர இடையில் கோடல்போல் வெற்பன்
ஆயிழை நின்னிடம் பேசச்
சுமையுறு மனதோ டிவ்விரா வந்து
தோகையே என்துணை கேட்டார்
உமைதரு மகனார் மயிலம்வாழ் பொன்னே
உரைத்தருள் நின்கருத் ததுவே.

13 ரோத்தலைவி நெஞ்சொடுகிளத்தல்

(தலைவனைப் பற்றிய குறையைத் தலைவி ஏற்காது அது தெரியத் தன் மனதொடு பேசுதல்)

165. கருமுக மந்தி செம்பின் ஏற்றைக்
கடிதுயில் கொள்ளும்வே னையிலே
கருநிறக் காரின் ஒலிஒளி கண்டு
கனபயங் கொண்டுவிழ்ந் திடவே
நரிக்குழு வஞ்சி நாலுபக் கத்தும்
நடுங்கியோ டிடவரும் இரவில்
சிரிப்புறு மயிலத் தவர்வரல் நினைத்தல்
அச்சமும் நாணுமே தருமே.

பாங்கியோடு நேர்ந்துரைத்தல்

166. தருமமே மிகுந்த தண்மயி லத்தே
சார்தரும் வெற்பனின் குறைசொல்
பெருமைசேர் தோழி பெரியவென் மனமும்
பீடுறு தேர்தலில் வாக்கை
அருமையாம் நண்பற் களித்திடா தெதிரிக்
களித்திடல் போலவே நின்றன்
அருமையாம் கருத்திற் சேர்ந்ததை என்னால்
அடுத்ததைத் தடுத்திடல் அரிதே.

தலைவி ,நேர்ந்தமை தலைவனுக்குரைத்தல்

167. அரிநெடுங் கண்ணாள் அடியிணை பற்றி
 ஆணனே நும்குறை யதனை
 அரிதுபு லர்தற் கெனமிகும் இரவில்
 அப்பப்பா எடுத்துரைத் ததனால்
 பெரிதும னஞ்செய் தாயிழை யுள்ளம்
 ஏற்றதால் இன்சொலால் என்றும்
 அரிதுவந் தேகும் விருந்தினர்ப் போற்றும்
 முழிலமா மலைவரும் அரசே,

பாங்கி தலைவியைக் குறியிடம் நிறுத்தித் தாய் துயில்வது அறிதல்

168. வருகின்ற யார்க்கும் அருள்திரு நீறு
 வழங்கியே உளமகிழ்க் கின்ற
 குருசிவ ஞானி மயிலவீட் டருகே
 உறங்கிடும் குரங்குகள் எழுந்துதங்(கு)
 அருகுளார் விழிக்கக் கத்திடக் கார்கள்
 அடிக்கடி யொலியொளி யெழுப்பிக்
 குருகுகள் ஒலிப்ப வெள்ளிழை யிரவில்
 ஒருவரும் தூங்கவே விடாவே,

தலைவன் வருகையைத் தலைவிக் கறிவித்தல்

169. விடலரும் வேலோன் விரும்பியே பால
 சித்தர்பால் போர்புரிந் தவரின்
 இடமமர் தேவி யர்தமை மணந்து
 சிறந்தடி யார்மனக் கோளைத்
 திடமுறச் செய்யும் மயிலமா நகரில்
 திணியிருள் கடந்துநம் வெற்பன்
 நடந்திட லறியா வகைமெது வாக
 நண்ணினர் நற்குறி யிடமே.

தோழி தலைவி நயக் குறியிடம் சேர்த்தல்

170. இடங்கொள உமையாட் கிடங்கொடுத் தான்சேய்
 இனியமா மயிலமே வியசீர்
 நடம்புரி கலாவ மயிலனை யாளே
 நல்லதாம் பூசைக்கே யாகும்
 தடமலர் கொய்து வரும்வரை யிந்த
 தண்மலர் நாகமா மரக்கீழ்த்
 திடமுடன் வெற்பன் வருவது நோக்கிச்
 சேயிழை நிற்பநன் றிவனோ.

தலைவன் எதிர்ப்படுதல்

171. நன்றுநின் வரவு நங்கையே யிந்த
 நன்மயி லத்தமை மனையின்
 ஒன்றுறு தோட்ட நாகம ரத்தின்
 ஒள்ளிழை வந்ததெவ் வாறோ
 நன்றுறு கொள்கை யூன்றிய மனத்தர்
 நண்ணுறும் தடைபல போக்கி
 ஒன்றுவர் எண்ணம் அதுவென லாமோ
 ஒள்ளிழை யோதுக வினிதே.

தலைவி தலைவன் வந்த வழியருமை நினைந்து வருந்தல்

172. ஒதுதற் கரிய வோங்கிரு ளிடையே
 உயர்ந்தவ! ஒருதனி யாகப்
 பேதுறும் அரவும் பெருநரிக் குழுவும்
 பிதற்றிடும் பெரியகட் கூகை
 யாதுமே யஞ்சா திம்மயி லத்தில்
 யானையின் மணியிலா நடைபோல்
 ஒதுறு நடையால் நும்வர வெண்ணி
 உற்றிடும் துயரதை மனமே.

தலைவன் தெளிவித்தல்

173. மனமதில் நின்றன் நினைவதும் நீங்கா
வளரொளிக் கூரிய வேலும்
கனவொளிக் கைம்மின் விளக்கதும் கொண்டே
சாரிருட் கள்ளரும் இருளும்
எதிர்வர லில்லா தோடிட யானும்
ஏற்றமாய் இனிதுவந் தனன்காண்
மனமதில் வருத்தம் ஏன்மயி லத்து
வளர்தமிழ் தோய்சுவை யழுதே,

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

174. தோயுறப் புரையைப் பாலினில் இட்டுத்
தோகையர் புளித்தயிர்க் கடைந்து
வாயுற வெண்ணெய் எடுப்பரே யானும்
ஆயிழைக் கன்பதைச் சேர்த்தும்
ஏயுறுங் காம இன்சுவை விளைத்தே
இன்பமே கன்டனன் அந்த
வேயுறு தோளி பங்களின் மைந்தன்
வேலவன் மயிலமா நகரே,

புகழ்தல்

175. நகுமலர்த் தொடையல் பாண்டியன் அவையில்
நற்றமிழ்ப் புலவந்திற் கூனி
நகுமணி நங்கை கூந்தலிற் பூவும்
நறியவோ வெனும்வினாப் போலே
மிகுமலர்க் குழலாள் வாயுறு நீரின்
மிக்கதோ சுவையினிற் பூத்தேன்
புகலுக வண்டே புகழ்மயி லத்தும்
புண்ணியள் என்வினா வதற்கே.

தலைவனைத் தலைவி குறிவரல் விலக்கல்

176. வினாவினுக் கேற்ற விடைதனைக் கிளிகள்
 விரும்பியே மாமரக் கிளையில்
 பனாட்களிற் பயின்று மாணவர் படித்த
 பாடத்தைத் தேர்வினில் அவர்கள்
 கனாவெனக் கேட்க உதவிடும் நல்ல
 காவளர் மயிலமாஞ் சாரல்
 எனாவிது வென்ன மிகுந்திடும் இருளில்
 இரவரல் விடுகவே லவனே.

தலைவன் தலைவியை மனைப் புகவிடுத்தல்

177. வேலவன் அருள்சேர் மயிலமாண் இழையாய்
 விருட்டென விழித்துநின் தாயும்
 மேலமர் துயிலும் நினைக்கா ணாமல்
 வேதனை யோடுதே றும்மே
 ஆலமர் செல்வன் அருள்மயில் வரகன்
 அருளினால் இனிவரும் இரவில்
 ஏலவே மகிழ்வேம் இனிதுநின் மனையே
 சேர்ந்தருள் ஆயிழை யமுதே.

தோழி தலைவியை யடைந்து கையுறை காட்டல்

178. அமுதமே யன்ன ஆருயிர்த் தோழி!
 அரியநின் உடம்பினுக் கேற்ற
 குமிழ்தும் வள்ளை நீலமும் கொவ்வை
 குவிந்ததா மரையுமே அந்த
 இமையவர் வந்து வணங்கிடும் பால
 சித்தரின் சீடர்தம் மரபு
 எமைமகிழ் விக்க வளர்மயி லத்தில்
 ஏந்திழை யேகொணர்ந் தனனே.

பாங்கி தலைவியை மனைக் கொண்டேகல்

179. கொணர்ந்துநற் சாரல் சேர்த்தது போலத்
தோகையே மனைவயின் துயிலே
உணர்ந்துநந் தாயும் உனைக்கா ணாமல்
ஊரெலாம் ஒலிபரப் பிடுமே
இணைந்துவாழ்கின்ற பூவையும் சேர்ந்து
இன்னிசை யெழுப்புமா மயிலத் (து)
இணைந்தமார் பகத்தாய் எழுந்தருள் மனைக்கே
ஏற்றமாய்க் கொண்டுசேர்த் துவனே.

தோழி தலைவனிடம் இரவு வாராதே என்றல்

180. நேயமில் லவர்க்கும் நேயம் தருள
நேர்முரு கன்மயி லத்தில்
ஒயுத லில்லா துறுநரி யோடும்
ஒதுங்குதல் தெரிவரி தாகும்
மாயுமில் விரனில் வருதலை ஒழிக
மன்னவ வருபவர்க் கென்றும்
வாயினால் இனிய சொல்லது கூறி
வளந்தரும் பெருங்குலத் தவரே.

தலைவன் வருந்தல்

181. குலம்வரும் அறத்தர் குறுகுவார் தமக்குக்
கோதிலாக் கறிபல கொண்டு
நலம்வர விருந்து படைத்திட வுண்டு
நாச்சுவை யுடன்வரு வோர்க்கு
நலம்தரும் என்று கசப்புறு பாகல்
நயமுறத் தந்திடல் போலும்
நலந்தரும் இரவில் வாரல்என் றுரைத்தல்
நங்கையால் மகிழ்ந்தவென் பாலே.

தோழி தலைவியின் துயர்சொல்லித் தலைவனைப்போ என்றல்

182. பாலது போலும் மொழியினாள் இரவின்
பால்வரு துன்பமெண் ணாமல்
நூலது புரிந்தோய் நுவலரு மேகம்
நுண்ணிடை போலுமின் னலினால்
ஞாலம் தறியக் கடுமிர வினிலே
ஞயமுற வரவுணர்த் தல்போல்
ஞாலம் துயர்த்தும் வெற்பநும் மூர்ப்போய்
மனமகிழ் குறிப்புணர்த் துகவே.

தலைவன் தன் ஊர்ச்சேர்தல் எளிது எனல்

- 183 உணர்வருந் தூரப் பிரஞ்சுநாட் டிருந்து
ஒண்டமிழ் நாடுவந் திறங்கும்
அணவரு வான வூர்திபோல் யானும்
அழகிய எந்தகர் சேர்தல்
துணைபுரி தோழி எளிதென லாகும்
தோகையே வருந்திடல் வேண்டா
கணம்வரும் அன்பர் பணியுமா மயிலக்
கந்தனின் அருள் எனக் குளதே.

இத்துணையும் ஏழாம்நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

எட்டாம்நாள் நிகழ்ச்சி

14. இரவுக்குறியிடையீடு

வுல்லருறி

(குறியல்லாததைக் குறியெனமயங்கல்)

தலைவிக்குத் தோழி தலைவன் வரவுணர்த்தல்

184. அருண்மொழி நங்காய் என்னகா ரணமோ
ஆரிருள் நள்ளென்யா மத்தே
அருள்தரு முருகன் மயிலமா நகரின்
அமைந்தநந் தோட்டத்தின் பக்கம்
இருள்துயி லின்றி மந்திகள் கத்த
இனியபைங் கிளிமுதற் பறவை
மருளவாய்ச் சிறகர் மடித்தடித் தார்க்க
அமைந்தது பேரொலி யதுவே.

தாள்குறி மருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உரைத்தல்

185. பேரொலி யுடன்தேர் வெண்ணது வந்த(து)

என்பவர் சொல்லினை நம்பி

ஓரொரு மாண வர்நாள் இதழில்

உள்ளதம் எண்ணிலா மையினால்

ஆரொடும் கூடா தமைதல்போல் மயிலத(து)

அண்ணலின் குறியெனச் சென்று

வேறொரு குறியென் றுணர்ந்துமீண் டுற்றேன்

வெறியுறு புழைக்கடை வழியே.

பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்த துரைத்தல்

186. வழியெனல் இல்லா வழியினில் வந்து

வரைந்ததோர் குறியிடந் தனிலநாம்

அழிதரச் சேர்ந்து திரும்பிட வறிதே

அல்லதாம் குறிசெய்த வெற்பன்

இழிதரும் அருவி குளநிரைத் தோடும்

இனியமா மயிலநன் னகரின்

இழிவுரை யவர்போல் போவரோ என்றே

ஏந்திழாய் யான்மருண் டனனே.

தலைவன் தலைவியைக் குறியிடம் காணாது புலந்துபோதல்

187. யானெவன் செய்கோ வருவழி திரும்பி

யாணர்மா மயிலமே சேறல்

தானினிச் செய்ய வேண்டுவ தாகும்

தக்கநல் விருந்துண வத்தோன்

ஆனதாம் வறிதே களமது கண்டு

மாறுதல் போலவிப் பொழிலும்

மானமா மயிலும் வந்திலன் வறிதாய்

ஆனதே என்னரு மனமே.

இத்துணையும் எட்டாம் நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

ஒன்பதாம் நூள் நிகழ்ச்சி

புலர்ந்தபின் தலைவி வறுங்களங்கண்டு இரங்கல்

(இருள் நீங்கிய பின்னர் தலைவி வறிதேயுள்ள இடத்தைப் பார்த்து வருந்துதல்)

188. மனமதின் வேக மேகம தோடி
வந்துமேல் தங்கிட வளர்ந்த
கனகிளை நாகே நின்சிறு பொந்தில்
காணுறும் கைச்சிறு குட்டை
கனவிலும் நினையா தவர்மயி லத்தில்
கண்டியா ரிடமது பெற்றாய்
புனம்வளர் தினையைப் புண்ணிய விருந்து
புசித்திடத் தருபவர் மரமே.

தலைவி பாங்கிக்கு உரைத்தல்

189. மரம்பயில் தோட்டத் தொருமர மாவுக்
காம்நறு மணம்புதி தாலோ
நரம்புறு யாழின் இசைவளர் மயில
நகரினில் அதுமணம் இன்றால்
வரம்பெறு வார்போல் வந்தவர் சார
அவர்மணம் தானடைந் ததுவோ
உரம்பெறு மனத்தால் தோழியே நியும்
உணர்வையேல் உரைத்திடு நலமே.

தலைவி வருத்தம் பாங்கி தணித்தல்

190. உரைத்தசொற் பிழையா ஷயர்மயி லத்தார்
ஒள்ளிய தம்மணத் துண்டு
விரைத்தநன் மணம்சேர் நாகம தடைந்த
விவரமே நமக்கறி விக்கும்
அரைத்தசெஞ் சாந்தே யணிமணி மார்பன்
அன்புடன் குறிவந்த வாற்றைத்
திரைத்தநற் கடல்மீன் எழில்விழி மா தே
தீதிலர் வெற்பனை னுணரே.

தலைவன்மேற் பாங்கி குறிப்பிழைப்பு ஏற்றல்

191. உணர்வுறும் அன்பால் உலகவர் தங்கள்
 ஊர்களின் நீங்கிந டந்து
 துணர்வரு கடம்பற் றொழுதிடல் வேண்டித்
 துணிவுடன் மயிலமே வந்து
 அணிமலர்த் தோப்பில் தங்குவர் அதுபோல்
 ஐயநும் மூர்வர வுள்ளேம்
 அணியிழை யானும் நேற்றுநீர் சொன்ன
 அருங்குறி வராததேன் உரைமே.

தலைவன் தலைவிமேல் குறிப்பிழைப்பு ஏற்றல்

192. ஏன்வர வில்லை என்றெனைக் கேட்கும்
 ஏந்திழை கேளினி நன்றே
 தான்செய்யும் குற்றம் நீக்கியே பிறர்செய்
 தாம்பிழை நீக்குக என்றார்
 வான்வளர் புகழார் அதுநினைப் பிப்பேன்
 வராதவர் குறியிடம் நீரே
 வான்தலை யசைக்கும் நாகமா மரத்தில்
 யான்வைத்த குறிகாண் குகவே.

பாங்கி தலைவி குறிதவறியதைத் தலைவனிடம் கூறல்

193. காணவே எதிரில் வருகின்ற கார்க்குக்
 கண்ணினைச் சிமிட்டுதல் போலே
 மாணவே மூன்று முறையினில் விளக்கை
 வருகின்ற காகுகாட் டொளியை
 ஆணனே நுந்தம் கைவிளக் கொளியாக்
 கருதினள் சென்றுமீண் டனளே
 வீணிலே நீவிர் அவட்குறை சொன்னீர்
 விரிபுகழ் மயிலம்வாழ் உறவே.

(தலைவன் குறியிடம் வந்து சென்றமை பாங்கி)
தலைவியிடம் கூறல்

194. வேந்தனும் நேற்றுக் குறிவயின் வந்து
வீணிலே மீண்டவ ரானார்
ஏந்திழை யேநீ யவர்குறி பிழைத்தாய்
என்றனர் இதுவும்ஓர் இயல்பே
காந்தனைப் பிரிந்தே யூடிவந் திட்ட
கந்தனின் தேவியர் தம்மை
வாய்ந்தபே றாகக் காத்தபா லயரின்
கவினமயி லத்தவர் அமுதே.

என்தவறன்று என்று தலைவி வருந்தல்

195. ஆர்தவ றென்றே அறிந்திடா திருவர்
கார்கன்மோ தியதவ றதனை
நீசெய வந்த தென்றுமே பிறர்மேல்
நேரிழை தவறுரைத் தாற்போல்
ஆர்தரு மாலை சூடியான் மகனின்
அணிமயி லத்தினா யிழையாய்
ஆர்செய வந்த தாயினும் குறியின்
தவறென தென்றுநேர் குவனே.

அல்லகுறி முற்றும்.

இத்துணையும் ஒன்பதாம் நாள் பகல் நிகழ்ச்சி முற்றும்

ஒன்பதாம் நாள் இரவு நிகழ்ச்சி

பாங்கி தாய் துஞ்சாமை கூறல்

196. வனலழி யருமை வருபவர்க் காண
வனிதையே நாம்விழித் திருக்க
மனவளம் இல்லார் மருள்போல் தாயும்
மனைவயின் அங்குமிங் காகக்
கனவிலும் துயிலா தவளென ஆடிக்
கனமனைத் தொழில்பல புரியும்
தினைவரு மாவைத் தேனுடன் கலந்து
தினுமயி லத்தவர் திருவே.

நாய் துஞ்சாமை கூறல்

197. திருடரைக் கண்டோ திரிபவர்க் கண்டோ
 தினங்குரைத் திடலது சரியே
 திருடரும் மயங்கும் இரவினில் மயிலம்
 சேர்ந்துபல் நாய்குரைப் பனவே
 தெருவினில் ஒன்றும் இல்லையென் றாலும்
 சேயிழை கேளித னால்தான்
 நறுமலர் வாத வூரும் தம்மை
 நாயினும் கடையென் றாரோ.

ஊர் துயிலாமை கூறல்

198. ஆரமர் சென்னி யரனவன் மைந்தன்
 கார்த்திகை நாளதும் இல்லை
 தாரணி கண்ணன் வைகுந்த ஏகா
 தசியுமே யின்றிர வில்லை
 சீரணி மயிலத் தவர்களும் சுற்றித்
 திரிதலும் ஏன்னைத் தெரியேம்
 தாரணி வெற்பன் வரற்கிது தடையே
 தையலே யாதுசெய் குவமே.

காவலர் கடுகுதல்

199. செய்யதோற் கூர்க்கர் சொந்தநாட் டினிலே
 செய்வதற் கொன்றிலை யென்றோ
 பய்யவே வந்து மயிலமா நகரில்
 பரவிருள் தெருவிசி லோடு
 கய்யின்மேற் காசு பெறுவதற் காக
 கடுநடை யுடன்திரி கின்றார்
 தய்யலே வெற்பன் குறிவரற் கிதுவும்
 தடையென வந்துதோன் றியதே.

நிலவு வெளிப்படுத்தல்

200. தேவரும் உலவ அஞ்சும்பா மத்தில்
 தெரிவையே நம்மவர் வந்து
 போவது பிறர்க்குத் தெரியவே செய்யப்
 பீடிலாக் குறைமதி யதுவும்
 ஆவலாய்த் தோன்றும் அதற்குநாம் செய்த
 அநீதிதான் யாதென அறியேம்
 பாவலர் வாழும் மயிலமா நகரின்
 பாஷையே பைந்தமிழ்ணங்கே.

கூகை கூவல்

201. தமிழெனும் சொல்லார் தம்மவ ரோடு
 தக்கவா ரிணைந்திடும் இரவின்
 அமைவரும் நள்ளென் யாமத்திற் கூவி
 அச்சுறுத் திடுவிழிக் கூகாய்
 உமைதரு பாகன் மகன்மயி லத்தில்
 உற்றவர் மற்றவர் யாரும்
 குவைபெறுந் திருட்டால் விழிப்பவர்க் கண்டு
 கோட்டாளென் றுரைப்பது சரியே.

கோழி கூவல்

202. ஏவரும் புகழும் ஈசனின் மகனாம்
 வேலவன் கொடியெனும் செருக்கால்
 சேவலே நீயும் நேரயில் நேரம்
 சிகைத்தலை யுயர்த்தியே கூவி
 ஆவலாய் எம்மை நோக்கியே போதும்
 அருமயி லத்தமர் வெற்பன்
 மேவலே செயாமல் தடையது செய்வாய்
 மேவரும் எம்பகை நீயே.

இரவுக் குறியிடையீடு முற்றும்

இத்துணையும் ஒன்பதாம் நாள் இரவு நிகழ்ச்சி முற்றும்

பத்தாம்நாள் நிகழ்ச்சி

15. வரைதல் வேட்கை

பாங்கி தலைவியை மனம் வருந்தக் காரணம் கேட்டல்

203. நீர்தரும் துயரொன் றுன்மனத் துளது
நேரிழை யானுணர் கின்றேன்
கூர்தரு விழியார் தோழியர் நின்னைக்
கூறிய தெது வெனக் கூறாய்
பேர்வரு தாயர் கடிந்ததும் உண்டோ
பேசவே மறுப்பதென் னேயோ
நேர்தரு நேயத் தன்பர்வாழ் மயிலம்
நினைந்துவாழ் திருவனை யாளே ,

தலைவனோடு கூட்டம் உண்டென்பதைச் செவிலித்தாய்
அறிந்தமை தலைவி கூறல்

204. ஆளுயர் மாலை எனமலர் கொன்றை
அணிந்தவன் அருள்முரு கன்வாழ்
நீளுயர் மயில வரைதனில் வெற்பன்
நிகழ்த்திய தறிந்தனள் தாயே
கேளுயிர்த் தோழி மிரண்டவன் கண்ணுக்
கிருண்டதெல் லாம்பெரும் பேயாம்
மூளுமென் மனதின் குறிப்பறி வித்த
முகமதே கொடியதாம் காணே ,

தலைவன் வரவியலாமை தலைவிக்குப் பாங்கியுரைத்தல்.

205. காணுறும் இவ்வூர்க் காவலர் கோழி
கடுங்குரற் கூகையும் நாயும்
பேணுறும் இரவில் துஞ்சினும் தாயர்
பெரிதுமே துஞ்சத் லின்றிக்
காணுறும் பொருளைத் தலைதடு மாறாக்
கண்டுவைத் தாடிடு கின்றார்
வேணுவும் உயர்ந்து வான் தொடு மயில
வெற்பனும் வரவெளி தேயோ ,

தலைவி தலைவனது ஊர்ச்செல உறுதி கொள்ளல்

206. எளியரென் றியாரும் உணர்வதற் கரிய
சீர்ச்சிவ ஞானபா லயனார்
களிவரு மயிலக் கந்தனின் அருளால்
கயமல ருண்கணாய் நாமும்
அளிதரும் உளத்தர் அமர்தரும் ஊர்க்கு
வழிநடை வருத்தம்பா ராமல்
எளிதெனச் சென்று சேர்ந்திடல் நன்றே
என்னெனத் திடுக்கிட அவரே.

பாங்கி தலைவனைப் பழித்துரைத்தல்

207. அவர்புணர் வெய்தி யின்புறம் இவளும்
அவர்பிரி வுறுதுயர் அறியாள்
அவர்நனி நினைந்திங் கடைதரு காலும்
அடைதார்த் துயிலெலாம் நாமும்
அவனவ ளலியென் றறைந்திடும் இறைவன்
அருளினை வேண்டிவாழ் மயிலத்
தவரென வருந்திக் காத்திருப் பதுவும்
தக்கதே தவறிலை மிகவே.

தலைவன் வாராமை அவன் தவறிலையெனல்

208. தவறவர் பாலே யில்லையே தோழி
தகுதியில் மேகமும் இன்று
தவறுதல் இல்லா திரவுமுற் றாகத்
தான்பெயும் என்னில்என் செய்வார்
தவறுதல் இல்லா வகையினிற் சாரும்
தலைவிதி நமக்கிது தானே
எவரும்வந் திறைஞ்சும் மயிலமா நகரின்
ஏந்திழாய் வேறெது வருமே.

பத்தாம் நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

பதினோராம்நான் நிகழ்ச்சி

கனவு நலிபு உரைத்தல்

(கனவில் தலைவன் கூடுவதாகக் கண்டு விழித்தபின் இல்லையென வருந்திக் கூறுதல்)

209. வேறெது சொல் வேன் வெற்பன்என் கனவில்
 விளங்கிழாய் வேண்டள வின்றிக்
 கூறுதற் கரிய இன்பமே கொள்ள
 விளங்குறு புகழ்மயி லத்தின்
 சாறுயர் களத்தில் வாணவே டிக்கைச்
 சடாரெனும் சத்தமே கேட்டு
 மாறுறு நிலையால் விழித்தனன் தோழி
 மனநிலை யென்சொல்வேன் அத்தோ.

கனின் அழிபுரைத்தல்

(தன்மேனியமுக குலைவதைத் தலைவியுரைத்தல்)

210. அந்தரந் தன்னில் விடுத்தபல் நிறத்து
 வாணங்கள் வெடித்தபின் விளங்கி
 வந்திடும் நல்ல வளர்நிறம் போலே
 வரவரத் தேய்ந்திடும் உடம்பின்
 வந்துறும் நலத்தை நன்குண ராமல்
 வருவதை யொழிந்தநம் வெற்பன்
 சொந்தநன் மனம்போல் மயிலமார் தோழி
 தோன்றுவை நீயும்என் விதியே.

தன் துயரைத் தலைவனுக் குணர்த்த வேண்டுதல்

211. விதியினில் வந்து கூடுதல் இல்லா
 வெற்பனுக்கென்பொலி விழப்பை
 அதிவிரை வாகத் தந்திபோல் சென்று
 அமைவரக் கூறுவார் உண்டோ
 விதிமுறை யாகப் பங்குனி விழவை
 ஏற்றிடும் கந்தனின் மயிலம்
 வதிதரும் யானும் வருந்துவ தின்றி
 மனதுடன் ஓய்ந்திருப் பேனே.

பாங்கி நீயே கூறுக எனல்

212. பேனுறு தலையார் சொரிந்துகொள் வதுபோல்
பெரிதுமே வெற்பனின் மயிலக்
காணரும் பிரிவால் வருந்துயர் நீயே
கண்டுரைத் திடுதலே நன்றாம்
பால்நறு மொழியார் சொல்வதோ நாடாப்
பதிவுபோ லாகுமே யன்றி
வானுயர் சொல்லால் வருத்துமே யுரைத்தல்
வந்திடா தாமிழை யானே.

(பதினோராம் நான் நிகழ்ச்சி முற்றும்)

பன்னிரண்டாம் நான் நிகழ்ச்சி

அலர்பார்த்துற்ற அச்சக் கிளவி

(ஊரவர் கூறும் பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சித் தலைவிகூறுதல்)

213. ஆளுகாங் கிரசார் ஆட்சிசேர் இந்நாள்
அவாலா வழக்கினில் உள்ள
ஆளுகள் தப்பிப் பிழைப்பினும் பிழைப்பர்
ஆண்டவன் அறுமுகன் ஆளும்
நாளுறு மயிலத் தூரவர் வெற்பன்
நட்பினைத் தூற்றலில் தப்பி
மீளுற வென்னால் இயலுவ தென்றல்
மீனமார் விழியினாய் அரிதே.

தலைவன் வரும்வழி அச்சம் எண்ணித் தலைவி
வருந்துதல்

214. தேவரும் அஞ்சும் இராவழி வந்து
செல்லுநம் வெற்பனை எண்ணி
ஓவரும் கார்கள் பலவகை முன்பின்
ஓடும்போ திடைவழி மோத
ஆவரும் என்றே எண்ணிய மனமும்
அவர்செலு மயிலமா நகரின்
மேவருந் தெருவே அவர்பினால் சென்று
வெறுமனே வருந்துறு மாலோ,

தலைவி தன் துயரைப் பிறிதின்மேல் ஏற்றிக் கூறுதல்

215. மாலது கொண்டு பாலுண வொழிந்து
வருந்துபு மியாமியா வென்று
வாலது மடித்துத் தனிமையிற் கத்தும்
வளமனைப் பூனையே நீயும்
நூலது கற்ற நுண்ணறி வாளர்
நுவல்மயி லத்துவாழ் வெற்பன்
போலுமுன் துணையை நீபிரிந் தாயோ
புகலுக புகைநிறத் தோபோ.

தலைவி பாங்கியிடம் தலைவன் வரவைத் தடுக்க வேண்டுதல்

216. புகைச்சலால் மக்கள் கலவரம் செய்யும்
போதங்குப் புகவரும் காரை
தகைச்சொலால் ஊரின் காவலர் தடுத்துத்
தடம்புரட் டிடுதல்போல் தோழி
நகைச்சொலால் நம்மூர் மக்களின் அவரை
நண்ணுறா வாறுவெற் பற்கே
புகழ்ச்சொலால் மயிலப் பொழில்வரும் போது
புகலுக வரவொழி யென்றே.

தலைவி தலைவன் இரவுக்குறி வருவதைத் தடுக்க வேண்டுதல்

217. வரவொழி நீயும் குறியிடம் என்றே
வள்ளல்பால் கூறுக தோழி
உரமது வேண்டி உழவர்கள் வந்தே
உரியதோர் அலுவல்மா மனைக்கே
இரவிலே வந்து முந்துதல் வேண்டி
யிருந்தனர் அலைந்தனர் அதனால்
வரலதற் கிடைஞ்சல் மயிலமா நகரில்
வந்திடும் என்றுரைப் பாயே.

வெற்றிலக்கல் வேண்டல்

(தலைவியின் உடம்பினைப்புக் கண்ட தாய் குறிசொல்வோனிடம்
காரணம் கேட்கச் செல்லுதலைத் தடுக்க வேண்டுதல்)

218. உரைப்பவர் உரைக்கும் புகழ்க்கு றியாளர்
உற்றமேல் மருவத்தூர்ச் சென்று
விரைப்பொலி தாரோன் செய்ததோர் இளைப்பின்
ஏற்றகா ரணமதை வினவத்
தரைப்புக்கு அடிக ளாரிடம் செலவைத்
தக்கதாய்க் கொள்ளுநம் தாயை
நரைப்பது வில்லா நல்லவர் மயில
நகரினிற் சென்றுதாங் குகவே.

வேற்று வரைவு விலக்குவித்தல்

(பிறர் தன்னை மணம் பேசி வருவதைத் தடுக்க வேண்டுதல்)

219. வேற்றவர் சிலரும் வெற்பனை யுள்ளும்
எனைமணம் பேசினார் என்ற
ஆற்றொணாச் சொல்லைக் கேட்டனன் தோழி
அடியவர் வாழ்மயி லத்தில்
வேற்றுநாட் டவரே வீச்சமை பந்தில்
வெற்றியை விளைப்பரே என்னும்
போற்றுதல் இல்லா மொழிவினைத் திட்ட
புண்ணதைப் போலுமா மிழையே.

தமர் வரைவு எதிர்கொள்ளுவித்தல்

(தலைவன் சுற்றத்தார் மணம் பேசிவர அதை ஏற்றுக் கொள்ளச்
சொல்ல வேண்டுதல்)

220. ஆய்தரு தவத்தின் அம்மவை மகவைப்
பாலசித் தருந்தரு கென்ன
ஆய்தலில் மனதால் தந்தது போல
அருமணம் பேசியெற் கேட்டால்
ஓய்தலில் அறத்து வெற்பனின் சுற்றம்
உவந்துமே ஒப்புக வென்றே
காய்தரு சொல்லர் நம்மவர் தமையே
கழறுக மயிலமேல் மாதே.

வரைதல் வேட்கை முற்றும்

16. வரைவு கடாதல்

(மணந்து கொள்ள வற்புறுத்தல்)

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமையைப் பாங்கி
தலைவனிடம் விளம்பல்

221. மாதவர் வாழும் மயிலமா நகரில்
வந்துறும் பேய்ப்படக் காட்சி
மாதவர் இராமுன் பார்த்தத னாலே
வாயுளே பிதற்றினான் தூங்கான்
போதலர் தாராய் பொய்யுரை சொன்னேன்
பொற்றொடி புலம்புதல் கேட்ட
காதலன் தாய்க்கு வேறென்ன சொல்வேன்
தூவல நீயுணர் வாழே,

அலர் எழுந்தது முதலிய கூறி வரைவு கடாதல்

222. வாயினுக் குவந்த வரறெலாம் ஊரார்
வள்ளல் நின் வரவினை யுரைப்பர்
தாயுமே யறிந்தாள் மேல்மரு வத்தூர்ச்
சார்ந்தனள் வெறியது கேட்க
ஏயுநற் பொருளோ டருமணம் பேசி
இன்மயி லத்தவர் வந்தார்
காயம தினைக்கும் காரிகைக் காகும்
காரியம் செய்வது செயலே.

மணநாள் குறித்து மணம் பேசி வருக எனல்

223. செய்ம்மலி மயிலத் தேந்திறை தன்னைத்
திருமணம் புரிவதாம் நாளும்
தயம்மதி பிறக்கின் வழியது பிறக்கும்
தமிழ்ப்பழ மொழியினுக் கேற்பத்
தயம்மதி நல்ல நாளில்நீ மணக்கத்
தக்கவர் பலருடன் வந்தால்
கயம்மலர் தூவி வரவேற் பார்கள்
கயல்விழிக் குற்றவர் தமரே.

குறியிடம் மாற்றுதல்

224. உற்றவூ ரவரும் நும்செயல் தெரிவான்
 உறுகுறி யிடமதில் வரலாம்
 நற்றவர் வாழும் மயிலமா நகரின்
 நல்லவர் இனியதை விட்டுப்
 புற்றரை யமைந்த வேறிடம் கொண்டு
 புயல்நறுங் கூந்தலோ டினிதே
 உற்றுயர் சுகமே பெற்றிடு வீரே
 உரைப்பதற் கென்னினி யுளதோ.

பன்னிரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

பதினமூன்றாம் நாள் நிகழ்ச்சி

பகலிலும் இரவிலும் வாரற்க என்னல்

225. உரைத்திடற் கென்ன இனியுண் டாகும்
 உரைத்தன யாவுமே கொண்டு
 விரைத்தலைப் பொழிலில் பகல்இர வாக
 விரும்பியே கூடுதல் விடுத
 கரைத்தலை மீன்கள் பாய்ந்துபாய்ந் தாடக்
 காணுறும் குளம்வளர் மயில
 வரைத்தலை வந்த வள்ளலே யார்க்கும்
 வளந்தரு செல்வமார் மகனே.

பதினமூன்றாம்நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

பதினான்காம் நாள் நிகழ்ச்சி

பாங்கி தலைவனிடம் நிற்பெருமைக்கேற்றது செய்க எனல்

226. செல்வர்வாழ் மயில வூரனே குலனும்
 சீரிய மரபதும் புகழும்
 நல்லவாய் மையும் பிறவுமே குறைதல்
 நாடிடா தம்முறை யாகப்
 புல்லுவான் வேண்டி வருவதை விடுதல்
 போற்றலாம் செயலது வாகும்
 நல்லதே சொன்னேன் நானிலத் தார்கள்
 நயமுறச் செய்வதும் அதுவே.

தலைவியின் ஆற்றாமையை ஆற்றுவீக்க எனல்

227. செய்வதை யறியா தேங்குங்க லங்கும்
சேயிழை வெற்பனே நிரைப்
பெய்வரு கண்ணும் பேசுறு வாயும்
பெய்வளை கழலுறு கையும்
நெய்வரு விளக்கால் நீடுவே லவனை
நேர்ந்தனர் வழிபடு வார்வாழ்
செல்வம தோங்கும் மயிலமா நகரின்
சுடுதியின் ஆற்றிடு வீரே.

வரைவு கடாதல் முற்றும்

17. ஒருவழித் தணத்தல்

(தலைவன் தலைவியை ஒருவாறு பிரிதல்)

தலைவன் தன் ஊர்க்குச் சென்று வருவேன்னெனல்

228. ஏவரும் புகழும் இனியமா மயில
வேலவன் மாசிமா தத்தில்
ஓவரும் அலைசார் கடல்விழாக் கொள்ளப்
புதுவைக்குப் போய்வரல் போலே
காவரும் எம்முர்ப் போய்வரு வேன்யான்
காரிகை என்னுயிர் தன்னை
மேவரும் அன்பால் பேணுக சின்னாள்
வேணுவை யணையதோ னோயே.

பாங்கி விலக்கல்

229. தோளூயர் மாலை தோன்றவே நின்று
தூமொழி வாரியார் பேச்சை
நீளுற நின்று கேட்பவர் வீட்டை
நினைந்திடா வாறுபோல் நீயும்
கோளுறு நல்லார் வாழ்மயி லத்தில்
குறைவிலாத் தமிழ்வழி யின்பம்
நாளுறப் பெற்று மறத்திட லாகும்
நாந்துயர் மிகமிகப் பெறவே.

தலைவன் போதலையே கூறுதல்

230. வேண்டுறு தொழிலர் எனையெதிர் பார்த்தே
வேலைக்கு வாரத்தின் முடிவில்
வேண்டிய கூலி பெறுவதற் கிருப்பர்
விரைவினிற் சென்றியான் கொடுத்தல்
வேண்டுமா தவினால் வேண்டுவன் நினைனை
வேலவன் மயிலமா நகரை
யாண்டும்எப் போதும் பிரிந்திட வெண்ணேன்
ஆதலின் அழுங்கலிர் மன்னோ.

பாங்கி தலைவனை ஊர்செலு விடுத்தல்

231. நேர்நிரை யென்னும் அசைகளைக் கொண்டு
நிரப்பிடும் யாப்பினைப் போல
நேர்தரும் கற்கள் நிறுத்திவீ டமைப்போர்
நினைவுறும் கூலிகொ டுத்தே
ஆர்தரும் இன்பம் கொண்டனை யெனினும்
அடிக்கடி வந்துசெல் வேந்தே
சீர்பெறும் வனிதை வாழ்மயி லத்தின்
ஏற்றமார் பொழிலினை நினைந்தே.

பாங்கி தலைவியிடம் தலைவன் ஊர்ச்செலவு உரைத்தல்

232. நினைத்தனன் தம்மூர் ஏகினன் வெற்பன்
நினைத்தது சரியென வுணர்ந்தேன்
அனைத்துயிர் களுக்கும் நல்லன செய்யும்
அன்புளம் கொண்டதற் சார்ந்து
மனத்துற வாழும் மக்களுக் கருள
மயிலமா நகரது சென்று
நினைத்ததும் பெய்யும் மழையென ஆனார்
நீளுயர் உருவநல் லவரே

தலைவி தன் நெஞ்சொடு வருந்தல்

233. நல்லவர் வெற்பன் வரவினை யெண்ணி
 நனியெதிர் நோக்கியே நின்றல்
 வல்லமை யுள்ளேம் எனமிக வெண்ணி
 வளமிகு தன்னகர் சென்றார்
 புல்லுதல் முன்னம் அணைத்தலும் தழுவல்
 புகலறு முத்தமே யீதல்
 நல்லன சொல்லல் முதலிய எண்ணி
 நாமயி லத்துற நெஞ்சே.

பதினான்காம் நான் நிகழ்ச்சி முற்றும்

பதினைந்தாம் நான் நிகழ்ச்சி

தலைவி காம மிகுதியால் வருந்தல்

234. நெஞ்சினில் உன்னை நிதமுமே வாழ்த்தி
 நினைப்பனே சேவலே யானும்
 உஞ்சிட வேண்டி வெற்பனின் நினைவால்
 உறுதுயர் கொள்ளுமென் னிலையை.
 விஞ்சிய குரலால் கூவியே அழைத்தால்
 விளங்குறு மயிலம்வாழ் பொருப்பன்
 நெஞ்சுற வந்து நேர்வரே யதற்கு
 நீதுணை புரியமாட் டாயோ.

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல்

235. புரிவளைக் கழுத்தில் பொன்னவிர் மாலை
 பொலிந்திடக் கைவளை யோங்க
 அரிவருங் கண்கள் அஞ்சலம் கொள்ள
 அகங்கையோ டடிப்புறம் செய்ய
 அரியநல் மருதா னித்தனி நிறமே
 அழகுடன் விளங்கவே பொருப்பன்
 கரியவண் டூதும் பொழிலமர் மயிலங்
 கயல்விழி செலமாட் டாயோ.

பதினைந்தாம் நான் நிகழ்ச்சி முற்றும்

பதினாறாம் நூள் நிகழ்ச்சி

தலைவன் வந்தமை பாங்கி யுணர்த்தல்

236. மாட்டல்மேற் செல்லத் தோடுகீழ்த் தொங்க
அழகுறும் காதினாய் நம்மூர்
மேட்டின்வாய் வெற்பன் வருவதை நந்தம்
வீட்டுச்சா ளரவழிக் கண்டேன்
வாட்டம் தின்றி முகம்பொலி வுறுக
வளர்மயி லத்தில்காத் திருந்தே
ஓட்டமாய்க் காரைப் பிடித்தவர் முகம்போல்
ஒண்டொட மனமகிழ் வுறவே.

வந்த தலைவனைப் பாங்கி வருந்தி வினாதல்

237. உறவதை நினைக்கின் இருதலை யுள்ள
ஒருடல் என்னவே நீயும்
பெறலரும் பேதை யும்மிரு வீரும்
பெப்புறும் காதல ராக
நறுமலர்த் தாராய் இருக்கவும் இந்நாள்
நன்மயி லத்தைம றந்தே
யுறுபொருட் செல்வ நும்முடை யூரில்
உற்றனிர் நெடிதுநா ளளவே

தலைவன் பிரிவை எப்படித் தாங்கினீர் என வினாவல்

238. நாளெலாம் திங்கள் தென்றல்மற் றுள்ள
நயமிலாப் பொருள்களால் துன்பம்
வாளுலாம் விழியாய் எப்படித் தாங்கி
வாழ்திரோ அறிகிலேன் யானே
நீளுலாம் வாலால் கொசுக்கடி யோட்டி
நித்தமும் வளர்பசுக் கள்சேர்
கோளுலங் கோபு ரத்துடன் ஓங்கும்
குறைவிலா மயிலமா நகரே.

பாங்கி தலைவியை ஆற்றுவித்திருந்த அருமை கூறல்

239. நகரினை விட்டு நீர்பிரிந் தன்று
நங்கையே நங்கையை யாற்று
மிகவிவள் நொந்து வாடிடா வாறென்(று)
எனைமொழிந் திரந்தனர் பிரிந்தீர்
அகமதன் துயரம் முகமதில் தெரியா
வகையினில் ஆற்றுவித் தேனே
நகைவரும் பொற்றார் மார்பமர் வெற்ப
நல்லவர் வாழ்மயி லத்தே.

ஒருவழித் தணத்தல் முற்றும்

18. வரைவு இடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல் என் பொருட் பிரிவைத் தலைவிக்கு உரையெனல்

- 240 வாழ்மயி லத்து மண்டபம் ஒன்றில்
வளம்பெறப் பெருமணம் புரிவேன்
சூழ்வரு சுற்றம் விருந்தது பிறவும்
சுகமுற விருந்துசெய் தோங்கி
வாழ்தர வேண்டி என்னுழைப் பாலே
வளர்தரு செல்வமே யீட்ட
ஆழ்கட லுலகில் செல்வதைப் பாங்கீ
ஆயிறை யறியச்சொல் லுகவே

பாங்கி நீயே சென்று அவட்கு உரைஎன்னல்

241. சொல்லுக நீரே நேரிழை பாலே
சொல்லயான் வல்லவள் அல்லேன்
புல்லிய வுரையால் ஏமாற் றாமல்
புரைவளர் இலஞ்சம்வாங் காமல்
நல்லதும் உழைப்பால் வருபொருள் ஈட்டி
நங்கையை மணம்புணர் வதற்கே
செல்லுதல் பற்றி மயிலம்வாழ் அணங்கின்
செவியுற வாழிவே லவனே.

காலம் நீட்டியாது விரைவில் வருவேன் எனத்
தலைவன் பிரிதல்

242. வேலவன் தந்தை மணிவா சகர்க்கு
வேண்டிய குதிரைகள் சேர்க்கக்
காலமே நீட்டித் ததுபோல் இன்றி
கடுகவே பொருளதை யீட்டி
ஞாலமே புகழு நன்மயி லத்தே
நல்லிழாய் நான்வரு வேனே
மாலையே மறைந்து காலையே ஏறும்
ஞாயிற்றின் காலம்போ தும்மே.

தலைவன் செலவைப் பாங்கி தலைவிக் குரைத்தல்

243. மேவியே மார்பில் பாலுணும் குழந்தை
மெல்லவே விட்டுப் ப ராக்கை
ஆவலாய்ப் பார்த்துப் பின்னுணங் கால
அளவையில் வந்திடு வேன்என்(று)
ஆவலாய்ச் சொல்லி அரும்பொருள் தந்து
மாமணம் புரிந்திட தல்லோய்
மேவலாய் வான லூர்தியை நாடி
ஏகினார் மயிலம்வாழ் வேந்தே.

தலைவி வருந்துதல்

244. வேளனை யார்முன் னாட்புணர் வேளை
வேயுறு தோளினாய் பிரியேன்
கேளெனச் சொன்ன வாயினால் இன்று
கேடுறும் பிரிவதைச் சொல்ல
மாளுதல் இல்லா மயிலமா நகரில்
மயங்கினார் போலுமா யிழையாய்
நீளுந் தொலைதூ ரம்பிரிந் தேக
நேர்ந்ததை யுரைத்திடா ததுவே.

பாங்கி வருந்தேல் என்னல்

245. வேண்டிய படியே பொன்னு றளித்தால்
 மேவுவேன் மணம்புரி தற்கென்(று)
 ஆண்டகை யின் றிக் கேட்குமா டவர்போல்
 அன்றியே தன்னுழைப் பாலே
 ஈண்டுறு பொருளைப் பரிசமா நினக்கே
 இன்முகத் தோடளித் திடற்கே
 ஆண்டகை மயில வெற்பனும் சென்றார்
 ஆயிழை வருத்தம தகலே.

தலைவி வருந்தித் தன்னுட் கூறல்

246. வருந்துற நாமும் வள்ளலின் பிரிவை
 மனமுற ஆதரிப் பாரே
 வருந்துறக் கண்டும் மக்களுக் கென்றே
 வண்டியின் கட்டணம் உயர்த்தித்
 திருந்துறா வரசின் செயல்மதிப் பார்போல்
 செய்வதோர்ந் திலனினி யென்னே
 திருந்துமா மயிலத் திருந்துவாழ் மனமே
 செகத்தவர் இயல்பிது வாமே.

மீண்டு வருவர் எனப் பாங்கி வலியுறுத்தல்

247. வாமமே கலையாய் வள்ளல்தம் வெற்பன்
 வானவூர் திச்செலும் போது
 மாமலர்க் கண்ணா ருடன் அணைத் தாராய்
 அமர்ந்திருப் பவரவர்க் கண்டு
 தேமமர் சொல்லி நினைநினைந் துடனே
 தேடிய பொருளுடன் விரைந்து
 மாமண மயிலே வெற்பதை நோக்கி
 வருவர்வே றெங்குமே புகாரே.

தலைவர் கூறிச்சென்ற கார்ப்பருவம் நினைந்து தலைவி வருந்துதல்

248. கார்வரு முன்னே காரினில் வருவன்
காணெனச் சொன்னவே லவரைக்
கார்வரு இந்த நாளினிற் காணேன்
கண்டதோ அவர்மொழிப் பொய்யே
ஆர்வலர் பால சித்தரை நோக்கி
வழிபடு மாமயி லத்தில்
யாரவர் மெய்யர் யாரவர் பொய்யர்
ஆயிழை யானறிந் திலனே.

பாங்கி கார்காலம் அன்று எனல்

249. அறிவுறா திந்த காரினைக் கண்டே
அஞ்சினாய் ஆயிழை மாதே
வெறியுலாம் பொழிலில் மாமழைக் காலம்
இன்றியே கோடையிற் பொழியும்
செறியுலா மழைபோல் வம்பதாம் காணாய்
சேவலங் கொடியுடை வேலன்
தறியுலாம் ஓசை வளர்மயி லத்துத்
தலைவன்சொல் காரது வின்றே.

தலைவி மறுத்தல்

250. வின்மத வேளின் விருப்பினுக் கிலக்காம்
விளங்கிழை யார்மயி லத்தில்
பன்மலர் தூவி வழிபட அருளும்
பல்லொடித் தெழுதுமா நாய
கன்விழ வதுவும் கலைமகள் விழவும்
காணுமிந் நாள்வரு வதனால்
நன்மொழி மடந்தாய் நாம்பெறு காரும்
நாயகன் நவின்றவக் காரே.

தலைவனின் தூதாக வந்தது இக்கார் எனல்

251. காரொனும் இதுவும் கந்தனை யனையார்
காணவே விடுத்திடும் தூதாம்
ஊரினைக் கடந்தோர் உற்றவர்க் கெழுதி
உணர்த்திடும் அஞ்சல்போன் றாகும்
பாரினி யவரே பாவைநின் நினைவால்
பகருமா மயிலநன் நகரில்
சீரினை யுறநீ காரதி லேவந் (து)
இறங்கிடு வாரது கானே.

தலைவி ஆற்றுதல்

252. காணுறு காரும் அவர்தூ தென்றால்
காணவே அவருறை நாட்டில்
காணுற நந்தம் தூதென அவரேன்
கருதிட மாட்டாரக் காரை
வேணுவைக் குழலாய்க் கொண்டவன் மருகன்
விரும்பிவாழ் மயிலநன் நகரில்
பேணுறு மன்பால் வானவற் பரவும்
பெருந்தன வாளர்வாழ்த்திடவே.

தலைவன் தான்சென்றவிடத்தில் வருந்துதல்

253. வாழ்த்திட அருளும் வள்ளிம ணாளன்
மயிலமா நகரிலென் ஆவி
சூழ்த்திடும் சிறுவர்க் கல்லெறிக் கோடும்
சுகமுறா மனப்பயித் தியம்போல்
வாழ்த்துவா ரின்றித் தூற்றுவார் அவர்க்கு
வருத்தமே யுற்றுயர் மனையின்
பாழ்த்ததோர் மூலை முடங்கியே கிடந்து
பார்த்தவர் இரங்கவே யுறுமே.

பதினாறாம்நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

இனி பதினேழாம்நாள் முதல் ஐம்பத்தொன்றாம்
நாள்வரையுள்ள நிகழ்ச்சிகள்

தலைவன் மீண்டு வரும்போது பாகனொடு கூறல்

254. மேதினி மேலே நீர்நின்ற காரின்
வேகமும் தோற்கவே செய்து
மோதிடா தெங்கும் பெட்ரோல் ஊற்றி
முழுநிறை வாகவே கொண்டு
யாதினும் வல்ல பாகனே காரைப்
பாவையின் துயர்துடைத் திடவே
வீதியில் விரைவாய்ச் செலுத்துக மயிலம்
வேண்டுமேல் மாற்றுவழிக் கொளலே.

தலைவன் மேகத்தொடு கூறல்

255. கொளவுறும் அளவில் தான்செய் பொருளைக்
குறைவுறா வகையிலேற் றிட்ட
அளவறும் வேகப் பண்டக்கார் தொடர
அன்பனும் சொகுசுக்கார் ஏறி
வளமுறு மயிலம் வருவனே என்றே
வாரிருங் கூந்தலாட் குரையாய்
வளமலை மேலே வான்வழி யோடும்
வளர்கருங் கார்மிக விரையே.

பாங்கி காரொலி கேட்டுத் தலைவன் வரவுரைத்தல்

256. விரைவுறு வெற்பன் காரொலி கேளாய்
விளங்கிழாய் பாம்பாம் என்றும்
பறையுறு செவியில் ஞொர்ரீரே ரென்றும்
பலமுறை கேட்கின்ற ததுவே
சிறையுறு பறவை சிறுமுயல் பிறவும்
சிதறியே யோடிடச் சிறார்கள்
பறையெனக் கைகள் கொட்டவே மயிலம்
பந்தயக் காரென வருமே.

கார் ஒலியைத்தலைவி வாழ்த்தல்

257. வருமழைக் கேங்கும் வயலவர் மகிழ
வல்லொலி யுடன்வரு கார்போல்
பெருமனின் வரவுக் கேங்குமென் நோக்கிப்
பேரொலி யுடன்வரு காரே
அருமழை வேண்டின் தருகிற்கும் அறிஞர்
வாழ்மயி லத்தில்தின் ஓசை
இருசெவி கட்கும் இன்னமு தாகும்
என்றும்நின் குலமிகுந் திடவே.

தலைவன் வந்தபின் எம்மை நினைத்தீரோ எனப் பாங்கி வினாதல்

258. மிகுத்திடும் பொன்னும் பொருளுமே கொணர
மேனிய மேலைநா டதனில்
அகத்தினில் வெற்ப நினைந்ததும் உண்டோ
அரியதாம் கூர்வடி வேலன்
மிகப்புலந் தேகும் தேவியர் தம்மை
வேண்டியே கயிலையி னின்றும்
உகப்புறும் பால சித்தருக் கருள
ஒடிய மயிலம்வாழ் எமையே.

தலைவன் நினைத்தமை கூறல்

259. ஏதொரு பொருளும் யான்கொளும் போதில்
ஏந்திழை தனைநினைப் பிக்கும்
மாதொரு கூறன் மகன்மயி லத்தில்
வாழ்ந்திடும் மாதவத் தாய்கேள்
ஓதுறு முத்தும் பவளமும் பொன்னும்
ஒண்டொடிப் பல்லுவாய் உடலைக்
காதலின் நினைக்க வைத்தன வன்றோ
காதலி யன்புகா ரணமே.

பாங்கி தலைவியை ஆற்றுவித்த அருமை கூறல்

260. காரணம் சொல்லித் தேர்தலில் தேற்ற
கனமனம் இலாதவர்த் தேற்றும்
ஆரண மொழிபோல் புனைந்துரை யாலே
அன்ப யான் பலவுமே சொல்லி
ஆரணங் கவளைத் தேற்றினேன் எனினும்
அரும்பெரும் பிரிவினால் வந்த
காரண வருத்தம் கண்டபின் ஆறிக்
காந்தனள் மயிலம்வாழ் கிளியே.

வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல் முற்றும்

களவியல் முற்றம்

2. வரைவியல்

19. வரைவு மலிவு

(வரைவதற்குரிய முயற்சி மிகுதி)

தலைவன் பரிசம் விடுத்தமை பாங்கி தலைவிக்கு

உரைத்தல்

261. கிளிவரு சொல்லாய் கேள்இனி மகிழ்க
கேடிலாக் குருவருள் பெறவே
தெளிவுடன் ஆவி பொருளுடன் தம்மைச்
சிறப்புற அவர்க்குறச் செயல்போல்
தெளிதரு தமிழ்தேர் மயிலமா நகரில்
தெரிவைநின் மணம்பெறு தற்கே
அளிதரு வெற்பன் அரும்பொருள் நமர்க்கே
அன்புடன் அனுப்பிவைத் தனனே.

தலைவி தாயின் மகிழ்ச்சியை நினைத்தல்

262. அன்புடன் அனுப்பி வைத்தநற் பொருளை
அன்னையும் மனமகிழ்ந் தேற்பாள்
நன்பொருட் பரிசு குலுக்கலில் முதலா
நண்ணிய மாந்தர்தம் மணம்போல்
என்பொருட் டாக மணமதை எண்ணி
ஏங்கிய ஏக்கமும் தீர்வாள்
அன்பரின் பரிசம் அளப்பரும் பெருமைக்
காவதே ஐயமே மிலையே.

பாங்கி தமர் வரைவு ஏற்றதை உரைத்தல்

263. ஐயநுண் இடையாய் அகமிக மகிழ்க
அன்பர்தம் பரிசம தேற்று
மெய்யதாம் உவகை யுடன்திரு மணவோ
லையுமே எழுதியச் சகத்தார்க்
கையதாய்ச் சேர்த்தார் நமர்மிக நன்றே
கனிதரும் பக்குவம் நோக்கி
வையமேற் பால சித்தர்தம் சீடர்க் (கு)
அருளுதல் போலவே மாதே.

தலைவி மகிழ்ந்து மனத்தொடு கூறல்

264. மது தெனைப் போலே மனமகிழ் டொள்வார்
மாநில மீதினில் உண்டோ
ஒதுறும் இந்த மனமட லதனில்
உற்றவர் பெற்றவர் பெயரால்
காதலர் அவர்க்கும் கன்னியென் றனக்கும்
கடிமணம் புணர்த்துநற் செய்தி
தீதில தாகக் கண்டனன் அம்மா
தெரிதர மயிலமா நகரே.

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்

265. நகரினில் அன்று தனித்துறு பொழிலில்
நங்கையா யிழையினை மணத்தீர்
நகரினி யறிய நன்மணி மாட
நகரினில் நன்மணம் பெறுக
நகரெனும் மயில வரைதனில் நில
நன்மயில் பெடையுடன் சேர்ந்து
பகவரு மாவின் வடுவெனும் கண்ணார்
பழந்தர வுண்ணுமா நெனவே.

தலைவி மணம் வேண்டித் தெய்வம் பரவுதலைப் பாங்கி
தலைவனுக்குக் காட்டல்

266. உண்ணுமா நமைந்த தினைப்புனம் காத்த
உயர்நிலை வள்ளியை நீயே
எண்ணமா மணமே புணர்ந்தனை யதுபோல்
என்னுயிர் வெற்பனும் யானும்
விண்ணுமே புகழ் மணந்திட அருள்க
விளங்குவேல் முருகனே என்று
பண்ணுலா மொழியால் மயிலனை வேண்டிப்
பரவுதல் பார்த்தருள் கோவே.

தலைவி பரவுதல் கண்டு தலைவன் மகிழ்தல்

267. வேண்டுறும் எங்கள் குலதெய்வத்தை
வேலனை யிவளுமே விரும்பிக்
காண்டகு மணமே என்னுடன் கூடக்
கனிவுடன் பரவுகின் றாளே
தாண்டுமான் அனைய கண்ணினார் தங்கள்
தாழ்வினா மனைவயின் இருந்து
வேண்டுவார் கொள்ள விருந்துணை வளிக்கும்
விளக்கமார் மயிலம்வாழ் பவளே

வரைவு மலிவு முற்றும்.

- ஐம்பத்தொன்றாம்நாள் வரையுள்ள நிகழ்ச்சி முற்றும்
(இத்துடன் இவ்வொழுக்கம் நிறைவுற்றுத் திருமணம் நிகழும்
இல்லையேல் இனிவரும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும்)

20. அறத்தொடுநிற்றல்

(களவொழுக்கத்தை முறையே வெளிப்படுத்தி நின்றல்)

பாங்கி தலைவியை அழுகைக்குக் காரணம் கேட்டல்

268. வாழ்தரு மனையின் மூலையின் பக்கம்
அழுகையோ டிருந்திடும் சிறிய
குழ்தலில் குழந்தை போலவே அழுது
தோன்றுவ தேன்னைக் கூறாய்
ஆழ்தரும் அன்பின் அன்னையோ அன்றி
அரும்பெரும் பாங்கியர் தாமோ
குழ்மலர்க் குழலாய் சுடுசொலால் உன்னைச்
சுட்டவர் யாரெனக் குரையே.

தலைவி அழுவதன் காரணம் கூறல்

269. சுட்டவர் யாரெனக் கூறிடின் தோழி
தோன்றலின் பரிசுத்தை மறுத்த
கட்டுரை யாளர் நமர்அது கொண்டு
கடமையை மறந்தனர் சென்று
விட்டனர் மற்றும் எனதுநன் மனமும்
விரித்திடின் வேறிலை யதனால்
மட்டலர் பொழில்சூழ் மயிலமா நகரில்
மழைவரு கண்ணவன் ஆனேன்,

தலைவன் தெய்வம் காட்டித் தெளிவிக்கத் தெளிந்தமை தலைவி கூறல்

270. யானெவன் செய்கோ தானது பொய்ப்பின்
என்றனள் சேயிழை யொருத்தி
யானும் தையே கூறுவன் தோழி
யானையின் மதவலி யுடையான்
தானும்வந் தென்னை மயிலமார் பொழிலில்
தக்கவா றணைந்தவப் போது
தேனமர் சொல்லால் தெய்வமே லிட்ட
சீரிலாச் சூளுற வுளதே,

தலைவி தலைவன் பிரிந்தமை கூறுதல்

271. சூளுற வுற்ற தெய்வத்தை மறந்து
தோன்றலும் பிரிந்துசென் றாரே
வாளுறு கண்ணாய் வண்டமிழ் நாட்டில்
வந்திடு பழமொழி கேளே
தோளுறு வீரன் சொல்லுவ தொன்று
செய்வதொன் றாயிடும் என்பர்
கேளுறு செனியால் கற்றமேன் மக்கள்
கினர்ந்திடு மயிலம்வாழ் மானே.

தலைவன் இயல்பைப் பாங்கி பழித்தல்

272. மானெனும் விழியாய் இன்றைய நாளில்
வஞ்சகர் தேர்தலில் நிற்போர்
தேனெனப் பேசித் தெளிப்பர்வாக் குறுதி
தேர்ந்தபின் மறக்குமாப் போலே
யானென தென்னும் செருக்கறுத் தார்வாழ்
மாமயி லத்தமர் வெற்பன்
தானுறு சூளை மறந்தனர் என்னின்
சாற்றுமா நென்னுள தேயோ.

தலைவி தலைவன் இயல்புடைமை மொழிதல்

273. உளமுறக் கடுவன் மந்தியோ டாடி
முயங்குறும் மயிலமார் வெற்பன்
களமுறு நஞ்சக் கண்டனின் மைந்தன்
கந்தனே யனையவேள் நந்தம்
வளர்நகர்ப் புகுந்து கூடவே யிந்நாள்
வந்திலர் எனினுமே பழித்தே
அளிநறு விழியாய் வார்த்தையால் அவரை
வஞ்சனென் றோதலா கிடுமோ.

தெய்வம் பொறுக்குமாறு வேண்டிச் செல்வோம் என்னல்

274. ஓதிய சூளை மறந்தனர் என்றே
ஓங்காரி மயிலம்வாழ் தேவி
நீதியில் வழுவா நெடுந்தகை வாரார்
எனினும்எம் நினைந்தவ ராக
வீதியின் வருவர் பொறுக்கவென் றேநாம்
விதிப்படி மலர்ப்பலி தூவி
ஓதிவேண் டுறுவோம் வருகநீ தோழி
ஓன்றுமே மனதிலெண் ணுறாமே.

தாய் தன்னை வீட்டில் அடைத்தமை தலைவி கூறல்

275. உற்றதோர் வெளிய வெளிவளர் முத்தை
உயர்ந்தபொன் னிடைப்பதித் ததனைப்
பெற்றதோர் மகிழ்வால் அணிந்தழ குறாமல்
பெட்டியில் பூட்டிவைத் திடல்போல்
பெற்றஎன் தாயும் பெறும்பயன் இன்றிப்
பெருமனைப் பூட்டிவைத் தாளே
நற்றவர் வாழும் நகர்மயிலத்தில்
நன்றிலாச் சொல்லலர் உறவே.

தலைவன் வந்ததைத் தாயறிந்தாள் எனத் தலைவி கூறல்

- 276 அலருறல் அதுவும் அன்றியே ஒருநாள்
அணிமயி லத்தமர் வெற்பன்
நலமுறக் கலந்து போனதைத் தாயும்
ஐயமேற் கொண்டுதான் பார்த்தாள்
வலமுற இருளும் செறித்ததவ் விரவே
ஆதலின் உறுதிகொண் டிலளே
நலமலர் தூவி நாம்வழி படுமந்
நங்கையாம் வள்ளிகாத் தனளே.

செவிலித்தாய் தலைவியின் வேறுபாடுகண்டு பாங்கியை வினாதல்

277. காத்தனள் புனத்தைக் கடந்தபின் மகள்முன்
காணுறும் கூறுசுறுப் பின்றி
வார்த்தையில் குழறல் வடிவமெய் யிளைத்தல்
வளமனை யுணவதும் சுருங்கல்
கூர்த்தநன் பாடும் ஆயத்தா டாமை
கூறுமிவ் வகையின் ளாதல்
கூர்த்தநன் மதியாய் என்னுற் றனளோ
கூறுக தெரிதர மகளே.

பாங்கி வெறி விலக்கல்

(பாங்கி செவிலித்தாயிடம் தலைவியின் வேறுபாடுபற்றி
வேலனிடம் குறிகேட்க வேண்டாம் எனத்தடுத்தல்)

278. தெரிதர அணங்கின் குற்றமோ என்று
தேவியாம் மருவத்தூ ராளை
அரியநற் புதுவண் டிப்பா ளயத்தே
அமர்மயில் வாகனத் தானை
சரிவரக் குறிகள் கேட்கவே வேண்டா
அரிவையும் அவரடி வணங்க
உரியவள் அதனால் அணங்கடை யாதே
உயர்மயி லத்தமர் தாயே.

வெறிவிலக்கக் காரணம் என்னச் செவிலித் தாய் கேட்டல்

279. அமர்வரு சூரன் மார்பினில் வேலை
அனுப்பிய முருகனின் மயிலம்
அமர்தரு பொன்னே ஆயிழை யுடம்பின்
அமைவிலாப் பொலிவினுக் காகும்
நமருடை வரையில் வேலனின் வெறியை
நண்ணிநீ தடுத்திடல் என்னோ
நமரறி வரிய காரணம் உளதோ
நவிலுக் என்னரு மகளே.

பாங்கி கார் தருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடு நின்றல்

(தலைவிக்குக் காரினால் வந்த சாவைத் தடுத்த தலைவனிடம்
கூட்டம் நடந்ததைப் பாங்கி கூறல்)

280. அருமகள் ஒருநாள் தோழிய ருடனே
ஆடிய போதரும் பந்தே
அரும்பொழில் விட்டே அகல்நெடுந் தெருவை
அடைதர எடுத்திடச் சென்றாள்
வரும்பெருங் காரின் மோதலை அங்கே
வந்தொரு வெற்பனும் காத்தான்
பெரும்பொரு ளாக அவனையே நினைந்தான்
பேதையும் மெலிந்தனள் மிகவே.

புனல்தரு புணர்ச்சியால் அறத்தொடு நின்றல்

(கடல் விளையாட்டின்போது ஏற்பட விருந்த சாவைத் தலைவன் தடுத்த காரணத்தால் கூடிய களவை அறிவித்தல்)

281. மிகுமக விழவு காணவே புதுவை
மேல்வரும் அலைகடற் சேர்ந்து
மிகுமகிழ் வுடனே ஆடிய போது
மேல்வரும் அலையது ஈர்க்கத்
திருமெனப் பாய்ந்து தெரிவையைச் சேர்ப்பன்
சேர்த்தனன் கரைதனில் அந்நாள்
நகுமணி மிழையாள் நலிந்தனள் நினைவால்
நன்மயி லத்தினில் தெரியே.

பூத்தரு புணர்ச்சியால் அறத்தொடுநின்றல்

(பூவேலையமைந்த கைக்குட்டை தந்ததால் விளைந்த களவினை அறிவித்தல்)

282. நன்மயி லத்தில் ஆடிய ஒருநாள்
நன்னுதல் வியர்த்தன ளாக
பன்மலர்த் தொடையல்-மயிலம்வாழ் மார்பன்
பலநறும் பூப்புனைந் துள்ள
தன்னுடைக் கைத்துண் டதுதனைக் கொடுத்தான்
தவறென வுணர்ந்திலன் கொண்டாள்
அன்றுமுத லாக அடைந்தனள் மெலிவை
ஆம்இது காரணம் தாயே.

மகள் வேறுபாடுகண்ட நற்றாய் செவிலியை வினாதல்

283. காரணம் எதுவோ சொல்லுக தோழி
கனிமொழி என்மகட் செவிலி
நாரணன் முதலாந் தேவர்கள் வந்து
நாண்மலர் கொடுவணங் கிடுநல்
தாரணி முருகன் மயிலமா நகரில்
தணிவருந் துயரினள் போல
வாரணி மார்பின் மங்கையும் இந்நாள்
வாடினள் பொலிவிழத் தனளே.

செவிலி நற்றாய்க்கு நேரே களவு அறிவித்தல்

284. பொலிவிழந் தனளே மகளெனின் அதற்குப்

புகலலாம் காரணம் கேளாய்

நலிவுறு மகளின் தாய்எனும் தோழி

நல்லவன் ஒருவன்மா மயிலப்

புலிவரு வேங்கை பூத்ததோர் நாளில்

புலவர்சொல் அகநிலை போல

நலிவரல் இல்லா நங்கையைப் புல்லி

நடந்தனன் போலுமென் பாரே.

அறத்தொடு நின்றல் முற்றும்

ஐம்பத்திரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

ஐம்பத்துமூன்றாம் நாள் நிகழ்ச்சி

21. உடன்போக்கு

(தலைவன் தலைவியைத் தன்னுார்க்கு உடன் கொண்டு போதல்)

பாங்கி தலைவனிடம் தலைவியை நும் ஊர்க்குக்
கொண்டு செல்க என்னல்

285. பார்த்தில ரேனும் பழிபல சொல்வர்

பனிமொழி யவளுநும் வரவைப்

பார்த்துபார்த் தேங்கும் பயமுடன் தாயும்

பாவையின் துயர்னினாய் நிற்கும்

பார்த்தரும் பொருளைத் தருகினும் எங்கள்

பைந்தொடித் தந்தையும் மேவான்

பார்த்தரு மயில வேள்இவ ளுடனே

பகருதின் ஊர்செலல் நன்றே.

தலைவன் அதை மறுத்தல்

286. நன்றென அமுதை உடனழைத் தேக
நான்ஒருப் படினுமே அவளின்
மென்னறுங் கால்கள் குறுவழிச் செல்ல
மேவுமோ பரலவை யுறுத்தின்
பொன்னறுங் கொன்றை பூத்திடு மயிலப்
புகழ்மனை பிரிந்துசெல் போது
புன்னகை தவழும் முகத்தினாய் அதனால்
போக்குடன் படமனம் இலதே.

பாங்கி உடன் போக்கை வற்புறுத்தல்

287. மனமிலார் அலரும் ஆயிழை தாயின்
வன்சொலும் தரும்வருத் தத்தின்
நினைவொடே உடனாய் வரல்அவட் கின்பம்
நேருமால் அணிமலர்த் தாரோய்
சினமிகும் விடையான் தருமகன் வேலன்
சிந்தனை மனத்தவர் தமக்கு
மனமிகும் இன்பம் அருளவே வாழும்
மாமயி லத்தமர் கோவே.

தலைவன் போக்கு உடன்படல்

288. தமர்தமைப் பிரிந்து தனித்தென் னுடனே
தனிமனத் தன்பினால் மயிலக்
கமர்வெடிப் புள்ள வயல்வெளி யதுவும்
காய்ந்திடும் வெப்பமார் வெயிலும்
எம்படர் போலும் வழிப்பறித் துன்பம்
எதையுமே தாங்கிடும் மாதை
எமர்பயில் நகரம் கொண்டுசேர் குவனே
ஏந்திழை வருந்தல்நீ யினியே.

பாங்கி தலைவிக்கு உடன்போக்கு உணர்த்தல்

289. இனிதுறு மொழியாய் இனியநம் வெற்பன்
எமையருள் வள்ளியைக் கொண்டு
நனிவரு வருத்தம் இல்லையே யென்ன
நல்லவேல் முருகனும் அந்நாள்
நனியுலர் கானின் வழிப்படர்ந் ததுபோல்
நான்வழிப் படர்வன்மா தோடே
எனினதற் கியான்சொல் மறுமொழி யில்லை
ஏந்தலின் கூற்றுநன் றாமே,

கேட்ட தலைவி நான் இழக்க அஞ்சுதல்

290. ஏந்தலின் கூற்று நன்றெனச் சொன்னாய்
ஏந்திழை யானுமஃ துணர்வேன்
யாந்தனிப் பிரிந்தே யிதுநாள் வரையும்
இருந்திலேன் பிரியின்என் நாணம்
காத்தளங் கையாய் காரிகை யார்முன்
கருகியே சாம்புவ தாமே
ஏந்திய வேலோன் மயிலமா நகரும்
ஏசியே நாணிலி யெனுமே.

பாங்கி போதலே தக்கது என்னல்

291. மேலவர் அந்நாள் உரைத்ததொன் றுண்டே
மேவிய உயிரினும் நானே
மேலதாம் அதனின் காதலன் பாற்கொள்
மேம்படு கற்பதே மேலாம்
ஏலவே யுரைத்த அம்மொழிக் கேற்ப
ஏந்திழை யாய்மயி லத்தின்
சாலவே நன்றாம் நின்னமர் வெற்பற்
சார்ந்துகான் வழிக்கொள லாமே.

தலைவி உடன் போக்கு ஒருப்படுதல்

292. கான்வழிக் கொண்டு காதல னுடனே
கருதினேன் போகவே யானே
தேன்மொழி யார்கள் தோலின் தூறல்
சொரிந்துகொள் சுகமது போல
வான்வரு மேகம் தங்குறு பொழில்சேர்
மாமயி லத்தினில் என்பால்
மேன்மையில் லலரே தூற்றிப்பின் வலியே
மேவிவாய் அவிந்திடு வாரே.

போகும் வழியருமை கூறிய பாங்கிக்குத் தலைவி கூறுதல்

293. அவிந்திட லில்லா ஊக்கம துடையார்
அண்டிடும் துன்பங்கள் ஓரார்
குவிந்திடும் கரத்தால் தொழுபவர்க் கருளும்
சுகனமர் மயிலமா நகரார்
நவந்தரு கார்கள் எதிர்எதிர் மோதி
நாசங்கள் விளைவது கண்டும்
உவந்தனர் போகா லுரினர் உண்டோ
சுரம்எளி தெனக்குமா யிழையே.

தலைவியைத் தலைவனிடம் பாங்கி கையடை கொடுத்தல்

294. ஆயிழை யிவளை அருமையாய்க் காத்தேன்
அன்புநீர் போற்றியே காக்க
வாயுறஐந்தெ முத்தையே குருவும்
வாய்ப்புற ஓதவே கொண்டு
மாயுத லில்லா தோம்புறு சீடன்
மனதிறிற் போற்றுதல் போலே
பேயுதல் ஒழியா மழைதவழ் மயிலப்
பெரும்புகழ்த் தோன்றலே வாழி.

பாங்கியிருவரையும் இடையாமத்தில் போக விடுத்தல்

295. வாழியென் உயிரே வாழிவெற் பன்பின்
வழிநடை வருத்தமே யின்றி
ஆழிசூழ் உலகின் இவ்விடை யாமத் (து)
ஆயிழாய் செல்லுக யானும்
சூழிராக் கழித்துச் சொல்லுவார் வாயைத்
தோகையே யடைத்துப்பின் விரைவில்
ஆழியான் மருகன் அமர்மயி லத்தார்
அறிந்திடா வகைவரு வேனே,

தலைவியைத் தலைவன் அருவழி அழைத்து ஏகல்

296. வருமென துயிரே அரியநள் ளிரவில்
வருகின்ற பல்வகைக் கார்கள்
தருமொளி யெண்ணி மகிழ்ந்தனை யினியே
தக்கவிப் பகற்பொழு திதிலும்
பெருமனை மாளி கைமிகுந் திருந்தும்
பீடிலாச் சிறுகுடில் இருந்தாங் (கு)
அருமையின் கட்டை வண்டியும் கார்கள்
மத்தியில் காணுதல் காணே,

தலைவன் தலைவியினைப்பு அறிதல்

297. காணுறுங் காட்சி நினைமகிழ்த் திடினும்
காரினில் நெடியவே வரலின்
காணுற இளைத்தாய் சிலமணி யிங்கே
கந்தனின் மயிலம்போல் தோன்றும்
மாணுறு நகரில் வானுறுங் கோயில்
வணங்கியே பின்செல்ல நன்றே
பேணுறு நலத்தாய் பெய்வனைக் கரத்தாய்
பெரியகார் இறங்குக மெதுவே,

தலைவன் தலைவிக்குப் பூச்சூட்டி மகிழ்தல்

298. வேலவன் அருளும் இருந்தவா றென்னே
விளங்கிழை யிவள்முடி யினிலே
காலனை வென்றோன் மகன்முரு கற்குக்
கடிமலர் சூட்டிப்பின் பெற்ற
மாலையைச் சூட்டி மகிழ்வுறக் கண்டு
மனமிக மகிழ்வுற லானேன்
ஞாலமே வியந்து போற்றிடு மயில
மாநகர் வழிவரு காலே,

இருவரையும் கண்டோர் ஐயப்படுதல்

299. காலமே வந்து கடவுளைத் தொழுது
கண்டதோர் தனியிடம் இங்கே
சாலவே யிளைப்பால் இருந்திடும் இவரோ
தக்கதாம் மனையற வாழ்வை
ஏலவே யினித்தான் ஏற்பவர் போலும்
ஏந்திழை யிவளும்ஏந் தலுமே
மாலவன் மருகன் வாழ்மயி லத்தில்
வரும்உடன் போக்கின ரேயோ,

தலைவன் ஊர்க்குக் குறுக்குவழி கூறல்

300. போதலைத் தடுத்தும் போதலே கொண்ட
போக்குடன் பட்டனிர் கேளிர்
வேதனை யிலாமல் விரைவினிற் செல்ல
வேறெதும் குறுவழி யில்லை
காதலர் நீவிர் மயிலமேல் கோயில்
காணுறும் கோபுரம் பார்த்தே
ஓதலிற் சிறந்த ஏந்தலே நின்றன்
உயர்மனை நகரது காணே.

தலைவன் தன்ஊர் அடைந்தமை கூறல்

301. நகர்என திதுவே நல்லவர் வாழ
நங்கையே நனிசிறந் ததுவே
புகழ்மணம் பெறவும் பொருள்மிகப் பெறவும்
புத்திரப் பேறதும் நோயால்
மிகுதுயர் நீங்கப் பிறவுமே வேண்டி
மேதினி மேலவர் சேர்ந்து
தகுமலர் தூவி வழிபடும் மயிலத்
தண்பதி காண்மகிழ் வுறவே.

உடன்போக்கு முற்றும்

22. கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை

(தலைவி தலைவனுடன் போனதால் உண்டான ஆரவாரம்)

செவிலி பாங்கியை வினாதல்

302. மகிழ்பெரு விழாவைக் காணுமா மயிலம்
மாறிய பின்விழ வதுவும்
மிகுபொலி விழந்து புல்லெனல் போலே
மேன்மைகொள் நம்மனை யதுவும்
நகுமலர்க் கண்ணின் நங்கையும் இந்நாள்
நம்மனை பொலிவிழந் திடவே
புகுமிடம் யாதோ புரிந்திடேன் மகளே
பொற்றொடி நீயுமாழ் கிடவே.

பாங்கி செவிலிக்கு உணர்த்தல்

303. கிடந்ததோர் பழிச்சொல் கிளைஞரின் சுடுசொல்
கேடிலா வெற்பனும் பொருளால்
நடந்ததை நமர்கள் மறுத்ததும் பிறவும்
நாணிய நங்கையும் அஞ்சி
நடந்தனள் தான்வீழ் காதல னோடே
நலமிலாச் சுரவழி தாயே
நடந்ததை யெண்ணி யானுமே வருந்தி
நன்மமி லத்திருந் தனனே.

தன்னைத் தேற்றுவாரிடம் செவிலி கூறல்

304. இருந்தகா லத்தில் ஏந்திழை யவட்கே
என்னதான் குறைவைத் தேன்யான்
வருந்திகழ் வயதுக் கேற்றவா நெல்லாம்
மயிலமா நகர்நிழா நாளில்
பொருந்துறு கடையில் பொம்மையே முதல
பொருள்வினை யாட்டினுக் கேற்பத்
திருந்தவே கொடுத்தேன் தெரிக்குமென் னூரில்
தெரிந்திலேன் ஆற்றுமா றினியே,

செவிலி தன் அறியாமைக்கு நோதல்

305. ஆற்றுவார்ச் சொற்பொழி வதனைக்கேட் டொருநாள்
அம்மையே அரும்புல வோர்கள்
போற்றுசீர் அகத்தில் உடன்போக் கொன்று
புகன்றனர் அதன்பொருள் அறியேன்
தேற்றுவாய் விளக்கி யென்றனள் அந்நாள்
தெரிகிலேன் அவள்குறிப் பதனைத்
தூற்றுவார் தூற்றப் போனபின் மயிலத்
தோகையே மின்றுணர் குவனே,

செவிலி தெய்வம் வாழ்த்தல்

306. உணர்வதற் கரிய ஒருவனே மயிலை
யுற்றவா கனமெனக் கொண்டோய்
இணர்தரு மலரால் ஏத்துவேன் நின்னை
ஏகிய மகளினித் திரும்பப்
புணர்தரு காதற் பறவைகள் முகக்கள்
போற்றலாம் ஆக்களும் மலியும்
வணர்கரி குழலாள் வள்ளிவாழ் மயிலம்
வரத்திரு வருள்புரி கெனவே.

செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நின்றல்

307. புரிகநின் மனமே புகழ்மகள் தாயே
 பொதியின்சோ றதுகொடுத் தோரின்
 அரிதுறு வழிக்குத் துணைவரு வோரே
 ஆனவர் எனும்பழ மொழிபோல்
 தெரிவையும் ஊட்டி வளர்த்ததின் மறந்து
 தேறினள் வழித்துணை மயிலப்
 புரியவிழ் மலர்த்தார் வெற்பனை யிந்நாள்
 புகலுவ தென்னிதன் மிகவே.

நற்றாய் பாங்கியொடு புலம்பல்

- 308 இதனின்மேல் உவமை சொல்வெனக் கில்லை
 இன்மயி லத்தவர் இந்நாள்
 இதமலி சொல்லாய்க் கூடவே யிருந்து
 இருங்குழி பறித்தலென் பார்கள்
 அதனினும் மேலாய் ஆருயிர் மகளின்
 அரியபாங் கியாயிருந் தென்றன்
 மிதமிலா அன்பைப் பெற்றனை யேனும்
 விளங்கிழை பிரிவுரைத் திலையே.

நற்றாய் பாங்கி வருத்தம் கண்டு புலம்பல்

309. பிரிவுரைத் திலையே என்றதற் கிரங்கிப்
 பேதையே நீபுலம் புறாதே
 பிரிபவள் எண்ணிப் புலம்புறும் யானும்
 பிரிந்தவள் போல்மக ளாகத்
 தெரிந்துணை வளர்த்தேன் நீபுலம் பிடினும்
 தெரிதரா வருத்தமே விடுவேன்
 சொரிந்திடு மலரால் போற்றுவார் மயிலத்
 தோகையே ஆற்றிலேன் அதுவே.

நற்றாய் மற்றவரோடு புலம்பல்

310. ஆற்றிடும் வலியோ மில்லையெற் கிந்த
 அணிமயி லத்துவாழ் வீரே
 போற்றியே வளர்த்த கூண்டில்வாழ் கிளியும்
 போகுநாள் வரும்வரை யிருந்து
 காற்றெனப் பறந்து போனது போலே
 காரிகை யென்மகள் காணாள்
 தூற்றுவார் சொல்லால் படுத்துய ரதனைத்
 தோகைமீர் சொல்லவொண் ணுவதோ,

தலைவி யாடிய இடம்பொருள் கண்டு புலம்பல்

311. சொல்லவொண் ணாத துயரது தந்து
 தோகையும் பறந்தனள் கிளியே
 மெல்லவுய்த் தூர்ந்த மென்சிறு காரே
 விளங்கிழை கார்விரைந் தனளே
 அல்லிமென் மலர்சேர் குளமயி லத்தில்
 அவளுக்கா டிடந்தரு பொழிலே
 கல்லதர் போனாள் தனைநினை வீரோ
 கலங்குறு துயர்கொடி தலவோ,

நற்றாய் காக்கையிடம் நிமித்தம் வேண்டுதல்

312. கொடியதை யேற்றிப் பெருவிழாக் கொள்ளும்
 கொடியுடைக் கோழியான் மயிலக்
 கொடியவள் கொடிய வன்பினால் போனாள்
 கடியவே திரும்பிட வேண்டிக்
 கொடிவளர் பழங்கள் இனியன தருவேன்
 குறைவிலா துண்டுபே ரொயலிால்
 கொடியுயர் மனையின் மேலிருந் திந்நாள்
 கூவியே கரைகநீ கொடியே.

சுரம் தணிவித்தல்

(தலைவி உடன் போக்கைக் கொண்ட வெப்ப வழியை
வெப்பம் தணிவிக்குமாறு கூறுதல்)

313. கொடியதாம் வெய்யில் வீசிடும் வழியில்
கோதையென் மகளவன் சென்றாள்
கடியதோர் காரில் காதல னுடனே
கடந்தனள் மயிலமே கங்காள்
நெடியபா தையினில் வெயில்மறைத் தங்கே
நேர்ந்துள குளிர்கரு விகளாய்ப்
படியநீர் சென்மின் படர்ந்துமைச் சிறையில்
படிவிப்பார் எவருமிங் கிலையே,

நற்றாய் தலைவியின் இளமைத் தன்மைக்கிரங்கல்

314. இலைவளர் மரங்கள் செடிகொடி களுமே
செறிமர மலைச்சப் பரிக்கண்
நிலைகொளும் வள்ளல் ஐயப்ப சாமி
நினைந்தனர் ஏகின ரோடு
விலைமிகும் அரிய ஆயிழை யாளும்
விரும்பியே ஏறிவந் தனளே
தலைமிரு முடியோ டவ்விள மகளும்
தளர்ந்தவள் என்பதும் சுரமே.

தலைவியின் அச்சத்தன்மைக்கு அஞ்சுதல்

315. என்படு வாளோ மகள்செலு மிடத்தில்
எதிர்ப்படும் புதுமுகம் காணின்
வன்படு ஒலியைக் கேட்டிடின் மேலே
வந்துவீழ் பொருளுராய்ந் திடினும்
மென்படு நாற்றம் புதியது தோன்றின்
விளம்புசொல் லிடைக்குறை வரினே
மின்படு தாக்குப் போலவே அஞ்சும்
மேலவர் மயிலம்வாழ் அணங்கே.

நற்றாய் புலம்பல் கண்டோர் இரங்குதல்

316. அணங்கவள் பிரிய அருந்துயர் உற்றுத்
தாயவள் மிகவழு தனளே
கணங்கொளும் பரிசு தனக்குரித் தாகக்
காட்டிவந் தாண்டுகள் பலவாய்
இணங்கிய வெற்றி யெடுத்தவன் ஆட்டம்
எதிரிபால் சென்றதாற் றாமல்
சுணங்கிய முகத்தோ டழுதது போலும்
தோகையும் மிகஅளி யவளே,

நற்றாயைச் செவிலி தேற்றுதல்

317. அளியநின் வருத்தம் ஆற்றுக தாயே
ஆயிழை சென்றவா றேபோய்
எளிமையில் அழைத்து வந்திடு கின்றேன்
செவிலியென் மொழிகுறிக் கொள்ளே
அளியகன் றதனைப் பிரிந்ததாய்ப் பசுவும்
கதறியம் மாவென அழைத்துக்
களிமகிழ் வெய்தும் மயிலமால் வரையில்
கந்தனின் அருளது மிகவே,

செவிலித்தாய் வழியிற் கண்டவரிடம் தலைவி பற்றி வினாதல்

318. அருள்தரு மருவத் தூரவர் கோயில்
அடிபணிந் தொருமருங் கமர்ந்த
தெருளுளங் கொண்ட தேவரீர் இங்கே
தெரிவையென் மகளும்ஓர் எந்தல்
இருளிடைச் சென்றார் இருவரும் இங்கே
இருந்திடி ன் கண்டதுண் டோதான்
மருளுமென் தனக்கு மயிலவேள் வாக்காய்
மகிழுமா றுரைத்தரு ளீரே.

கண்டோர் செவிலிக்கு ஆறுதல் கூறல்

319. ஈரம திச்செஞ் சடையனின் மகனாம்
ஏந்துவேல் முருகன்வாழ் மயிலத்(து)
ஓரம தில்லார் மகள்எனும் தாயே
உலகியல் இதுவென அந்நாள்
பேரமர் தொல்காப் பியமெனும் நூலும்
பெரியதோர் கதைபடித் ததுவே
ஏரமர் ஏந்தல் ஒருவன்பின் சென்ற
ஏந்திழைக் கிரங்கிடத் தகுமோ.

தலைவி மலைச் சரிவில் எழுதிய ஓவியங் கண்டு இரங்கல்

320. இரங்குவெள் ளருவி யிழிதரும் பெரும்பே(று)
எனுமலைப் பாரையொன் றினிலே
தரம்பெறும் பச்சை யிலைச்சா றதனால்
தன்கைவண் ணத்துறும் அந்த
வரந்தரும் முருகன் மயிலும்வே லதுவும்
வளர்மனைச் சுவரெழு திடல்போல்
கரந்தனால் எழுதிச் சென்றுளாள் என்னே
கற்புறு மயிலப்பொன் மொழியே,

எதிர்வரும் காதலர் இருவரை வினாதல்

321. பொன்னணி மாதே அச்சிறு பாக்கம்
போந்துநற் கோயிலில் தங்கி
மன்னிய சீர்த்தி மாதொரு பாகன்
மலரடி பணிந்தநல் லன்ப
என்னரு மகளும் எழில்நகர் மயில
ஏந்தலும் இவ்வழி நும்போல்
பின்னிய அன்பால் உடன்போ யினரோ
பேதையேற் கதுவுரைப் பீரே.

அதற்கு அவர் பதில் உரை

322. பிரலர் கொடியும் பந்தர்போற் படர்ந்த
பீடுறு மயிலமா நகரின்
ஊரினிர் போலும் ஒருத்திக்கென் இவளும்
உறுமலர்த் தாரவற் கியானும்
சீரிய கோயிற் கடவுளர்ச் சிறப்பைத்
தெரிந்தவா றுரைத்தனம் அன்னாய்
தேரிய மதிஞன் நேயனின் ஊர்க்கே
சென்றிருப் பாரிரு வருமே.

தலைவியைக் காணாது செவிலி மீளுதல்

323. இருவரும் அகன்ற வழியறி யேனே
எந்தவூர்ச் சென்றன ரேயோ
ஒருவரும் அறியா முகத்தினர் யாரும்
உறுதுயர் ஆற்றுவார் யாரோ
மருவரு மலர்கள் மன்னிய கோலை
மயிலமா நகர்வழிக் கொளவே
வருமன துடனே வந்துறு தாய்க்கு
வகுத்துரைத் திடவறி கிலனே.

கற்பொடு புணர்ந்த கல்வை முற்றும்
ஐம்பத்து முன்றாம் நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

ஐம்பத்து நான்காம் நாள் நிகழ்ச்சி

23. மீட்சி

தலைவன் தலைவியுடன் திரும்பி வருதல்
தலைவி தொலைதூரம் சென்றதைச் செவிலி
தாய்க்கு உரைத்தல்

324. அறிவறி மக்கட் பேறுவாய்த் திடவே
அரிவையர் ஆவலாய்க் கோயில்
அறிதிருச் சுற்றில் உடல்வலம் வருமா
மயிலத்து மகள்நினைந் துருகி
வெறியழி மலர்த்தா மரையென முகமே
விளைபொலி விழந்தநற் றாயே
செறிவரு மனைசேர் ஊர்ப்பல சென்றும்
சேயிழை யவளைக்கண் டிலனே.

தலைவிக்குத் தலைவன் ஊர்ச்சேர்ந்தமை கூறல்

325. கண்டநற் குணத்தார் நாளுஞ்செய் யறத்தால்
கருதரு புகழ்உயர் வதுபோல்
விண்தொட வளர்ந்து விளங்குகோ புரம்காண்
விளங்கிழாய் முன்னமே நின்னைக்
கண்டியான் கூடிக் களித்தநற் பொழிலும்
காணுக அங்குள தன்றோ
கொண்டுடன் போக நேர்ந்தஆ யிழையே
குறுகினோம் நம்மயி லகமே.

தலைவி தன்வரவைப் பாங்கியர்க்கு உணர்த்துமாறு ஊர்ப் போவோரிடம் கூறுதல்

326. நம்மயி லத்துக் கேகிடும் நல்லீர்
நன்மனப் பாங்கியர்க் கென்றன்
செம்மையாம் வரவைச் செப்பிடு வீரே
சிறந்தவிப் பொழிலிடைத் தங்கி
அம்மயாம் வந்த வழிவருத் தத்தை
ஆற்றியே யினிதுறப் பின்னால்
மும்மையாம் தமிழ்தேர் மாணவர் முகம்போல்
முகம்பொலி வுடன்வரு குவமே.

பாங்கியர் நற்றாய்க்கு உரைத்தல்

327. உடன்வரு வேன்என் றுடன்போக் குற்ற
ஒண்டொடி நின்மகள் இன்றே
அடர்பொதும் பர்சேர் பொழிலிடைத் தங்கி
அவட்குமுன் வருபவர் மூலம்
தொடர்புறும் பாங்கி யர்க்கறி வித்தாள்
தொடர்ந்துடன் நிற்கறி வித்தேம்
படர்மெலிந் திரங்கேல் படர்ந்தபா வைக்கே
பகர்மயி லத்தமர் தாயே.

நற்றாய் தலைவியைத் தலைவன் யார் மனைக்குக்
கொண்டு செல்வான் என வேலனை வினாதல்

328. தாவுறு பூனை மதில்மேல் கண்டால்
தாவுவ தெப்பக்கம் என்றே
யாவரும் அறியா வாதென வெற்பன்
யாங்குச்சென் றுய்க்குமோ மகளை
மேவரும் மயில எமதுவீட் டுக்கோ
மேவுதன் தாய்மனைக் கோதான்
ஆவலே அறிய மிகவுளேன் வேல
ஆடியே யாதுகூ றுகவே.

மீட்சி முற்றும்

ஐம்பத்து நான்காம்நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

ஐம்பத்தைந்தாம் நாள் நிகழ்ச்சி

24. தன்மனை வரைதல்

(தன்மனையில் தலைவியை மணத்தல்)

நற்றாய் செவிலியிடம் தன்மனையில் மணம்புரிய
வேண்டித் தலைவன் தாயிடம் வேண்டலாமா என
வினாவுதல்

329. கூறுக செவிலி என்மனம் குளிரக்
கோனவன் தாயிடம் நாமே
மாறுத லில்லா வுரையின்றும் மனைக்கே
மணம்புரி விழவினை வேண்டிக்
கூறுத லாமோ கொற்றவேல் முருகன்
குறைவிலா தருள்பெறு வோர்சேர்
பாறுகள் மேலே வுலவரும் நல்ல
பயந்தரு மயிலஹு ரினிலே.

தலைவன் தன்மனையில் மணந்ததைப் பாங்கியர்
கூறியதாகச் செவிலி கூறுதல்

330. இனியநம் மகளை ஏந்தலும் தாயால்
இனியதன் மனைமணந் தான்என்(று)
இனியபாங் கியரும் இயம்பினர் என்பால்
இனிமணப் பேச்சினை விடுக
நனிமிகு குரங்கு நாடியே கடையில்
நாற்றிய வாழைத்தா றதனில்
கனிகளைப் பறித்துப் பறந்திடும் மயிலக்
காவல்மா நகர்வரு தாயே.

தலைவன் பாங்கியிடம் தலைவியை மணந்ததைத்
தாயிடம் கூறுக எனல்

331. தாயினைப் போலத் தனித்தோர் அன்பால்
தக்கபூங் கோதையைக் காத்தாய்
ஆயிழை யவனை மணமென் மனையில்
ஆற்றினேன் என்பதைப் பாங்கி
தாயவ ரிடத்தில் சாற்றுக நன்றே
சார்ந்தோர் வருத்தமே லீட்டால்
நோயவர் தவிர்க் நோன்பினர் வாழும்
நுவல்மயி லத்துவாழ் துணையே.

பாங்கி முன்னரே கூறிவிட்டேன் என்றல்

332. வாழ்வுறும் நலத்தீர் யானையோ வரும்பின்
மணியின தோசைமுன் வருமே
சூழ்வரும் இந்தப் பழமொழி போலே
தூயவர் நீர்வரு முன்னே
வாழ்வுற மணநீர்புரிந்தது பலரால்
வந்ததை முன்னரே சொல்லி
ஆழ்தரும் அன்பின் தாயரைத் தேற்றி
அமைந்தனன் மயிலமா நகரே.

தன்மனை வரைதல் செய்திகள் முற்றும்

25 உடன்போக்கு இடையீடு

(உடன் போக்கில்தலைவி சுற்றத்தாரால் தடை ஏற்படல். இது தலைவன் தானே தலைவியைக் கொண்டு மீளாதபோது நடைபெறுவது)

தலைவனோடு போக்கு உடன்பட்டுப் போகும் தலைவி தன் செலவைப் பாங்கியர்க்கும் தாயர்க்கும் உரைக்குமாறு வழியில் கண்டோரிடம் கூறுதல்.

333. மயிலமா நகருக் கேகுநல் லோரே
மாமயி லன்னபாங் கியர்க்கும்
வெயிலுலா மனையில் வெதும்புமென் தாய்க்கும்
விரும்புறும் ஆயிழை யானே
பயிலுமா மனதின் பயன்மிக வளித்த
பண்பினர் விடலைபின் போதல்
செயிரிலா ளுளத்தீர் செப்புமின் அவர்தம்
சீர்முக வரியிது வாமே.

அவர் நற்றாய்க்கு உரைத்தல்

334. வாமமே கலைநின் மகன்தனக் குரிய
அடக்கம்பண் பொழுக்கமே கற்புச்
சேமமார் கல்வி முதலிய தோன்றச்
செம்மலோர் அறிஞன்பின் மகிழ்வாய்
யாமவாக் கொள்ளும் அறிவின ளாகி
அகன்றனள் நெடுவழி நல்ல
தேமறா மலர்சேர் கொன்றைநன் கோங்கும்
திருமயி லத்துயர் தாயே.

நற்றாய் அறத்தொடு நிலையால் தமார்க்குத் தெரிவிக்க
அவர் கூட்டமாகத் தேடி வருவதைத் தலைவி
தலைவனுக்குக் கூறுதல்

335. தாய்சொலக் கேட்டுத் தந்தைபல் சுற்றம்
தாம்பல கார்களில் நம்மைப்
போய்வளைத் திடவே பின்விரை கின்றார்
பேதைமை யவர்தமக் கின்னும்
பேய்பிடித் தாங்குப் போகில போலும்
பேதையேன் அஞ்சிலன் ஆனால்
சேய்மயி லத்தான் வீரமார் தலைவ
சிந்தனை நும்பால தேயாம்.

தலைவன் தலைவியைத் தமரிடம் போக விடுதல்

336. என்பால தாம்நின் சித்தனை விடுக

ஏந்திழாய் சீறியார் வரினும்

என்பால தாம்கைத் துப்பாக்கி யொன்றே

எவரையும் புறங்காண வைக்கும்

நின்பால தான என்னினை வதனால்

நீள்வடி வேலவன் மயில

வன்பாளர் நுமர்பால் ஏகவே நினை

மனமுற வேண்டுகின் றேனே.

தமருடன் மீளும் தலைவி பின்னோக்கித் தலைவனை

நினைந்து வருந்தி ஆற்றுதல்

337. வேண்டியே என்னைத் தமருடன் போக

விடுத்தனர் மயிலமார் வெற்பன்

காண்தகும் அழகும் காதலும் அன்பும்

கடியநல் வீரமும் ஏற்றம்

ஈண்டுறும் அருளும் எல்லாமே சேர்ந்த

ஏத்துதற் கேற்றநல் வடிவாய்

வேண்டுறும் யானும் ஏங்கியே தெளிவாய்

ஏகிடத் தாமும் ஏ குவரே.

உடன்போக்கு இடையீடு முற்றும்

ஐம்பத்தைந்தாம் நாள் நிகழ்ச்சி முற்றும்

26. வரைதல்

ஐம்பத்தாறாம் நான் நிகழ்ச்சி

தலைவன் மீண்டுவந்து உலவியல் முறைப்படி மணந்தது
கண்டோர் கூறுதல்

338. தேர்மையால் பெற்ற பொருளது கொண்டு
நிகழ்த்திய திருமணம் இதுவாம்
தேர்மையில் லஞ்சப் பொருளினால் இல்லை
நெடியகள் எப்பொருள் இன்றே
சீர்மையால் மக்கள் வாழ்ந்திடு மயில
ஏந்தலும் ஏந்திழை யாளும்
கூர்மைவேல் முருகன் வள்ளிமா மணம்போல்
குறையுறா மணம்புணர்ந் தனரே.

வரைதல் முற்றும்

ஐம்பத்தாறாம் நான் நிகழ்ச்சி முற்றும்

வரைவியல் முற்றும்

3. கற்றியல்

27. மனைமாட்சி

செவிலித்தாய் தலைவியின் இல்லறமாண்பு கண்டு வந்து
நற்றாய்க்கு உரைத்தல்

339. புணர்திரு மணங்கொள் நின்மகள் நல்ல
புகழுடன் வெற்பனோ டினிதே
உணர்தரும் உலகுக் குயரறம் காட்ட
உறும்அற வோர்க்களித் தும்சேர்
பணமில் வறியர்ப் போற்றியும் துறவோர்ப்
பண்புறும் அந்தணர்க் காத்தும்
இணையிலா அறத்தால் பெருமிதம் தோன்ற
இருந்திடும் மயிலவா யிழையே.

340. ஆயிறை யிரவில் துயிலுமுன் அன்றை
நடைமுறைக் குறிப்பெழு திடுவாள்
ஓயுத லின்றி யுவப்புடன் கணவன்
உறுபெரு வேலைமேற் செல்ல
ஏயுநல் லுதவி செய்தவன் மாலை
இனிதுற வருவழி பார்த்துக்
காயுநற் காப்பி கலந்துடன் தருவாள்
கந்தனின் மயிலம்வாழ் அணங்கே.

341. அணங்குபோ லிருக்கும் அணங்கிலா மாமி
மாமனார்க் கானசெய் திடுவாள்
இணங்குறு பக்க வீட்டினர்க் கான
இனியன பேசிநட் பாவாள்
குணங்கெடா வகையில் ஊர்ச்சிறு வர்க்குக்
கூறுவள் கதைபல மகிழ்
இணங்கிடும் வள்ளி தெய்வயா னையர்சேர்
இறையவன் மயிலம்வாழ் மகளே.

342. மகளவன் பாங்காய்ச் சமைத்தசோ றதனை
மன்னவன் மகிழ்வுற வுண்ண
மிகவரும் அழகைப் பார்த்துமே யுள்ளில்
மேவிடும் புன்னகை யடைவாள்
பகலவன் எழுமுன் தான்எழுந் தாசைப்
பாங்கனுக் காவன செய்வாள்
இகபர சுகத்துக் கேற்பவே மயிலத் (து)
இல்லற வாழ்வுகொள் வாளே.

343. வாளை கண்ணாள் மயிலமா நகரில்
வருபெரு விழவினைக் காண
நாளுமே வருநல் விருந்தினர்ப் போற்றி
நல்லபே ருடையவன் ஆவாள்
கேள்இது தாயே திருமண வாழ்த்தில்
கிழவனும் கிழத்திநம் மகள்போல்
நாளுற வாழி யெனவாழ்த் தளவில்
நலம்பெறும் மயிலம்வாழ் மகளே.

344. வாழ்மகள் நாளும் காலையில் கேள்வன்
 மனநினை வாகவே எழுவாள்
 சூழ்தர வொளியே தோத்திரக் தோடு
 தோகையும் ஏற்றுவாள் விளக்கைத்
 தாழ்தரல் இல்லாத் தண்ணளி யார்கள்
 தங்கிடும் மயிலமா நகரில்
 சூழ்தொடி யன்னாய் பெய்யெனப் பெய்யும்
 தோன்றுமா முகிலது தானே.

345. தான்அவன் என்ற இருவரும் நாளும்
 தம்முளே கொள்ளுமல் லூடல்
 நானறி வகையில் வெளிப்பட வில்லை
 நள்ளிரா இருக்குமோ அறியேன்
 கோனவன் முருகன் குறைவிலா துயிர்கள்
 குவலயத் தோங்கிட வாழும்
 வானமார் முகில்சேர் பொழில்வளர் மயில
 வள்ளலார் மனைவரு தாயே.

346. மனையற மதனை வள்ளுவர் சொன்ன
 வகையினில் ஆற்றிடு கின்றாள்
 நனிவரு சங்கப் பாடல்வாழ் மகளிர்
 நலமெலாம் ஒருங்குறப் பெற்றாள்
 இனிவரும் புலவோர் இவள்அறம் கண்டே
 இல்லற இயல்வகுப் பார்கள்
 எளினது மிகையோ இல்லையே வளமார்
 எழில்மயி லத்துநற் றாயே.

347. தாயநல் லடியான் மாலவன் திருவின்
 தக்கநின் மகளுக்கோர் உவமை
 ஏயவே வாரார் புராணம்வாழ் மாதர்
 ஏனெனின் அவர்குறை யுடையர்
 வேயன தோளி யுமையொரு பாகன்
 விரும்பியே தந்தருள் முருகன்
 வேயமர் பொழிலார் மயிலம்வாழ் அன்னாய்
 வேறெவன் விளம்புவன் யானே.

348. யானவட் கண்ட தோற்றமே கேளாய்
 யாவரும் வியந்திடு மாறு
 மானவன் சிந்தா மணிமே கலையாய்
 மன்னுமேற் சிலம்படி யவளாய்க்
 கானமர் தீல கேசியாய் நன்னூல்
 கண்டவ ளாகிவாழ் கின்றாள்
 தேனமர் சோலைத் திருமா மயிலத்
 தேவியாம் மனையற மகளே.

349. மனையற வாழ்வை மதித்துமே நடத்தி
 மாபெரும் புகழுடன் வாழும்
 நனைமலர்க் குழலாள் நன்மையை விளம்பின்
 நாவினிக் குறுமொழி யின்றே
 தினைவளர் வயல்கூழ் மயிலமா நகரில்
 சேர்ந்துவாழ் அவள்வடி வத்தில்
 மனைவரு மனிதம் மகிழ்வுறு தேவம்
 மலிந்திடக் கண்டுவந் துளனே.

வாழ்த்து

350. உளபல வாழ்நாள் உவப்புடன் கூடிக்
 குறைவிலா தவன்அவன் வாழி
 வளமனை விளக்காம் அவள்விளக் காக
 மக்களைப் பெற்றவர் வாழி
 அளவிலர் அடியார் பணிசிவ ஞானி
 அடிமலர் வாழியே மயிலக்
 களவியல் மாலை கற்பவர் உலகம்
 களிப்புறப் பெறுகநன் மணமே.

கற்பியல் முற்றும்

மயிலக் களவியல் மாலை முற்றும்

பொருளடக்கம்

1. களவியல்

	பாடல்கள்
1. கைக்கிளை	1 — 4
2. இயற்கைப் புணர்ச்சி	5 — 19
3. வன்புற	20 — 25
4. தெளிவு	26
5. பிரிவுழி மகிழ்ச்சி	27
6. பிரிவுழிக் கலங்கல்	28 — 32
7. இடந்தலைப்பாடு	33 — 37
8. பாங்கற் கூட்டம்	38 — 62
9. பாங்கி மதியுடன்பாடு	63 — 83
10. பாங்கியிற் கூட்டம்	84 — 136
11. ஒருசார் பகற்குறி	137 — 150
12. பகற்குறியிடையீடு	151 — 157
13. இரவுக்குறி	158 — 183
14. இரவுக்குறியிடையீடு (அல்லகுறியுட்பட)	184 — 202
15. வரைதல் வேட்கை	203 — 220
16. வரைவு கடாதல்	221 — 227
17. ஒருவழித் தணத்தல்	228 — 239
18. வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிதல்	240 — 260

2. வரைவியல்

19. வரைவு மலிவு	261 — 267
20. அறத்தொடு நின்றல்	268 — 284
21. உடன் போக்கு	285 — 301
22. கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை	302 — 323
23. மீட்சி	324 — 328
24. தன்மனை வரைதல்	329 — 332
25. உடன் போக்கு இடையீடு	333 — 337
26. வரைதல்	338

3, கற்பியல்

27. மனைமாட்சி

339 — 350

களவியல் நிகழ்ச்சி நாள்கள்

(தஞ்சைவாணன் கோவைச் சொக்கப்ப நாவலர் உரையிற்
கண்டவாறு குறிக்கப்பட்டன.)

		பாடல்கள்
முதல்நாள் நிகழ்ச்சிகள்		1 — 32
2. ஆம் நாள்	,,	33 — 37
3. ஆம் நாள்	,,	38 — 71
4. ஆம் நாள்	,,	72 — 78
5. ஆம் நாள்	,,	79 — 103
6. ஆம் நாள்	,,	104 — 154
7. ஆம் நாள்	,,	155 — 183
8. ஆம் நாள்	,,	184 — 187
9. ஆம் நாள்	,,	188 — 202
10. ஆம் நாள்	,,	203 — 208
11. ஆம் நாள்	,,	209 — 212
12. ஆம் நாள்	,,	213 — 224
13. ஆம் நாள்	,,	225
14. ஆம் நாள்	,,	226 — 233
15. ஆம் நாள்	,,	234 — 235
16. ஆம் நாள்	,,	236 — 253
17. ஆம் நாள் — 51-ஆம் நாள் நிகழ்ச்சிகள்		254 — 267
52. ஆம் நாள் நிகழ்ச்சி		268 — 284
53. ஆம் நாள்	,,	285 — 323
54. ஆம் நாள்	,,	324 — 328
55. ஆம் நாள்	,,	329 — 337
56. ஆம் நாள்	,,	338

கற்பியல் நிகழ்ச்சி

மனைமாட்சி

339 — 350

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

(எண் — பாட்டெண்)

அகத்துறு	162	ஆர்தவ	195
அகலுறுங்	100	ஆரமர்சென்	198
அடைந்தவர்	132	ஆளுகாங்	213
அணங்கவள்	316	ஆளுயர்	204
அணங்கனார்	74	ஆற்றிடும்	310
அணங்குபோ	341	ஆற்றுவார்	305
அண்ணலாம்	43	இடங்கொள்	170
அதுவவள்	72	இதனின்மேல்	308
அந்தரர்	210	இயல்பினிற்	145
அம்மவோவுண்டி	66	இரங்குவெள்	320
அமர்வருகு	279	இருக்குநும்	161
அமுதமேயன்ன	178	இருப்பமிங்	148
அமுதனை	133	இருந்தகா	304
அய்யகோ	138	இருவரும்	323
அரிநெடுங்	167	இலைவளர்	314
அரியசெந்	122	இன்பமாந்	19
அரிய நாளிதழ்	52	இன்றுகார்த்	68
அருண்மொழி	184	இனிதுறுமொழி	289
அருமகள்	280	இனியநம்	330
அருள்தருமரு	318	இனியவள்	79
அருளுடன்	49	இனியவேங்	58
அருளுளங் கொண்ட	136	இனியெது	123
அருளுளங்கொண்டோர்	135	இனியெனை	4
அருளுளமு	117	ஈரஞ்சேர்	86
அலருறல்	276	ஈரமதிச்	319
அவர்புணர்	207	உடன்வரு	327
அவன்மனம்	71	உடைபல	111
அஹந்திட	293	உண்ணுமா	266
அளியநின்	317	உணர்வதற்	306
அறிவறி	324	உணர்வருந்	183
அறிவினில்	78	உணர்வுடைநல்	153
அறிவுடை	97	உணர்வுறும்	191
அறிவுறா	249	உயிர்தரி	46
அன்புடன்	262	உரைத்தசொற்	190
ஆய்தருத	220	உரைத்திடற்	225
ஆயிழையிர	340	உரைப்பவர்	218
ஆயிழையிவ	294	உரைவளம்	163
ஆமெனக்கிது	28	உளபகல்	144

உளபலவாழ்	350	கார்வரு	248
உளமலர்க்	15	காரணஞ்சொ	260
உளமுறக்	273	காரணம்எது	283
உற்றதோர்	275	காரெனும்	251
உற்றவு	224	காலமே வந்	299
உறவதை	237	காவளர்மயி	105
உறைதருபனி	143	கானவழிக்	292
எதிர்வரு	63	கிடந்ததோர்	303
எதுவென	70	கிளிவரு	261
எளியரென்	206	குகனருள்	139
எளிவரும்	109	குலம்வரு	181
என்படுவா	315	குலவிளக்	116
என்பாலதா	336	கூறுகசெவி	329
ஏங்குதல்	140	கூறுடைமா	69
ஏதொருபொ	259	கூறுதற்கா	107
ஏந்தலின்	290	கூறுவன்கே	41
ஏயுஞ்சொல்	7	கேளெனவந்து	83
ஏவரும் புகழும் இனி	228	கையுறை	104
ஏவரும் புகழு	55	கொடியதாம்	313
ஏவரும் புகழும்வேல்	150	கொடியதை	312
ஏவரும்புகழும் ஈச	202	கொணர்ந்து	179
ஏற்றிடு	124	கொளவுறு	255
ஏன்வர	192	கோவல்வாழ்	48
ஏனையநக	120	சரிநிகர்	10
ஐயகோ	44	சுகமுற	155
ஐயநுண்	263	சுட்டவர்	269
ஓதியகுளை	274	சூளுறவுற்	271
ஓதுதற்	172	செந்தமிழ்ச்	95
ஓரொரு	134	செய்ம்மலி	223
ஓவுதலின் றி	108	செய்வதைய	227
கடம்பனின்	9	செய்யதோற்	199
கண்டநற்	325	செயல்பல	67
கருதுறும்	158	செயலறியா	45
கருமுக	165	செல்வர்வாழ்	226
காசியிற்	101	சேர்ந்ததும்	159
காணவே	193	சொல்பல	87
காணுகாரு	252	சொலவலம்	60
காணுகங்காண்	21	சொல்வளர்	8
காணுகங்	297	சொல்லவொண்	311
காணுகும் இவ்	205	சொல்லுக	241
காத்தனள்	277	சொல்லுதற்கரி	121
காத்திருப்	99	சொல்லுவன்	3

தமர்தமை	288	நற்றவத்தவர்	152
மி மெனும்	201	நன்மயி	282
தமிழக	164	நன்றுநின்	171
தரிக்கிலேன்	24	நன்றுயிர்	35
தருமமேமிகு	166	நன்றெனஅழு	286
தவமதாற் பெற்ற	18	நன்றெனப்பின்	13
தவறவர்பா	208	நாயக நூந்	110
தனதுதோள்	142	நாளெலாம்	90
தாய்சொலக்	335	நாளெலாந்திங்	238
தாயநல்	347	நாளுமின்னிசை	16
தாயினைப்	331	நிறையுயிர்	36
தார்பல	89	நின்றநின்	91
தானவன்	345	நினைத்தனன்	232
தாலுவாற்	64	நினைவுடன்	147
தாவுறுபூனை	328	நீர்தரும்	203
திருடரைக்	197	நீந்துதற்	106
திருமிகும்	156	நீலமாமயி	34
திருவுறும் - காப்பு		நெஞ்சமதிங்கே	39
துணையெனு	51	நெஞ்சினில்	234
துயரது	146	நேயமில்	180
துறையமை	102	நேர்நிரை	231
தெரியதரஅண	278	நேர்மையால்	338
தெரிதரயார்	126	நேரிழையார்	112
தெளிவுறு	27	பரணமைந்	77
தேவர்கள்	128	பாய்பொறி	149
தேவர்வந்	57	பார்த்தில	285
தேவரும் உல	200	பால்வருமொழி	23
தேவரும் அஞ்	214	பாலதுபோலும்	182
தேனதில்	59	பிரிகிறோம்	154
தேனென	5	பிரிவுரைத்	309
தொழுதகை	88	பீரலர்	322
தோயுறப்	174	புகழ்மிகும்	32
தோளுயர்	229	புகழ்வினைப்	82
நகர்என	301	புகைச்சலால்	216
நகரினில்	265	புண்ணொடு	54
நகரினை	239	புணர்திரு	339
நகுமலர்க்குவளை	12	புரிகநின்	307
நகுமலர்த்	175	புரிவளை	94
நம்மயிலத்	326	புரிவளைக்	235
நமக்குறு	73	பூவென	129
நல்லவர்	233	பெரிதெனு	115

பெற்றசெல்	37	மாமேதை	50
பெறுதவத்	30	மாலது	26
பெறுபவர்க்	61	மாலது கொண்டு	215
பேதையேன்	119	மானெனும்	272
பேரொலி	185	மிகுத்திடும்	258
பேனுறுதலை	212	மிகுமக	281
பொருள்தரும்	20	மேதிடாதெங்	254
பொலிவிழந்	284	மேல்வரும்	103
பொழிலிதில்	157	மேலவர், அந்	291
பொன்னணி	321	மேலவர் போ	53
போதலைத்	300	மேவியே மார்	243
போயொருதலை	40	மொழிதருகிரி	137
மகளவள்	342	யானதற்கென்	118
மகிழ்கொளு	114	யானவட்	348
மகிழ் பெரு	302	யானெவன்	187
மணங்கொளு	1	யானெவன் செய்கோ தா	270
மதிப்பிறை	141	வண்டுளர்	131
மயிலஞ்சேர்	75	வரவொழி	217
மயிலத்தின்	127	வருகின்ற	163
மயிலமா	333	வருந்துற	246
மரம்மயில்	189	வருபெருங்	65
மறைத்தலில்	151	வருமழைக்	257
மன்னுயி	96	வருமென	296
மன்னுவேல்	22	வரையறை	130
மனமகிழ்மயில்	17	வழியெனல்	186
மனமதில்	173	வழியெளி	160
மனமதின்	188	வளவழி	196
மனமிலார்	287	வளர்தரற்	84
மனமென	14	வாமமே கலை	334
மனையற	346	வாமமே கலையாய்	247
மனையற்வாழ்	349	வாமமே கலையார்	42
மனதிலும்	47	வாய்ப்புறுகச்	6
மாட்டல்	236	வாயினுக்கு	222
மாணவற்	38	வாவென	62
மாணவன்	33	வாரிலாமார்	56
மாதவர் சொ	113	வாழ்த்திட	253
மாதவர் வா	221	வாழ்தருபால	11
மாதிவள்	93	வாழ்தரும	268
மாதெனைப்	264	வாழ்மகள்	344
மாமயில் தோகை	2	வாழ் மயி	240

வாழ்வளிப்	29	வேண்டியே	337
வாழ்வுறும்	332	வேண்டுறும்	267
வாழிய நீவிர்	80	வேண்டுறுதொ	230
வாழியென்	31	வேந்தனும்	194
வாழியென் உயி	295	வேந்துவிட்	92
வாளனகண்	343	வேலவன்	98
விடலரும்	169	வேலவன் அருள்	177
விதியினில்	211	வேலவன் அருளும்	298
விரிநிழல்	81	வேலவன் தந்	242
விரைவுறுவெற்	256	வேலவன் வேண்	25
வின்மத	250	வேளனை	244
வினாவினுக்	176	வேற்றவர்	219
விணர்தம்	76	வேளையே	125
வீரமதுடை	85	வேறெதுசொ	209
வேண்டியபடி	245		

